

12013. T.C.f. 1. 2.

P E S M E

OD

FARNIH POMOŽNIKOV

ali

Patronov v' Ljubljanski škofiji.

SLOSHIL L. DOLINAR.

V' LJUBLJANI,
natisnil in saloshil Joshef Blasnik, 1840.

Na prodaj per Janesu Klemensu.

V' natif tih pešem so milostlivi Firšht

GO, SPOD GO, SPOD

ANTON ALOJS,

Ljubljanskí Škof, dovolili 11. dan Roshniga Zveta 1839.

030042986

V V O D.

Po Janškimu témenu sédam,
Napénjam temotne ozhi;
S' veseljem po svetu pogledam,
In vidim veliko rezhi:

Obrašene hribe 'n doline,
Derézhe in bistre vodé;
Po mejah gorá vifozhine,
K' is semlje mogožno kupé;

Rasgernjene polja in loke,
In mesta in terge 'n vasi;
Negmahne redivne potoke,
Perpravo potrebnih jedí.

Na vse té rezhi se oséra
Omamljeno moje okó;
Al nekaj ga moti, spodvera,
In na-se ga vlezhe tako.

O vé vse svetost' prebivalsha
Od nas sashelene zerkvé!

Vfih shaloftnih ferz sahajalfha!
Vi mikate moje ferzé.

Kriftjanam poshegnane kamnja!
Vefelje poboshnih ftopínj!
Svetofti poftavljene snamnja!
In vérvanja vterjen fpomín.

O tempelni svete gorezhnoft'!
Prijetnoft oshivna duhá!
Ker tukej fe vname sa vezhnoft,
In terdno lubiti Boga.

Vé zele deshele blifhave!
Ljudi fposhtevanje in zhaft!
Saúpanja mirne terdnjave!
Samaknjene brumnofti flaft!

Pred prasniam milo svonenje
Po zerkvah okrog in okrog
Mi v' ferzu budí hrepenenje
Po sdrusheni andohti v' Bog'.

Ker mafhnik s' vefeljem obhaja
In ljudftvo ta prasnik Bogu,
Se vsdigne do svetiga raja
Ob shlahtni ti zeni daru.

Tam boshjo befedo poslufha,
Raslagano v' sveti refniz';

Po ukih shiveti poskusha,
Ozhifhen' od svojih kriviz.

Marija! ti v' zhafti presvéti
Besedniza moja 'n Gospá!
Te prosim, to hvalo sprejéti,
Zhe tudi le malo veljá.

O lubi Svetniki 'n Svetnize!
She spravljeni v' vmirjeni hram!
Per tronu Marije Divize,
Veséli na vekomej tam.

Vi v' zerkvah na kranjskim zhesheni,
In klizani nam na pomozh;
Svestó rasvetlite vi meni
Duhovno to temo in nozh,

De bodem prav mogel sapéti
Saflusheno hvalo in zhaft;
Po vashimu sgledu shivéti,
Dofézhi perpravljeno flast.

Deb' tudi kristjani sbudili
'Se k' andohti, varvan' od vas;
Po vashih stopinjah hodili,
De mine ta delavni zhasf.

To moje sanikerno delo
'Sprejmite v' poboshnosti dar;

Kar manjka, šturite vi zelo,
Perpravno sa boshji altar.

Popraſhan sa ſvoje plazhilo,
Prelubi, vaſ proſim lepo,
,Sproſite mi vezhno vrazhilo,
,Sproſite mi ſveto nebo.

P E S M E

Od farnih Pomozhnikov ali Patronov
v' Lubljanški škofiji.

III. dan Grudna.

Od svetiga Franziskha Ksaverja.

1.

Svet Franziskuf! luzh Indjanov,
Ti Patron vsih keršhenkov;
Šerzhni pomozhnik kristjanov,
Ozhe, polni zhudeshov!
K' tebi smo se skupej sbrali
K' tvoji vredni zhaſti 'n hvali:
Oh, oberni sdej na nas
Is nebes svoj svét obras.

2.

Kdo rasumi hrepenenje
Tega vnetiga serzá?
Le teshave in terplenje
Shelno profi od Boga.
Švoje ude vse strahuje,
Šebe vedno sanizhuje;

S' svojim Bogam govori,
Špremišhluje in gori. a)

3.

Ta gorezhnost ga je gnala
Med narode v' Indijo,
Njemu delo posladkala
Teshko in namnosheno.
Evangelii osnanuje
Po širokim, in keršhuje;
On zlo nizh ne samudí
Sa svelizhanje ljudi.

4.

Od deshele do deshele,
Kakor ogenj, gre naprej;
S' sabo nosi svet' veselje,
In napolni vsaki kràj.
Divje ludstva nevstrahvane,
Grosovitne, rasujsdane,
Njega verno sprejmejo,
In ponishno spremijo. b)

5.

Goa, Trávankor in Zejlon
Šveti trud sprizhujejo;
Kohin, Malaka, Tarnate c)
Njega povikshujejo.
Bres strahu in s' terdo silo
Nese v' Japan osnanilo,
Jesufovo sveto jmé,
In so vervali ljudjé.

a) v' lubesni boshji. b) kadar je k' njim prishel in od njih fhel. c) kraji v' Indji, po katerih je svet Evangelii osnanoval.

6.

Is ljubesni do bolnikov
Mnogim zhudno sdravje da,
Ima tudi dar jesikov,
Poduzhiti sledniga.
Sganja is ludí hudizhe,
Mertve zlo v' shivljenje klizhe;
Bog sturí zhaſtitiga
Svéſtiga flushabnika.

7.

Deſet let ondót prebiva,
Vender navelizhan ni;
S' kerſtno vodo tam obliva
Šedem ſto tavſhent ljudí.
On poſtavlja ſnamnje krisha,
Neprizhjozh na tako viſho
Pridigje nevernikam,
Brumnim ino greſhnikam.

8.

Pride ſadnja ura zhes-nj,
Štrehe in poſtréſhbe ni;
Vedno gorel od ljubesni,
In ſaſpal zhes dvanajſt dni. a)
O ſprejmite ga nebefa
Š tega trudniga teléſa;
De ſe tamkej veſeli,
Tukej ſa-nj plazhila ni.

9.

Njega truplo ni ſtrohnelo,
Zhudna mozh ne odnehá;
Švetlo, kakor bi shivelo,
Daja dobriga duha.

a) Grudna v' letu 1552.

Torej verno ga zhaštimo,
In ponishno ga profimo:
Oh, oberni sdej na nas
Is nebes svoj svet obras.

10.

Šprofi nam keršhanskih zhednost,
Rasvetlenja velik shar:
Le nad Bogam vso prijetnost,
Samorjenja sladki dar.
Deb' Boga svestó ljubili,
Vedno mu pokorni bili,
Profi, pomozhnik, sa nas,
Slasti pa na sadni zhas.

Molitev.

Bog! kater fi ajde sdrushil
S' svojo sveto zerkevjo:
Nash Patron je v' temu flushil,
S' ukam in s' molitevjo:
Daj ti nam sa njem hitéti,
Kakor on, svetó shivéti,
De she nam po smerti svét'
Vezhna luzh na unim svét'.

IV. dan Grudna.

Od svete Barbare Divize Marternize.

1.

Sdavnej, sdavnej smo sheleli,
Ljuba sveta Barbara,

De bi tebi zhaft sapéli,
O Diviza martrana!
Milo sdej is visokosti
Glej na naf povablenze,
Na flushabnike v' britkoſti,
Ino na flushabnize.

2.

Ti od dékle poduzhena
Kmalo Jesufa sposnaſh;
S' boshjo gnado rasſvetlena
Njemu se v' divizo daſh.
O kako ſo frezhne léta
Nesposnanim od ſvetá!
Blagor, blagor vam dekléta,
Dokler ljubite Boga.

3.

Šatan vender vam naſtavlja
Mréshe in ſpodtikleje;
Švet na vaſho pot perpravlja
Sapeljive migleje.
Zhe pa to ſerzé premaga,
S' boshjo gnado sdrusheno:
Bo v' britkoſti duſha draga
Od Boga poſkuſhena.

4.

Švet in ſatan vaſ ſovraſhi,
Sabavljivo govori;
Vaſ na mnoge viſhe draſhi,
Zlo preganja in mori.
Ravno to ſe je ſgodilo
Ljubi ſveti Barbari;
Pa ſerzá ji ni vplaſhilo,
To naſ verne sdej ſvari.

5.

Oh, ozheta je imela,
Djofkor mu je bilo jmé;
Kri njegova je savrela,
Ker od njene vére své.
Jo je svesal in pretepal
Molikkavz bres milosti;
Pa je terdna v' temu sklepu,
Bit' diviza v' zhištosti.

6.

Oblaŝtniku Marzijanu
Švojo hzher na sadnje sda;
De bi ŝhtrafal to kristjano,
Ker se omoshiť ne da.
S' shilam jo ŝtraŝnó tepejo,
Rane ji raspraskajo;
V' terdo jezho jo shenejo,
Kjer le Jesuf troŝhta jo.

7.

Drugo jutro ŝo jo shgali,
In s' grebéni tergali;
Tolkli, flékli, saframvali,
Ji ŝerzé podérali.
Barbara je pa molila:
O moj Shenin in Gospod!
Meni je velika fila;
Oh, ne hodi sdej od tod.

8.

Štanovitno v' ŝveti veri,
K' ŝmert' obŝódi Marzijan;
Djofkor ŝvoji laŝtni hzheri
Glavo odŝeka tiŝti dan.
Tvoja ŝmert je pak upila
Na maŝhvanje u' nebo;

Djoskora je strela vbila :
Kje pa duša je in bo?

9.

Sdavnej, sdavnej o diviza,
Še v' nebefih veselish;
Vernim svesta pomozhniza
Rada nam darov delish:
Šprofi nam sturit' pokoro,
In posvetne slast' satret';
Daj nam frezhno sadnjo uro,
Š' tabo vekomej shivet'.

Molitev.

Šveti Bog! ki si pervolil,
Zlo svetnize martrati,
Gnado dal bojezhim' spolu,
Šatana premagati:
Daj, po sgledu té divize
Švete Barbare shivét',
S' prošhnjo našhe pomozhnize
Le po tebi hrepenét'.

VI. dan Grudna.

Od svetiga Miklavsha Shkofa.

1.

Poglejte, velik maschnik,
Bogu ves dopadliv;
Per njemu našh tolashnik,
Mogozhen, ljubesniv.

Šam Bog te je postavil,
O svet Miklavsh, deb' nam
V' nebefa pot popravil,
Švojim flushabnikom.

2.

Tvoj Bog je tebe vidil,
Ti svoje gnade dal;
Oblašt, kristjanam k' pridu,
Obilno na-te djal.
V' poboshnosti te vterdil,
S' rokó te poprijél;
Na svet' sovrashnim serdu,
Pred satanam odtél.

3.

Bogat, pa v' duhu vboshen,
Ši vbogajmé delil;
Od mladiga poboshen,
Še v' postu pokoril.
En ozhe slabe vere,
Je hotel sdati kriv
Šramoti svoje hzhere:
Njih varih si ti bil.

4.

Miklavsha isvolite,
To shkofam Bog osnan';
Kater na pervo pride
V' to zerkev tretji dan.
Oni so ga dobili,
K' je ravno molil tam,
Veseli ga svolili
Ša shkofa Mirjanam.

5.

V' skushnjavi bres bojezhnost',
Ša sdajno bres škerbi,

Tvoj duh se le k' gorezhnost'
V' molitvi obudí.

Pastirška skerb preséshe a)
Potrebe vsih ovzhiz,
Jih varje v' greslhne mréshe,
V' terplenje njih dushiz.

6.

V' nevtrudenimu delu,
She sa nevernike,
Vse svoje rasveselil,
Posebno greslhnike.
Na vboge se oseral,
S' njih jokam jokajozh;
Si reveshe podpéral
'S lubesni, kar je mozh.

7.

Ker vero si ozhitno
Pred svetam sposnoval, b)
Si v' jezho stanovitno
Savoljo tega shel.
Naj hvalijo jesiki,
Miklavsh, sdej tvoje jmé,
Ker zhudeshi veliki
Na svetu te flavé.

8.

Savolj duhovne sufhe
Te vredno ne zhasfé
Slabosti polne dushe,
Zhe ravno slo shelé
Te vredno pozhasfíti,
O svet perporozhnik,

a) Tvoja pastirška skerb. b) pod zefarjem Djoklezjanam in
Masimjanam; zefar Konstantin ga je pa 's jezhe spustil.

Ker upamo, de fi ti
Šhe sdej našh pomozhnik.

9.

O ti nam sprofi vere,
Ljubesni 'n upanja;
Odganjaj nam prepire
Teshave shuganja.
Pa tudi sveto zhistost'
Preshlahtniga darú,
V' nebeshki samaklivošt'
Šlast vezhniga mirú.

Molitev.

Posvétí pernefhene
Darove, o Gospod,
Od tebe posvezhene
V' Miklavsha sveti god,
De bo po njih shivljenje,
Veselo 'n shalofino,
Sa vezhno hrepenenje
Na dobro vishano.

XIII. dan Grudna.

Od svete Luzije Divize Marternize.

1.

O moj Jesuf, Šin Divize!
Štvarnik svoje Matere!
Tudi našhe pomozhnize
Švéte Luzije svoljene.

Naj dopade tebi pétje,
Voljnih serz, pa slabih uſt!
Malovrédno pétje réſ je,
Vender gréhe nam odpuſt'.

2.

Lépa rosha je pognala
Shlahtni in diviſhki zvét;
Po ſizilji ſadiſhala,
Sveſelila vézni ſvét.
Tiſta rosha pa je bila
ſveta Luzija marternza;
K' ſebi angele vabila.
Ta zvetézha verzniza.

3.

O vi angeli nebéſhki!
Shelni njé ponishnoſti;
Per ſlaboſti ti zhlovéſhki
Prizhe njéne zhíſtoſti:
Vi ſamí ſte ſe ſavséli
Nad to brumno déklizo,
Zhuli radi in veſéli
ſte nad to mladénzhizo.

4.

V' ſvojim ſerzu obljubila
Je Bogu diviſhtva dar;
Njemu ſamimu flushila
Drugi ſhenin ji ni mar.
Téga ſklépa ſhe zhutila
Ni Evtihja, njéna mat';
Torej jo je obljubila
Molikvavzu v' ſakon dat'.

5.

Pojvé, mati, prav' Luzija
K' grobu ſvéte Agate;

V' shivi véri tam arznijo
Sa bolésen najdete.
Ker ste tam lepó molile,
Mati je osdravljena;
Hzhi pak od sakóna file
Je sato obvarvana.

6.

Ta mladénizh, s' tem raskazhen,
Hozhe njó po fili jmet';
Sazhne, v' svojih shéljah spazhen,
Po njé blagu hrepenét'.
Téga je pa she prodala,
Zéno revesham delí;
Shenina v' nebefih sbrala,
Takiga na svétu ni.

7.

Kaj pomaga tebi toshba,
O mladénizh rasferdèn?
Kaj pa tebi terda sodba
O Pashkasi oslepljèn?
Odgovarja se sodniku,
Bog da usta in modrost;
Dolgo je nje sklep premikal,
Pa je v' Bogu nje terdnost.

8.

To divizo Bog obishe,
Déla nepremaknjeno,
On jo sprem' v' framotishe,
V' veri nepremagano.
Tudi martre in morije,
Od hudizha svétvane,
Ne premaknejo Luzije
Od Boga in fklépa nje.

9.

Hitro, hitro je sletéla
Nje dushiza u' nebó;
She zhes tavshent lét je péla
Zhaft Bogu in péla bo.
Med isvoljenim kardelam
Zhiftofti se ne kafash;
S' nesrezhenim zhistim shéljam
K' sebi deklize ravnash:

10.

Le bodite vselej zhiste, a)
Šramoshliviga serzá;
Krona sa dushize tiste!
Je she tù perpravljena.
Le premágajte skušhnjave,
To terpí le kratki zhas;
Kmalo pojdete v' višhave,
Kjer sam Jesus zhaka vas.

Molitev.

Sveta Luzija diviza!
Tolko ljuba sdej Bogú;
Poshli nam, o pomozhniza,
'S svet'ga raja kaj darú,
De bi tukej zhisti bili
Per vsak' perloshnosti;
Še od tebe nauzhili
Šerzhine poboshnosti.

a) s' tim besedami naš vabi k' zhiftofti.

XXI. dan Grudna.

Od svetiga Tomasha Apostelna.

1.

Kar je sanizhliviga,
Neshlahtniga pred svétam,
Vzhafi vrédno zéno jma
V' nebefih pred ozhétam.
O de bi svet sposnal,
Sa Bogam se ravnal!

2.

Ribzha neuzheniga,
Tomasha je isvolil
Jesuf sa Apostelna,
Deb' bil na osmim stolu;
Glej, ribizh je odbran,
Savershen modrijan.

3.

Ker do Jesufa gorí
Ljubesen možhno v' njemu,
Pojmo tje, on govori,
De s' njim she mi vmerjemo;
Ljubesen ta ga vod',
Sa njim tri leta hod'.

4.

Jesuf je od smerti vstal,
Tomash pa vervat' nozhe;
V' vidne rane od shebllov
Zlo peršte djati hozhe;
Ker tega ni verjel,
Je nam nevéro vsél.

5.

Glej, Tomash se prav presod',
Presunjen milo rezhe:
Ti moj Bog in moj Gospod!
To mene filno pezhe.
Potem je sam verjél,
In druge vzhil vesél.

6.

Abgar kralj je bil bolán, a)
Tako Gospodu pishe:
Mili prerok in mozhán!
Šhe mene ti obišhi;
Jest upam, prvi dan
Bo shla bolesen stran.

7.

Kadar bom svoj ték konzhal, b)
In supet shel v' nebésa,
Bom uzhenza teb' poslal,
Povernil mozh telésa,
De bo prerodil tud'
Šhe tebe in tvoj ljud.

8.

Je poslan uzhenz Tadej c)
Od svetiga Tomasha
H' kralju Abgaru v' ta kraj,
Kjer se she smota srafha;
Jih osdravi in uzhi,
Svelizhanje sadi.

9.

Švet Tomash je osnanval
Švet Evangel Partjanam;

a) kralj v' Edeft, mestu v' Mesopotámi. b) mu je Jesus odgovoril. c) ne apostel, ampak uzheniz is dva in sedemdeset.

Pa je tudi v' Medjo shel.
H' Hirkanam in k' Persjanam.
Nevtruden v' Indjo gré
Sa Jesufovo jmé.

10.

Bres nehanja serzhno hod',
In véro osnanuje;
To sam vezhni Bog vé, kod?
Uzhí ljudi 'n kerfhuje;
Velike zhudesha
Sglasé apostelna.

11.

V' Kalamini kralj se je a)
Sato mozhno rasferdil,
K' svét Tomash je dvornike
Mu kerstil in poterdil;
Sholnirjem sapové,
De s' fulzo ga vmoré.

12.

To je bila tvoja zhaft,
Sa Jesufa terpéti;
Njemu shelel prav dopašt',
Na sadnje sa-nj umréti;
Kaj marash sdej, Tomash,
Ker vezhno krono jmasht.

13.

Tvoje svét' teló leshí
Zhesheho v' mést' Edefa;
Kashejo se zhudeshi
In gnade sa nebéfa.
O de bi tudi nam
Pomagat s' proshnjo tam!

a) mestu v' Indji.

14.

Torej ljubi moj kristjan!
Premisli to shivljenje;
Spomni se ti dan na dan,
De krishi in terplenje
Šo vrata v' svéti raj,
V' veselja blashni kraj.

Molitev.

Daj nam Bog se sdej godú
Tomasha veseliti
Tukej vestniga mirú
In vére sadobiti,
De véra v' nas shivi
Do konza nashih dní.

XXV. dan Grudna.

Sa svéti Vezhér.

1.

O zhlovek moj! le vstan' nezoj,
In hitro gor pogléj;
Na vse strani se she daní
'S nebés svetloba sděj.
Veséle so she tizhize,
Poslufhajo sdej angelze,
K' lepó pojó na zhašt Bogú,
Odperto je nebó.

2.

Sakaj ne spisih, in me budisih?
She dolgo ne bo dné;

Kakó bom spal per ti blifhav'?
Ki vshiga me v' serzé.
Poglej, poglej visok' nebó,
Kako je zhisto in svetló!
Le hitro vstan', ne bod' saspán
Preferzhni moj kristján.

3.

Pastirz' tekó, dari nesó,
Ker angel rezhe jim;
In pridejo, pokléknejo
Per shtalzi v' Betlehem.
O frézhne, frézhne jasliza!
O frézhna révna postliza!
O blagor vam pastirzhikam,
K' ste bili s' Jésufam.

4.

O Jesuf moj! ti fi nezój
Na semljo rojen bil;
K' teb' perbeshim, le ti me prim',
O Jesuf ljubesniv!
Sdej molim in sahvalim te,
Te ljubim serzhno zhes use;
O sprejmi me, sapusti ne,
Svelizhaj enkrat me.

5.

Le v' teb' shivim, se veselim,
Poboshne shélje jmam;
Ker tvoj obras zlo vsaki zhaf
Tolashi serza naní.
O moj preljubesniv' Pastir!
Rozhize mi naprot rasfhir,
De bom v' teshav per ti blifhav'
Per tebi mirno spal.

6.

Preljubi kralj! mi smo se sbral'
V' ta kraj o polnozhi,
Te pozhaſtit' in sahvalit',
Prijeti kaj mozhí.
O bodi zheſhen nozh in dan!
Nam greſhnikam na ſvét poſlan;
Naj te ſlaví vſe, kar ſhiví,
Kriſtjan vſe ſvoje dni.

7.

Paſtirzi ti ſo vidili,
Kar mi le verjemo;
Sato jih mi objokani
Sa frezhne ſhtejemo.
ſhe mi tezimo v' Betlehem,
Poboshno ſe darujmo njem';
Ne bo nehal, de vſe naſ ſprav'
V' veſelje na viſhav'.

XXVII. dan Grudna.

Od ſvetiga Janesa Apoſtelna in Evang.

1.

O ljubesen prezhaſtita!
Ti preſhlahtni boſhji dar!
V' naſhe ſerza mило vlita,
Zhíſti ogenj na altar.
Kdo od tebe vredno poje,
Prerokuje, govori?
Kdo raſlaga zhude tvoje?
Kdo le v' tebi prav gori?

2.

Od ljubeshni hozhem péti,
Osnaniti jo ljudém,
Al' kako mi je sazhéti,
Tega, révesh, sam ne vém.
Na-te klizhem, svéti Janes,
Jesufovi ljublenik;
Ti pomagaj meni danes,
Ljub' Patron in pomozhnik.

3.

V' tebi, Janes, je goréla
Ta ljubesen do Bogá;
Šerze tvoje možno vnéla
V' vsmiljenji do blishniga.
Od nedolshniga veselja
Le v' nebó tvoj duh puhtí;
Misli 'n dela svéta shelja
Zhiste, dobre naredí.

4.

Isrejen v' bogabojezhnost',
Zhe tud' niskiga stanu,
Pa napolnjen od gorézhnost'
In svelizhniga mirú.
Jesuf sam tvoj Isvelizhar,
Njega ljubeshniv' pogled,
Je bil tebi pot in vishar,
Tvojga djanja shiv isgled.

5.

Jesuf te je serzhno ljubil,
Ker fi njega ljubil ti;
Zhul fi, deb' nikdar ne sgubil
Tvoje svéte zhistosti.
Té ljubeshni ves deléshen
Rad sa svojim Mojstram grésh;

Hrepenish sa njim hvaléshen,
Ker sa ta studeniz svésh.

6.

Ti si vidil spremenenje,
Zhaft njegovo na vishav';
Po terplenji hrepenenje,
Pot kervavi od teshav.
To ni zhuda, de si slonil,
Tam na perfish Jesufa:
Zhuda le, de nisi vtonil
V' morji ljubiga serzá.

7.

Serzhna shalost te sadéne
Savolj Mojstra ljubiga,
Té ljubesni vézhne zene,
Ino sklépa zhudniga.
Zlo do krisha si ga sprémil,
Svést uzheniz in serzhan,
Dokler gré per njemu memu
Tista ura, tisti dan.

8.

Ljubesnivo ga objamesh,
Gresh sa njim k' pokopalish',
In Marijo v' varstvo vsamesh,
Sa-njo kakor sin skerbish.
Ljubi Janes! kam pa tezhesh?
Je she sgodej, kam letish?
O sakaj she nam ne rezhesh
Sa saboj v' enaki vish'?

9.

Ljubi! vi ste prepozhasni,
Ker vas ni omajati,
V' tak' ljubesni mersli, kasni
Vam ni mozh pomagati.

Ta pa slédniga perganja,
K' dobrim délam obudí,
De jih rad in bres nehanja
Šerzhno in vesel šturí.

10.

V' svétiga Duha plemenu
Neprenehama gorish;
Judam v' svetimu namenu
Sdej Besédo govorish.
Ti zhes Israela meje
Grésh na daljne kraje vzhit,
Kdo štopinje tvoje shtéje?
Kdo prerajta dufhni prid?

11.

Dolgo zhafa fi prebival
V' velkim' mést' Jerusalem',
Jesufovo Mater shivel,
Osnanoval resnizo vřim.
Al' po njeni frézhni smerti
V' malo Asjo se podal;
Vsaki sapuřheni terti a)
'S Efesa pomozh dajal.

12.

Ti fi svolil uzhenike,
Zerkvam řhkofe shegnoval;
Nofil butare velike,
Švoje truplo v' řtrah imel.
Vřim osnanil pravo véro,
Krivovernike pregnal;
Tud' molikov zhařt rasdéral,
Kjer fi Jesufa jmenval.

a) sapuřheni řhkofiji, bres řhkofa.

13.

Hitro Janesa versite,
Rezhe zefar Domizjan,
V' vrélo olje, sakurite,
De bo skuhan in foshgán.
Bog te sdraviga ohrani,
Olje te she pomladí;
Domizjan pa rasuijsdani
Te na Patmos sapodí. a)

14.

Vidil si prihodne zhase
Zerkve boshjiga Šinú;
Prerokvanje to sposna se
Le is boshjiga darú,
Kar bo ona preterpéla
Od serditih drashnikov,
In bo refhena vesela
'S rok vfih sovrashnikov.

15.

Is ljubesni ti mladénzha,
Šhkofu isrozheniga,
Ifheslh sheljno v' frédi borshhta
Révesha sgubljeniga.
Ti si ga nasaj perpeljal,
S' njim se postil, pokoril,
Tvojmu Jesusu k' veselju,
De je s' Bogam spravljén bil.

16.

Kdo bo vse na tanjko srifal,
De bi vidile ozhi?
Kar je v' tebe Bog sapifal,
Kar si sturil 's té mozhi.

a) Patmos, otok v' Egejskim murji.

Oh savolj ljubesni tvoje
In nedolshniga serzá
Vsak ti danes zhašt sapoje,
Kar le more, hvalo da.

17.

Ti si v' mestizu Turzhije, a)
Velk' apostel, pokopan;
Tvoje truplo naj pozhije,
Dokler pride sadni dan.
O safadi tam kristjane
S' možno proshnjo is nebés;
Vsmili se zhes deshelane, b)
Vrédne vsmilenja saréf.

18.

K' tebi se osrèmo danes,
Milo she na nas pogléj;
Ljubi pomozhnik svet Janes!
S' svojo proshnjo nas ogréj,
De bi bolj svestó ljubili
Ljubesniviga Bogá;
Tudi blishnimu storili,
Kar mu je svelizhniga.

Molitev.

Naj bo zerkev rasvetljena
S' tvojo luzhjo, o Gospod;
S' milo proshnjo perdobljeno
Janesovo od ondot,
De v' nesmerjene sladzhize
Njena shelja hrepení;

a) Mestizu se pravi Efes. b) deshelani so Turki, de bi se spreobrnili.

Kjer se glédajo reſnize,
Kjer veſelja konza ni.

XVII. dan Profénza. Od ſvetiga Antona Opata.

1.
Pozhaſtite, o kriſtjani,
’S ſérzhine hvaléſhnoſti,
Ker ſte tù v’ veſelji ſbrani
Po duhá deléſhnoſti,
Vrédno ſvétiga Antona,
Ojſtriga puſhavnika,
Tudi ſvojiga Patrona,
Boſhjiga flushabnika.

2.
Švet Anton! poſódi meni
Zhíſtoſt tvojiga ſerzá;
Vſe ſmotnjave ti odſheni
Štran od mojiga duhá,
De bom mogel vrédno péti
Od ſvetoſti tvojih dél,
Švet iſgled od tebe vséti,
Biti v’ Bogu prav veſél.

3.
Teb’ beſéda boſhja pravi:
„Pojdi, kar imaſh, prodáj,
V’ ſhaz nebeſhki ſkerbno ſpravi,
Vbogajme to zéno daj.
Le ſa jutro ne ſkerbéti;
Vſak dan ſa-ſe poſkerbí,

Le v' samoti raj shiveti,
Delezh od sveta skerbi.“

4.

Tam se s' postam, delam, branjem
Bres nehanja pokorish;
S' brumnim pak premishlevanjem
Svojiga duhá redish.
Šatana to filno pezhe,
Ker je tebi nevošhliv:
Svoje premoshenje, rezhe,
Bi bil réveshem delil.

5.

Šhe s' nezhistimi perkasni
Te je mótil in plashil
V' ti pulhavi dolgozhasni,
Vender pak premagan bil.
Enkrat te je med rohnenjem
Grosno tépel zelo nozh,
Al' ti najdesih s' poterplenjem
V' svojim Jesusu pomozh.

6.

Shar nebeshki temo lózhi,
Vse poshasti raspodí:
„Kjé si bil, moj Jesuf, snozhi,
Moj edini troshtar ti?“
„Tvoje vojske fim bil prizha;
Nizh, Anton, se ti ne boj:
Ši premagal sdaj hudizha,
Jest bom védno varih tvoj.“

7.

Kruh omózhen je jedilo
Sdraven majhino solí
Sa telo, k' je slabo bilo,
Vzhafi kaki dotelni.

Spodej shimnat' oblazhilo,
Sgorej koshuh, okolj paš;
Je blo tvoje ogrênilo
V' simskim in polétnim zhaŝ'.

8.

Sheljna je molitev tvoja,
Dostikrat neutrudena;
Terdna bramba v' frédi boja,
Vsim ljudém ponudena.
Oh, Boga spremishleváje
Nifi zélo nozh saŝpal;
In ob sarji fi jokaje,
Kaj me motish, sónzu djál.

9.

'S ljubesniviga pleména
Tvoje poduzhenje gré;
Ta beséda vŝa ognjéna
Vshiga vzhenizam serzé;
Vŝako délo tak' ŝtorite,
Kakor de bi sadno blo;
V' boji pa sveŝtí bodite
S' poŝtam in s' molitevjo.

10.

„Vsemi satanu oroshje,
In se bode tebe bal;
Klizhi ŝhe na Jagnje boshje,
Sdajzi se bo v' bég podal.“
V' mnogih miŝlih in smotnjavah
Duŝho poplašhi ta hud;
Zbe ne moli v' tih teshavah,
Dobre déla mu perŝtud'.

11.

Kadar ŝliŝhiŝh, de preganja
Švéto zhédo Maŝimin,

Is preljubiga molzhanja a)
Pridešh vérnim na spomin.
Ti tolashišh in podpérašh
Savolj vére martrane,
S' serzhnim upanjem napolnišh
Tù in tam preganjane.

12.

S' svojim svetim sadershanjem
Vse ljudi možnó budišh,
In s' uzhenzov napelvanjem
Divje kraje posvetišh.
Boshjo zhašt jih védno poje
Deset tavshent, in she vezh,
Ozhishuje serza svoje,
Od svetá se vlézhe prezh.

13.

Ti per vod' drevó vsajeno,
Polno shlahtniga sadú,
Mozhno, lépo in seleno,
Svirnik mnogiga darú.
Kdo samore rasodéti
Tvoje déla, svét Anton?
Kdo ponishno vse verjéti,
Kar terpišh sa vezhni lon?

14.

Is oblizhja rasodéla
Še je zhistost in krotkost,
Vselej mirna in veséla,
Še v' teshavi in britkost'.
Po Bogú tje hrepenélo
To salubljeno serzé,

a) is pufhave, kjer je veliko molzhal.

Blishnim na pomozh hitélo a)
Kjer na sgubo dufham gré.

15.

Bog je tvoje jmé rasglafil
Po vfi semlji zhés in zhés
S' zhudapolnim déli v' zhasu,
Sdej pa she s' zhaftjó nebés.
Od Boga fi tudi svédel,
Kar se she godilo bo,
Svojim bratami povédal,
Deb' molili bolj serzhnó.

16.

Mirno, mirno fi ti vméral,
Kmalo bo petnajst sto lét;
Še v' nebó sa vselej vsirel,
In sapustil prasni svét.
Sdej sa svoje pokorjenje
Sa teshave in britkost',
Sa obilno hrepenenje
Vshivash svoljenih sladkost'.

17.

Špomni se na nas kristjane,
O preljubi svét Anton,
Tebi ljube, tebi snane,
Bodi vselej nam patron,
Vse shkodljivo nam odverni
Na telèsu, per shivin',
Nashe serza spreoberni
K' Jesusu na visozhin'.

Molitev.

Tebi, Bog, naj perporozha
Vse nas svet Anton Opat;

a) v' Alekfandrijo, kjer je Masimin verne preganjal.

Daj nam kaj is gnadotozho, a)
Ker fi dober in bogát.
Kaj bo nashe saflushenje?
Nam le malo, malo sda:
Al njegov' perporozhenje
Vse nam sprofí od Boga.

XX. dan Profénza.

Od svétiga Fabjana in Sebaštjana
marternikov.

1.

O svét Fabjan in Sebaštjan!
Zhaštítliva svétnika.
Danashni dan vaj vsak kristjan,
Preljuba pomozhnika
Med vérnim kardélam
S' duhovnim veséljam,
Kar more, pozhaští
'S ferzá gorézhnosti.

2.

Tako svestá, nevstrashena,
Od hudih sanizhvana;
Od prasniga, nesadniga
Švetá od tod pregnana
Šta mogla terpeti,
Posiljena vmréti;
Pa vaj svét mir navda,
In flašt svelizhanja.

a) kaj gnad in dobrot is studenza gnad.

3.

Prezhudno sbran, je bil Fabjan a)
 Sa papesha postavljen;
 V' ljubeshni vshgan, je vel serzhan
 Sa véro vmret' perpravljen.
 Pergodbe nabéra
 Vmorjenih sa véro;
 Franzosam shkose da
 V' sposnanje Jesufa. b)

4.

Sa véro to Fabjan svestó
 Da kri 'n shivljenje svoje; c)
 Ob glavo djan danashni dan
 V' nebésih sladko poje;
 Ne vidish s' ozhésam,
 Ne zhutish s' ushésam
 Pobóshnim po praviz'
 Perpravljenih sladzhiz.

5.

O Šebastjan! ti tak kristjan
 Pod hudim Djoklezjanam!
 Mozhnó shelish in hrepenish
 Pomagati kristjanam; d)
 Obhódish njih jézhe;
 Na pési bojézhe
 Tolashish in podpresht,
 Še va-nje serzhno osresh. e)

a) golobiz se je 's vishave na-nj vsedel. b) f. Djonisja, f. Gozjana, f. Trofima, f. Pavla, f. Saturnina, f. Stremona in f. Marzjala. c) pod zefarjem Dezjem v' letu 250. d) sato je zefarju flushil, de je vernim kaj pomagal. e) jim je serzhnost dajal.

6.

K' Bogu ravnash, in milo dasht
Jim svoje premoshenje;
Tako gorezh ne marash vezh
Sa gréshno polvarjenje; a)
Ne vbogash zesarja,
Šveta poglavarja;
Le Jesusa zhaštish,
Še njemu isrozhish.

7.

Ne ostermish, in rad terpish
Pushiz bolézhe rane;
Ker omedlish, she oshivish b)
Rasveselish kristjane
Švarish Djoklezjana,
Šerdi'tga tirana,
Pa tebi verval ni,
De Šebastjan shiví.

8.

Togoten ves, ko stékel pes,
Te sapové otepsti;
On te vmorí in te velí
V' ostudni kraj odnesti.
Pa svéta Luzina
Savoljo spomina c)
Poshteno to teló
Pokóplje pod semljó. d)

9.

O kaj budí tolkanj ljudi
De semkej pertezhejo?

a) ker ga je napeljeval, molike moliti. b) f. Irene ga je hotla pokopati, pa je bil she shiv; sato ga je doma osdravila. c) po nozhi opominjana. d) v' fkrivne s-hrambe pod semljo v' letu 288.

De, kar shelé, tù sadobé,
Ti hvalo pernesejo.
Sato ne posabi,
De, védno she slabí,
Še v' boji hudimu
Nikdar ne vtrudimo.

10.

Profita sdaj in sanaprej,
Preljuba pomozhnika,
O svét Fabjan in Šebastjan!
Dobrotljiva svetnika!
De vezhno shivljenje
Sa sdajno zheshenje
Saflushmo sadobit',
Še s' vama veselit'.

11.

Pogléjta tud' nash velik trud
Mestnjanov vse nadloge; a)
Bodita nam zhasivnikam
Sa vse potrebe mnoge
Na potih tovarsha,
'No vsmiljena varha,
Kér vama se srozhi
To mést' s' use mozhi.

Molitev.

Is visokost' poglej slabost',
O Bóg! slabost' veliko;
Pomagaj nam saùpnikam
Na proshnjo marternikov,
Kér ljubita vérne,
Pobóshne ino mirne,

a) v' mestu Gozhévje, kjer sta pomozhnika.

De profita sa naf
Ta dan 'no vsaki zhaf.

XXI. dan Profenza.

Od svéte Néshe Devize Marternize.

1.

Poslušajte, o kristjani,
S' voljnim serzam in sheljam,
Od vsih krajev skupej sbrani, a)
Kar vam sdaj na snanje dam
Od divize svete Néshe,
Od patrone zhištosti;
Oh od njene smertne téshe,
In veselja v' vézhnosti.

2.

De bi moje ušta bile
Zhište, kakor je slató!
De bi vrédno pozhaštile
Nasho pomozhnizo to,
V' vsih nadlógah in teshavah
Sapeljiviga svetá,
V' terdi vojski in v' skušhnjavah
Od nezhištiga duhá.

3.

Trinajst lét je Néssha stara,
K' je sa véro martrana;
Ta diviza nizh ne mara,
V' Jesusa saljubljena.

a) ali: prav poboshno skupej sbrani.

Štanovitno sanizhvala

Je ponudbe sheninov;
Raj je svoje truplo sdala
Volji smertnih rabeljnov.

4.

Pod zesarjem Djoklezjanam

Je sa véro vprashana;
In k' isglédu vſim kríſtjanam
Rezhe nepreſtraſheno:
Jesufu ſim ſarozhena;
Njemu ſe ne odpovem,
Od ſvetá vſa ſapuſhena
V' ſtraſhno ſmert veſéla grém.

5.

O ſaſtonj ſo tvoj' obéti;
O ſodnik! zhimu plaſhiſh?
Le dovolji mi terpéti
Sa nebéſhki parádish.
Ognja ſe ne bodem bala,
Ne oroshja ſtraſhniga;
Ne molikov ſpoſhtovala,
Ampak ſhiviga Bogá.

6.

Prez isdajte jo ſramoti,
Œapovedal je ſodnik;
V' taki ſhaloſtni ſamoti
Kdo bo le njé pomozhnik?
Jesuf pa ſvoje neveste
Ni ſapuſtil v' ti teshav',
Njemu ljube, vedno ſvéſte,
On ji je na ſtrani ſtal.

7.

Is neſramniga pogléda
Zhlovek perbliſhuje ſe;

Ali strašna je beséda:
Oflepí, na to vmerje.
Pa na prošnjo svéte Néshe,
Zhlovek, hozhesh to verjét'?
Rasujsdaniz ta doféshe
Šhe shivljenje in pogled.

8.

Boshja mozh se je skasala
Prav ozhitno in lepó,
De diviza je ostala,
V' pezh' poskušheno slató.
O divize, sanefite
Še v' skušhnjavi na Boga;
Švéta zhistost, verjemite,
Vaf povsdigne do nebá.

9.

To je vojska Bogu draga!
Pa sodník se togotí,
De ga dékliza premaga,
In ga s' tim osramotí.
No! vojak! le prez perpravi
Švojo roko, ojster mezh,
In odseľkaj po postavi
Néshi terdo glavo prez.

10.

Téga, tega fim veséla
De me s' mézhem umori,
K' svojimu Sheninu sletéla
Bodem sdajzi 's te nozhí.
De bi gori nam sprofila
Dar prelépe zhistosti;
V' nashe serza safadila
Lépi zvét ponishnosti.

11.

Švéta Néshta, sděj povsdignem
K' tebi shaloštno serzé;
Ves objókan k' teb' sdihujem:
Oh, obrishi mi folsé!
Te s' saupanjem zhaštiti
Pridem na ta svéti kraj,
De bi mogel sadobiti
S' tvojo prošnjo svéti raj.

Molitev.

Bog! ti flabe povsdiguješh,
In prevsétne framotish;
Švéto Néshta povishuješh,
S' tim sbe naš rasveselish:
Savolj njeniga zheshenja
Daj, de bomo résheni
Vši od gréhov sadolshenja,
V' njéni flushbi vsdignjeni.

XXVIII. dan Profenza.

Od svéte Néshe Devize Marternize,
(ósmi dan).

1.

Gléjte v' duhu v' svéto Mésto, a)
V' glavo zéliga svetá
Lépo svoljeno nevésto,
Ktéra tam svoj grob imá,

a) Mésto Rim, duhovna glava zéliga svetá.

Kristusovo dvizo Néshe,
Ki jo satan v' svójo mrésho,
Varvane, ni mogel vjét'.

2.

O deb' nashe serza vnéle
Še isvoljenim sheljám!
Zhašt in hvalo sheljno pélje
Ti devizi v' svétim' hram';
Kjér she ona dolg prebiva,
In nebéf sladzhize vshiva,
Ktérih nima révni svét.

3.

Néshe, martrana she mlada,
Komej stara trinajšt lét;
Jesusa je jmela rada,
In sato sheléla vmrét';
Al ljudjé shivé v' lenobi,
Šrézhe ishejo v' gnjusóbi,
Kjér jo pa ni najditi.

4.

Néshe se ni martre sbala,
V' svéti véri vterjena,
Svojo dushe s' voljo dala,
V' Jesusa salubljena.
To je rabeljna drashilo,
In sodnika podkurilo,
De jo framotiti da.

5.

Jesuf pa nevésto varje;
Vse oberne stran ozhi, a)
De ne vidi Néshe, kar je
Nagiga in tih rezhi

a) de niso Néshe glédali.

Posvetila framotifhe,
Šlédinj, kdor jo tam obifhe
Od blifhave trepetá, a)

6.

Poslufhájte radoglédni!
Neobvarvanih ozhi!
Vi nezhisti in porédni!
Sheljni takofhnih rezhi:
Gléjte, rasvujsdan mladénizh,
Ki od zhistost' ne ve nizh,
Hózhe Néshe glédati.

7.

Mozhni blifh se 's Néshe vdere,
Švétiga pleména shar,
Is ozhi mu luzh pobere
Šramotije fina vdar'.
Néshe ga je pa smolila,
In k' shivlenju obudila
Od prijatlov sproshena.

8.

Perletite vi duhovi,
Néshe od nebés naprót!
O prijatli Jesufovi!
Vi spremite jo od tód;
Šej je she svoj ték konzhalá,
V' svojimu Bogú saspalá,
Glava je odsékana.

9.

Sdaj pod sabo delezh gléda
Semljo, mésta, njih fladnóst,
Vse, kar tukej nima réda,
Polno shalost' in britkost,

a) tako se je flédnjimu od njé blifhalo.

Sonza, svésd nesnane póta,
Nébesa temotne kóta;
Švét' nebó se ji blefhí.

10.

Štarshi so po nji jokali;
Ona se perkashe jim,
Med divizam v' drushbi sali,
Rezhe nevtolashenim:
Jest fim frézhna in veséla,
Vshivam, kar fim pred sheléla,
Mojga Shén'na Jesufa.

11.

O Konshhtanzja, védno bolna! a)
Vervaj, vervaj v' Jésufa,
Upanja do njega pólna
Bodesh sdajzi sdrava vfa.
Je verjéla svéti Néshi,
Sdravje sadobí v' ti teshi,
V' pravi véri kerfhena.

12.

Dvojna krona, o deviza,
Tebe salsha vekomej,
Tebe hval' sveta Trojiza,
In ti daja svéti raj.
Kar je dobriga. ti vshivash.
V' svojim Sheninu pozhivash,
Zhigar fi tù hotla bit'.

13.

S' boshjo pomozhjó na semlji
Šramótishe posvetish;

a) Konshhtanzi, Konshhtantinovi hzhéri, per nji grobu zhu
jézhi, je Néshe rékla.

Kar je gerdiga, odjemlji
Nam is serz, od nashih hifh;
Tvoje milo napeljvanje,
Švétiga Duha pihlanje
Nam perštudi sdajni blifh.

14.

Profim te, o svéta Nésa,
Gléj na brumne romarje,
Ki jih tere serzhna tésha
In svetá nadlégvanje:
De od tebe obdarvani,
S' boshjo gnado navdihvani
Pojdejo vesél' domú.

Molitev.

Bog! kater nam dasi zhasliti
Šveto Néshe v' njeni gód
Verni svét rasveseliti,
Troshtati zhlovéshki rod:
Daj usim po njé isglédu,
Kakor si nam sapovédal,
Brumno in svetó shivét'.

XXXI. dan Profenza.

Od prenesenja svétiga Marka Evange-
lista.

1.

Bliso shtir sto lét je leshal
Švéti Marka v' Bukoli, a)

a) Bukoli per morji s' strashnimi bresni.

Vsak je tamkej pomozh nashel,
Zhe she le obupal ni;
Al koshize prenesene
Šo v' Alefandrijo blé,
Po kerfhanfko tam zhefhene
Brumne verne troshtale.

2.

Poslufhajte, ljubi sbrani
Kar vam sdaj povédal bom,
Kako so jih Benezhani
Perpeljali na svoj dom.
V' osemsto in dvajstim létu,
Pod Pashkalam papesham,
Je njegóvo truplo vséto,
Djano blo v' Benédke tam.

3.

Kupza dva šta tjè peljala
Švóje sdrusheno blagó; a)
Švet'ga Marka obiskala,
Ki je difhal prav lepó.
V' eni misli šta sklenila
To teló s' seboj vsét';
Dva meniha podkupila, b)
Deb' ga dala jima jmét'.

4.

Pa porezhefh, zhlovek, meni?
Al šta ga pa sméla vsét'?
She so djali Šarazeni: c)
Zérkev moremo podrét';

a) V' Alefandrijo; kupzama je bilo imé Bonus in Rustik
b) dva meniha šta ga varvala, de bi ga kdo ne vkra-
dil. c) Šarazeni, Mahometove vére, sdej Turki.

Bomo hišho fosidali
S téga bél'ga marmora.
Kam bi bili truplo djali,
K' sta mniha varvala? a)

5.

Sdej so djali truplo v' skrinjo,
S' roshami ogernjeno,
Napolnili jo s' sveníno,
Šarazenam superno.
In nevédama spuštili
Šo jih s' truplam zolnari;
Ti pa v' barko so planili,
S' truplam prez odrinili.

6.

Kadar pridejo v' Omago, b)
In se po Benédkah své,
De so tje svetínjo drago
Perpeljali ti moshjé:
Vse is mésta dere v' zholne,
Révesh, kupez in gospód;
Glej, deshél'ski in duhovni, c)
Vfi se pélejo naprot.

7.

S' svetim pétjam in veséljam
Ga v' Benedke spremijo;
Med ukanjem, proshnjem, sheljam'
Ga v' kapélo dénejo,
V' zerkev vajvodove hišhe,
Vélke zérkve she ni blo;

a) Meniha sta tudi fhla s' kupzama. b) Savétje per otóku bliso Benédk. c) Zlo vojvoda Partipizaz mu gré naprot; Benezhani so bili takrat na murji možlni.

Vérno ludstvo ga obishe,
Od vsih krajev vkupej shlo.

8.

Nóvo zérkev in zhaštito
Šo s-sidali Benezhan',
Lépo, zhudno in flavito,
To se flishti, moj kristjan.
Tjè so svét'ga Marka djali,
Prav ne vedo, kjé leshti;
Vender najde, kdor ga hvali,
Pómozh, zhe ga kaj teshi.

9.

Švéti Marka! bres samude
Ši na svétu nas uzhl';
Nam odverni zhaše hude,
Per Bogu she védno shiv.
Zerkev boshja jma teshave
In velik' sovrashnikov,
Daj premagati skušnjavae,
Priti na nebéshki stól.

Molitev.

Bog! k' si hotel rasodéti
Danef Markovo teló,
Daj po njemu nam prijéti,
Kar nam isvelizhno bo:
Kér njegóvo prenesenje
Mi poboshno obhajamo,
De v' nebésh svét' shivljenje
Vézhno s' njim prejemamo.

V. dan Švezhana.

Od svétiga Ingenvina in Alboina, Škcofov.

1.

Švét Ingenvin jen Alboin!
Véſel je danes vaj ſpomín;
Ta fara ſe je sbrala,
K' prebiva v' ti doſín',
Deb' vama hvalo dala
Na boſhji viſozhin',
Šhkofam, uzhenikam,
Švójim pomozhnikam.

2.

Švét Ingenvin jen Alboin!
Véſel je védnó vaj ſpomín.
Savóljo vaj ſerzhnoſti
Mozhnó povsdignjena;
Savóljo vaj ſvetóſti
Sa ſhkofa svoljena.
Laſtno ſamorjenje
Saſha vaj ſhivljenje.

3.

Švét Ingenvin jen Alboin!
Zhaſtitliv je ſhe vaj ſpomín;
Paſtirſko vaj zhuvanje,
Nevtrudene ſkerbí,
Vangelija oſnanvanje
Svelizhanje delí
Sveſtim vaj ovzhizam,
Svóljenim duſhizam.

4.

Švét Ingenvin jen Alboin!
 Zhaſtitliv je ta vaj ſpomín;
 Vi dva ſta raſſvetíla
 S' ſlepoto vdarjene,
 In gréſhnike zelila,
 Na duſhi ranjene;
 V' boji ſerzhna ſtala,
 S' mezhem ſe bojvala.

5.

Švet Ingenvin jen Alboin!
 Šladak je vérnim vaj ſpomín;
 Uzhila, poſvezhvala
 Mladénzhe maſhnike;
 S' beſédo premagvala
 Duhá ſovraſhnike;
 S' Jeſuſam vaj ſkléne
 Proſhnja prave zéne.

6.

Švét Ingenvin jen Alboin!
 Šladak je vajne ſmert' ſpomín.
 Poboshno ſta ſhivéla;
 V' nebó poklizana,
 Šta k' Jeſuſu hitéla,
 Deb' bla ſvelizhana;
 Vaj ſe nizh ne vloti,
 Kar naſ druge moti.

7.

Bodita ſdej poſdravljena,
 Prijatla boſhja hvaljena!
 'S nebél na naſ pogléjta,
 'S ſvetlobe vſe zhaſti,
 Šproſita nam in dajta
 Kaj boſhje miloſti;

Védno se sanasha
Na vaj fara nasha.

8.

Svét Ingenvin jen Alboin!
Moshá zhasitlivih stopínj;
Šta pasla svojo zhédo,
Tirolze med goràm
S' isglédam in s' besédo,
S' terplenjem in s' sheljám
Šrézhne vaj ovzhize
Per svetlob' resnize!

9.

Svét Ingenvin jen Alboin!
Vesél je danes vaj spomín:
Lepé so vaj podóbe,
Pobóshen vaj pogléd;
Svelizhanja posóde!
O dajta dober svét,
De bi prav shivéli
Vfi po fari zéli.

10.

Svét Ingenvin! poboshnikam,
Švét Alboin! vřim greshnikam
Pokóre dar sprofita
In svetiga Duhá;
Pomozhi nam poshlita,
Ljubesni do Bogá,
Truda po naménu,
K' ima vézhno zéno.

11.

K' nesvétí ogenj v' naš gorí,
K' naš Bog šhtrafuje 'n pokorí,
Patrona! odvernita
Sa gréhe šhtrafinge!

Saupnim sadobita
Teshav polajshanje,
De sa to zheshenje
Najdemo reshenje.

Molitev.

O Bog! na proshnjo svoljenih
Odreshi nas od gréhov vsih;
Na proshnjo Ingenvina,
Patrona nashiga,
In svétiga Alboina,
Švetníka blashniga,
Kér sta shkofa mila
Tebi prav flushila.

V. dan Švezhana.

Od svétiga Ingenvina in Alboina, Shkofo
v' Briksen na Tirolskim.

1.
Med Tirolske visozhine
V' duhu se postav' kristjan,
De bosh tam zhashtil svetinje
S' Brikfijani brumno sbran,
Švetiga Ingenuina,
Tudi svet'ga Alboina,
Kjer sta serzhna shkofa bla,
Sdaj v' nebefih sdrushena.

2.
V' hudih zhafih in teshavah
Je bil shkof svet Ingenvin;

Zlo v' prepirih in smotnjavah,
Shaloſtnih ſa zerkev v' Rim.
Ingenvin to zerkev viſha,
Noſi voljno téſho krisha,
Kér ſaupá, de nebó
Bo doſegel tam ſató.

3.

On odkupi 's miſli ſvetih,
V' prav' ljubesni vterjenih,
Šheſt ſto Longobardov vjétih,
K' ſluſhnoſti naménjenih.
S' njim pobošni ſhkof Agneli
Po ſvelizhni mili ſhelji,
Snamnje vſmiljene ſvetoſt',
Mozhno vraſhene ſerzhnoſt'.

4.

Divje ljudſtva ſo raſdjale a)
To ſhkofijo vterjeno,
Na vſe kraje ſo pregnale
Zhedo to s' njim ſklénjeno;
Ingenvin je pa njim k' pridu
Sopet novo zerkev ſidal,
Jagnjeta 'n ovzhize ſbral,
Sdravo paſho jim dajal.

5.

Šhe danáſhni dan ſprizhuje
Bog njegovo vézhno zhaſt;

a) Gotje, Longobardi in Franzosi, ktéri ſo ſe s' Longobardi voſſkovali. S. Ingenvin je bil ravno takrat ſhkof v' Seben, bliſo Briſſina od léta 590 do 605. pod papeſhem Pelagjam II. in Gregorjam vélkim. H' kónzu zhe-tertiga ſtolétja je f. Kaſjan pravo véro tam ſaſjal. V' tiſtiſh voſſſkah je s' Tridenſkim ſhkofam ſhéſt ſto Lombardov odkupil, ſato pa tudi njegova deſniza ne ſtrohni.

Zhuda polni osnanuje
Nam perpravljeno oblašt;
Gléj, desniza je she zéla,
Tarshent lét she ni strohnéla:
Kosha, meso in kosti
Snamnja prave milosti.

6.

Tudi svet'ga Alboina a)
Po Tirofskim s' njim zhašté;
Še njegoviga spomina
Vfako léto veselé,
Šina Grofa na pokrajni,
V' svét' molitvi vsakidajni
'No v' uzhenji pridniga,
Šhkofa ref previdniga.

7.

Per poboshnimu shivljenju
Je dopolnil vse dolshnost',
Šhel per serzhnim hrepenenju
Po štopinjah do svetóšt'.
V' délu nikdar navelizhan,
S' zhudeshi pa povelizhan,
Kakor brumni, svet pastir
Vshiva sdaj nebéshki mir. b)

a) Albain, sin Alboina in Hildegarde, Grofa na Korofhki pokrajni, v' letu 974 sa fhkofa v' ,Seben postavljen, je ta fédesh v' letu 992 v' Briksen s' svetinjami f. Ingenvina preštavil. b) Šhkof Albain, perjatel Otona II. in Henrika svetiga, zesarjev, je od njih veliko dobrot sa svojo zerkev prejel; med tim Bléjfsko grafhino na Gorénfskim v' létu 1004. Do leta 1803. je bila ta grafhina v' posestvu fhkofov v' Briksen; in v'lan je jim sopet v' last ispuščena bila. Š. Albain je vmrel 5. dan svezhana v' letu 1006. Njegove in svetiga Ingenvina svetinje so

8.

Vézhno bota selenéla,
V' sveti raj prestavljena,
Svoljenih sladzhiz vesela,
Bodita povsdravljena!
O zhuvaja! šta zhaštila
Jesufa, nam osnanila;
Kdo med nami, pretoshliv,
Bi vaj serzhno ne zhaštil?

9.

Vaj so v' pomozhnika sbrali
Nashí brumni sprédniki,
V' vélk altar poboshno djali,
Kakor mile frédnike.
Po isgledu vaj shivljenja,
In ob mozhi saflushenja
Še mi v' vaj oseramo,
Vfi na vaj opéramo.

10.

Kadar Bog naš nepokorne
S' dolgo mozho pokorì;

v' shkoffki zerkri v' Briksen na straufkim, svetimu Kafjanu marterniku posvezhenim altarji, s' dragimi perli in s' shlahtnimi kamni obilno ofnashene. Ob zhasu velike sufhe ali mozhe jih sa potrebno vreme in sa rodovitnost na polji na pomozh klizhejo in njih svetinje v' prezéjji okol nosijo. Per ti zerkvi je she nekaj drugih svetinj, kakor kost roke svetiga Kafjana, truplo svetiga Hartmana shkofa, dve kosti svetiga Lukana shkofa, ena svetiga Joatasa marternika v' letu 303, dvé glavé od drushbe svete Urshule diviz, ena glaviza od nedolshnih otrozhizhev; nekaj glave svete Neshe d. m., glava svete Kristine d. m. od lastniga ozhéta Urbana martrane in s' pufhizam vstreljene; glava svete Otilije devize in she nekaj drugih kofhiz nedolshnih otrozhizhev.

Kadar s' fushe naf okorne
Védno tare in morí:
Oh pred boshji tron stopita,
In Boga sa naf profita,
De nam uremena da
'S néba nam potrebniga.

11.

Nashe dushe porofita
S' boshjo gnado sprofsheno,
Plohe grehov odvernita
S' pomozhjo namnosheno;
De bi bili stanovitni,
V' dobrih délih rodovitni,
Jesusa po sdajnim' zhas'
Tam zhasbili vsi na glas.

Molitev.

Bog! duhovnov vrédna slava,
Slasti shkofov zhislanih,
Védna mozh in sveta glava
Pomozhnikov hvaljenih:
Ti nam daj po njih zhutiti,
V' véni profshnji sadobiti
Tvojo ljubljeno pomozh,
In odgnati dusšno nozh.

XXIV. dan Švezhana.

Od svetiga Matija Apostelna.

Zhe hozhesf maslnik biti,
Zhasiti prav Boga,

Te more Bog svoliti,
Lozhiti od svetá:
Gléj, svetiga Matija
Ne svoli hudobija.

2.

Kdor boshjiga iména
Ne ishe, ne zhaští,
'S posvetniga naména
Še flushbe polaští;
Kar gré po taki poti,
Apostelnov ne smoti. a)

3.

Svestó je svet Matija,
Uzheniz Jesufov',
Sapuštil domazhijo,
Poslušhal uk njegov.
Vsi skupej so molili,
Bogá sa luzh profili.

4.

In Bog je zhudno svolil
Matija apostelna;
De bi sedel na stolu
Namésti Judesha;
Ta je od njih odpadel,
Na svoj kraj se posadil.

5.

Švet Evangel uzhati,
In Jesufovo jmé
Narodam osnaniti,
Na daljne kraje gré;

a) per svolenji, ker so le brumne moshé k' flushbi apostelnov namenili.

Per temu osnanilu
Ni njega nizh plashilo.

6.

Po Kapadoshkim hodish, a)
Do Kaspiga morjá; b)
V' ljubeshni dushhe vodish
Do svoljenih sheljá;
Nobeden ti ne vbrani,
Zhe tudi kdo te rani.

7.

Pozhutkov samorjenje,
V' ljubeshni boshji shiv,
Duhovno satajenje
Ši storil in uzhil;
Premagal svoje ude,
In jése polne Jude.

8.

Teshavnih dél plazhilo
V' Mingrelji si prejél, c)
Pa tudi povrazhilo
Od Jesufa vesél:
Plazhilo je bla martra,
Vrazhilo krona slata.

9.

Sdaj hran' koshize tvoje
Na nemshkim mésto Trir;
Ti toshi réve svoje,
De najde dushni mir.
Šhe naf, Patron, tolashi,
In nam pomozhi skashi.

a) deshela v' Asji pod Turkam b) Veliko jesero na Moshkovitarški pokrajni c) deshela pod Moshkovitarjam.

10.

Sato smo te zhašili,
Te bomo sanaprej,
Deb' enkrat sadobili
Per tebi sveti raj;
Ker gnada 'n mozh nebéshka
Podprè flabošt zhlovéshko.

11.

Obvari, svet Matija,
Nekdajna luzh svetá,
De zhašna slepotija,
Ki v' pekel naš ravná,
Ne bode naš svodila
V' pregréhe bres shtevila.

Molitev.

Njegovo prošnjo vslisli
In našhe, vezhni Bog,
Storjene v' tvoji hišhi
Sa sdravje našhih prog;
Ker milošt tvoja snana
Sazéli vsako rano.

XII. dan Šufhiza.

Od svetiga Gregorja Velkiga, Papesha,
zerkvéniga uzhenika.

1.

Sveselite se, kristjani,
Téga dnéva frézhnigá;

S' nami tudi vi meštani
Sgorej mésta vézhniga,
Kér je she dvanajst sto lét,
Kar je bil v' nebésa vsét
Švét Gregor na danashni dan,
Ša pomozhnika sbran.

2.

Kaj bi le spremišljjevali?
Al Gregorjev' shlahtni štan?
Káko zhašt so mu skasvali
Posvetnjáki slédnji dan?
Al' kakó je bil bogat?
Per zesarji tudi v' gnad'?
Al' pa njegovo uzhenost?
Posvétno vífokost?

3.

To pred Bogam nima zéne,
Ne v' Gregorjevih ozhéh;
To ni vrédno prasne péne,
Kér perpélje slabe v' gréh;
Na jmenitníshí rezhí
Povsdiguje svoje ozhí:
Na to, kar dúsho posvetí,
Ša kar ne marash ti.

4.

Ko menih je brumno shivel,
Vse posvétno sanizhval;
In podloshne ljubesnivo
K' svojimu Bogú ravnal.
Na Boga saupati,
S' njim se pogovarjati,
Moliti, kakor on velí,
Gregorja veselí.

5.

Obzhutliv in ves usmiljen
Do ljudi mnogih ran,
Je sa papesha perfiljen,
Dolgo se, kar more, bran'.
Špremishljuje to morje, a)
Tozhi shaloſtne ſolsé;
Tolashi ga pa v' ti nadlóg'
Le Jefuf, pravi Bog.

6.

Kdo nam miloſhne popishe
Is njegovih milih rók?
Zelo méſto Rim preiſhe,
Kar je ſtarih in otrók.
Pride na pomozh zerkvám,
Tudi daljnim deſhelám;
Potrébne méſta in vaſí
Švet Gregor ofkerbí.

7.

Sdaj, kriſtjan, boſh meni rékel:
Kjé je vender tolko vsél,
De je ſlednimu zhlovéku,
Kar je profil, dal veſel?
S' poſtam ſe je pokoril,
Ko menih oblézhen bil,
In zhudno mu je Bog dajal
Potrébno v' vſak' teſhav'.

8.

Krivovérne ſpreoberniti,
Poduzhiti smotene,
Greſhnikе vſe ſpokoriti,
Špraviti med ſvoljene

a) morje opravkov in ſkerbí ſa zerkev.

Gregor misli, ter se trud',
Pishe bukve, da med ljud,
Švet Pismo slaga, pridigje,
Na dobro svetuje.

9.

Dal je svétiga Avgushtina
Pridigvat Englendarjam;
Jim posvétíl domovino,
Ljubo svétim angelam;
Déla, kar je dobra, ga,
Dnarje sa jetnike da;
Per njemu najde zeli svet
Pomozh, al' kar zhe jmet',

10.

Prizheval je od resnize,
Vzhafi soperne ljudém,
Dershal se ojstró pravize:
Tega, pravi, pak ne smém. a)
Štifkanim je varih bil,
Óblastnike pa svaril;
Vse boshje je Bogu dajal,
Nobeniga se bal.

11.

Sbéral in zhaštil svetinje,
Kakor pravovernim gré;
Dal obilno na shkofije,
Šebi polohkal serzé.
Réshil svoje Rimljane,
Od strahu omamljene
Študeniz tolike modrost',
Nebéshke uzhenost'.

a) kar ni prav.

12.

Kadar pride smertna ura,
 Sveti Gregor se ne vstrašh';
 Šej je storil shé pokoro,
 Ta ga takrat potolash';
 Vishal je duhovni svét
 Modro zelih trinajst lét;
 Svetó in mirno je saspal,
 Bogú dufhizo sdal.

13.

Zérkev boshja, préd veséla,
 Je postala shaloštna;
 Semlja ni vernila déla
 Tisto léto smrashena. a)
 Ker ni vezh pravizhniga
 Tù Gregorja svetiga;
 V' nebéfh pa se veselé
 Vse svoljene veršé.

14.

Gléjte, taziga svetnika
 Šveta zerkev pozhaší;
 Nam kristjanam pomozhnika
 V' vfih potrebah podelí;
 Vézhi dél je bil bolán,
 Pa nevtruden, nesaspán;
 Kér bres nehanja in svesto
 Je delal sa nebó.

15.

Vishaj she 's nebéf duhovne,
 Nashe fhkose 'n mashnike;
 Délaj jih gorézhnost' polne,
 V' shalošti tolashnike.

a) v' letu 604 savoljo filniga mrasa ni shito ne vino dosorilo.

V' tih slabostih vef gorezh ;
Gori she veliko vezh :
De milost boshja se sbudí
Do shalostnih ljudí.

Molitev.

Bog! k' fi svetimu Gregorju,
Švojimu flushabniku
Dal veseló zhašt v' shotorju
Nashimu tolashniku:
Daj, de hitro jenajo
Grehi, ki naf pásajo,
Na proshnje tam Gregorjeve
In nashe sdrushene.

XXI. dan Šufhiza.

Od svetiga Benedikta Opata.

1.

Benediktus! Benediktus!
O ti zhudadelni mosh!
Šveti ozhe vsih menihov!
Lépih zhédnost polni rosh.
Šprofi meni, de se na-me
Bog osrè, serze mi vname,
Tebe vrédno pozhaštit'.

2.

She mladenizh prav premoshen
Ši se pridno v' Rim uzhil;
Zhišt, bogabojezh, pobóshen
Ši Bogu prijétin bil.

Si nedolshni stan ohranil,
Vselej si se grehu branil,
Tel Bogú svestó flushit'.

3.

Boshji duh je tebe vodil,
Kadar si v' pufhavo shel;
Si po ojstri poti hodil,
Šatana odgnati tel
S' terdim udov strahovanjem,
Bolj pa she s' premishlevanjem
S' Bogam védno sklénjen bil.

4.

Klofhterski so te ljubili,
Prav ponishno k' tebi shli;
Sa opata te sprosili,
De bi varno vishan' bli.
Brumnost in pokora tudi
Še pa tem ljudem perštudi
V' svét možhnó samaknjenim.

5.

Kaj so tebi naredili,
Deb' jih dalje ne svaril?
Štrupa so ti v' pjazho vlili,
De bi s' njo she štrup popil.
Pa si sveti krish narédil,
S' krishem ta kosarz rasdrobil;
V' nizh je njih hudobni sklep.

6.

Zhudeshe si védno délal,
Kdo le vse nam dopové?
Njih veliko rasveselil,
Ktéri k' tebi perbeshé.

Vzhafi fi pregnal hudizha,
Sbudil kakiga merlizha,
Mnogim prishel na pomozh.

7.

V' duhu vidish svoje brate,
Zhe kaj gréshniga sturé;
Vidish, na framot' oštati,
Ki te skufhati shelé.
To sej' Totilu sgodilo,
Riku k' ponishvanju bilo a)
K' zhašti tvojiga Boga.

8.

Tebi je blo rasodéto,
Vštrashti se, preljub kristjan,
De bo to sidanje svéto
Od nevernikov rasdján'.
Sopet pa se bo s-sidalo,
V' vézhi she svetosti stalo,
Rasvetilo zeli svet.

9.

Tvoja sestra te premaga,
Ljubljena šhkolastika,
Jesufu diviza draga,
Tukej bres pozhitika;
Je Boga lepó profila,
De je storil bratu filo,
De se pogovarja s' njo. b)

a) Tótla, Gótovski kralj je poslal Rika, po kraljevo oblezheniga, de bi svetiga Benedikta skufil, zhe réf vse vé. Sdajzi ga ta sveti mosh sposná; in Rika oframoten ponishno pred-nj pade. b) Sveta šhkolastika, njegova sestra, ga je profila, se s' njo zelo nozh od nebeshkiga veselja pogovarjati; pa je le hotel iti. Ona proti Boga, in sazlhne na enkrat desh liti, tréškati in se bliskati, de ni mogel spod stréhe, in sta se zelo nozh pogovarjala.

10.

To pak, ozhe, je nar vézhi,
De fi v' sebi stanoval;
V' svet' ljubeshni in gorezhi
Jesusa spremishleval;
Vfim sheljam se odpovedal,
V' svoje serze fkerbno glédal,
Nikdar smoten od sveta.

11.

Tudi nam bi dobro bilo
Vezhkrat sam u' sebi bit';
Naf bi v' gnadi poterdilo,
'S serza Jesusa ljubit';
Bi saterli posheljenje,
In budili hrepenjenje
S' déli vrédnimi nebés.

12.

Torej se na naf oseraj,
Ljubi ozhe Benedíkt!
S' svojo proshnjo naf opéraj,
Sa teboj v' nebésa prit',
De bi tù v' duhá samoti
Ne ostali na framoti,
Ki v' Boga saupamo.

Molitev.

Bog! na svet'ga Benedikta,
Nashiga Patrona gléj;
Proshnja njegova velika
Naj te omezhi she sdéj,
De mi pod njegovo brambo,
Pridemo v' nebésško s-hrambo,
Kjér se on shé veselí.

XXVII. dan Šufhiza.

Od svetiga Rúperta Šhkofa.

1.
Pogléte, skupej sbrani,
Kraljevi brumni zvét,
Katerga Bog perhrani,
De bi poduzhil svét,
Švét Rúpert, ves poboshen,
Zhe tudi v' duhu vboshen,
Nafhe fare pomozhnik.

2.
Od mladiga pervadi
Še posta 'n zhistosti;
Shivota nizh ne gladi
V' pokori 'n smernosti;
V' molitvi se je trudil,
Ni dobrih dél samudil,
Sa nebéfa kaj šturit'.

3.
Sato je rasvetlenje
Poboshnikov prejél;
Pomote in dvomenje
Nevédnim odusél;
Šovrashnike je spravil,
Bolnike rad osdravil
Je na dushi 'n na teléf.

4.
Sato so ga svolili
Sa šhkofa v' méstu Vorms,
De bi v' duhovni fili
Bil prav' pastir ovzam.

Neverni, k' so tam bili,
Šo njega sovrashili,
Ga nesramno stran odgnal'.

5.

Na Parfski dvor povabljen
K' Tevdoru vojvodu,
Boga, ki je posabljen, a)
Je osnaniti tel.
Je vojvoda in sestro b)
V' svelizhni veri kerstil
In veliko smed ljudi.

6.

Obhodil vso deshelo,
Boga jim osnanoval;
K' poboshnimu veselju
Uzhil in kersheval.
V' Juvavjo sadnizh sajde, c)
Rasdjano mésto najde, d)
Tamkej palzo safadi.

7.

Škofija ta vpeljana
Od svet'ga Rúperta
Je na shiroko snana,
Hudizhu superna.
Europi je na frédi,
In shtajerzi sosédi,
Parz, Tiroliz, Koratan.

8.

Od tod je véra sjala
In njé svelizhna luzh;

a) Dvé sto lét popred je svet (Severín tam pridigval. b) Re-
gintruda. c) Sdaj se imenuje Salzburg. d) Od Hunov,
od silno divjiga ljudstva, s' katerim je Bog svet, kakor
s' fhibo pokoril.

Na daljne kraje dala
Ljudem duhovno mozh:
Po trudu sheljno vmera,
Še v' Jesufa osera
Švat nebésfki in meštnjan.

9.

O taziga svetnika,
Šerzá gorézhiga,
Šo sa perporozhnika
Svolili frézhniga.
Zhaštite sdaj Ruperta,
De vam bo zhašt odperta,
Zhašt obljubljenih nebésf.

10.

Bogu zheshenje péti
Na vezhno hrepenish;
In naf per sebi jmeti
'S ljubesni nam shelish.
Le ti sa naf govòri,
De bomo ref in skorej
Šérza Jesufu isdal'.

Molitev.

Pomanjšhaj, Bog, nadloshnost,
Sadershike odprav',
Pomnoshi všim poboshnost,
Svelizhanje saštav',
De nam bo zhašt odperta
Na svetiga Ruperta
Sheljno prošnjo v' svetim raj'.

XXIV. dan Maliga travna.

Od svétiga Jurja Marternika.

1.

Sapojmo sdaj, kristjani,
Bogu hvaléshno zhašt,
De bomo, v' njemu sbrani,
Samogli mu dopašt';
Pa tudi svétmu Jurju
Na suhim in na morju.

2.

Viſoke ſo nebéſa;
Ne vidi jih okó,
Mozh duſhe in teléſa
Preſlaba je sató:
Pa vender jih doſéſheſh,
Zhe gnade ſe vdeléſhiſh.

3.

Švét Jur, pod Djoklezjanam
Saréf ſerzhan vojſhak,
Pod Jeſuſovim ranam
Šhe bolj mozhan junak;
Svéſto zesarja ſluſhil,
Boga gorézhe ljubil.

4.

Ta zesar groſoviten
Je rékel ga popašt';
Švet Jur pa ſtanoviten
Ne vſtavi ſe oblaſt':
Na vélki pétik v' kého
Je ſhel veſél bres gréha.

5.

Zhimu je tvoja jésa,
O zesar Djoklezjan?
Zhimu ta štrahna pésa
Sa Jurja, o tiran?
Šej njega she podpéra
V' tih martrah svéta véra.

6.

Švet Juri! tvoja glava
Od trupla odleti,
She v' laštni kervi plava,
Še duh she veseli,
Kér naglo is teléša
Na ravnost gré v' nebéša.

7.

Premagal fi drakóna a)
Sasadil sulzo va-nj;
Te profimo Patrona
V' velikim shalovanj',
Deb' krishe vse prestali,
Od boja ne nehali.

8.

O zhlovek! saflushiti
Tam gori sveti raj,
Tù morešh kelih piti
Terpljenja sanaprej:
Prenesi se v' britkošti,
In blishniga flabošti.

9.

Do sdaj so te zhaštili
Narodi zhes in zhes:

a) drakona, hudizha; s' sulzo s' véro.

Mi bomo te profili
Pomozhi od nebés,
De tvoje saflushenje
Nam polohká shivljenje.

10.

Sató smo te svolili
Patrona svojiga,
De b' te iméli v' fili
Šerzá tolashnika;
Pogléj ljudi sdihvanje,
Bogá slo profi sa-nje.

Molitev.

Ti naš, o Bog, sveséli
S' njegovo pomozhjó,
Dobrotliv nam dodéli
Vse, kar te profil bo,
Dobrote in saklade,
Obilne svoje gnade.

XXV. dan Maliga travna.

Od svetiga Marka Evangelista.

1.

O zhaštitlive nebésa!
Svoljenih svelizhni dom!
Tje povsdignemo ozhésa
V' vézhne s-hrambe lépih kron.
Kratke, majhne so teshave
Tega révniga sveta

Sa nesmérjene dišhave,
Ktère Bog tim svojim da.

2.

Té sladzhize saflushiti,
Vrédi boja sdajniga,
Še v' nebéših veseliti,
Vézhno vshivati Bogá,
Še ne vtrudi sveti Marka
Po poklizu nozh in dan;
Ves gorezh plazhila zhaka,
Polni apostolskih ran.

3.

Špreobernjen k' pravi véri
Je od Petra svétiga;
Ves ognjen v' obilni méri
Od pokliza lépiga,
Vérno spishe, osnanuje
Šveti Evangelium;
S' njim poboshno rassvetljuje
Vérnih in nevérnih um.

4.

Tjè v' Egiptovsko deshélo,
Kjér šhe molikujejo,
Ga je sveti Duh perpeljal,
De Boga sposhtujejo,
K' je nebó in semljo stvaril,
Švojiga Šinú poslal;
Vselej dobro gospodaril,
De bi k' sébi naš ravnal.

5.

Molikvanja 'n zopernije
Je bil takrat poln Egipt;
Vrash in take slepotije
Šhe drugod ni bilo vidt':

Takrat se je pa spolnilo,
 Kar je prerokvano blo;
 Bog sej' zhes Egipt usmilil,
 Deb' mu shégnanje dofhlo. a)

6.

Švéti Marka gré v' Zirene,
 Osnanjuje in uzhi;
 On kerfhuje poduzhene
 In da dushine mozhí.
 Sadnizh gré v' Alesandrijo,
 Pridigje, v' nebó ravna;
 Ondi naredi shkofijo,
 Anijana shkofa da.

7.

Osemnajst lét se je trudil
 Na vse kraje sem in tje;
 Nizh svelizhniga samudil,
 Véro po desheli vshge.
 Prav lepó je bilo sjanje,
 In pognalo lepi zvet;
 Eden séje, drug pa shanje;
 Marka mora pak umret'.

8.

Na vervéh so ga vlazhili
 Zéli dan nevérniki,
 De so vsega smesarili
 Šlépi nehvaléshniki.
 Marka pa Boga ne shali,
 In se vrédniga storí,
 Dati v' serzhini sahvali
 Sa Boga shivljenje 'n kri.

a) Is. 19, 18-25. Pf. 67, 32. Sof. 3, 10.

9.

Vsmiljen Jesuf ga obishe
V' terdi jézhi tisto nozh;
Ga s' sladkostjo vézhne hishe
Potolashi, mu da mozh,
De samore she terpéti,
Kar je terpel préd ta dan,
In sa sveto véro vmréti,
Sapuštiti sdajni stan. a)

10.

Verni so svestó pobrali
Té ostanke strésene;
V' Bukoli jih pokopali b)
Nam k' zheshenj' naménjene.
Ti pa, sveti Marka, vshivash
Bliso osemnajst sto lét
Švéti mir, in tam pozhivash;
Profi she sa naf na svét'.

11.

O pomagaj se truditi
Sa obljubljeno nebó;
V' boji stanovitnim biti,
Dokler téga konez bo.
Kér le tisti so jmenitni,
Gori vrédni vézhnih kron,
Ktéři bodo stanovitni
V' vojski sa nebéshki tron.

Molitev.

Bog! visoko si povsdignil
Pomožnika nashiga,

a) sdajni revni stan terpljenja, de je rad vmereł. b) kraj
kamor so se k' molitvi sberali, v' letu 68. po Kristu-
sovimu rojstvu.

S' tem fi tudi nam pomignil
V' zhašt veselja takshniga :
Daj, de bomo poslušali,
Kar je pisal, kar je vzhil;
De bi hudimu vbeshali,
On naj sprosi ljubesniv.

III. dan Velkiga travna. Od snajdenja svetiga krisha.

1.

En glaf kristjani sashenó
S' edinjenim veseljam;
Vfi svoje serza sdaj odpró
Obzhutlejam in sheljam;
She mi sapojmo milo s' njim,
Sa Jesufam potegnjenim.

2.

Zhaštítliv dan in velik god
Še tù per naf obhaja;
Kako se Jesuf nash Gospod
Ozhéta volji vdaja:
Kako je on posvétil krish,
Deb' naf pervabil v' paradish.

3.

Ni v' ustih slajshiga ko méd,
In nizh zhes shlahtno kamnje;
Nash Jesuf je nar slajshi jéd,
In krish nar lepsihi snamnje:
Sató, ljub péviz, nam povéj
Od svet'ga krisha danes kaj.

4.

Per tri sto lét je skrito blo
To snamnje odreshenja;
In kadar je na dan prishlo,
Je vernim dar zheshenja;
Kako je bilo najdeno,
Vam bode sdaj osnanjeno.

5.

Je shivil zesar Konstantin,
Helena, mat' njegova;
Poboshen je bil njeni sin,
Pa tudi mati vdova.
Svoj dom zhe mati sapustit',
In svéte kraje pozhasit'. a)

6.

Krish Jesusovi najditi
Je filno slo sheléla,
In kraj pokopa svédeti
Zlo vse fi persadéla;
Per Jesusa pokopalish',
So djali' ljudje, bo svéti krish.

7.

Molika dva so djali v' kraj, b)
Sazhéli v' tla kopati;
Prav serzhno koplejo naprej,
Vse hozhjo preiskati:
In najdili so krishe tri
S' napisam sdraven in s' shebli.

a) Stara osemdeset lét je fhla v' Jerusalem in na kraj
ktére je Jesus s' svojimi zhudeshi, s' poduzhenjem
s' smertjo posvétit. b) Nevérni so is sovrashtva do své
vére dva molika tje postavili.

8.

In shena, ki je vmírala,
 Še j' krisha dotaknila;
 Pa sdajzi je osdravila,
 In Jesufa hvalila;
 In svédli so po taki vish',
 Katér je Jesufovi krish.

9.

Helena je 's poboshnosti
 Tam zérkev issidala,
 In krish, uréden vse zhaši,
 Šposhtlivo noter djala;
 En dél od krisha poshlje v' Rim, a)
 En dél dobi pa Konsthtantin.

a) Goba, ktéro je varih v' jésh pomozhil, na isopovi terst nataknil, in k' Jésufvim uštam pomótil, je sdaj v' Rim v' zerkvi f. Janesa v' Lateranu f-hranjena.

Sulza, s' ktéro je bila Jesufova fran presunjena, je bila dolgo zhasa v' Jerusalemu; potler so jo pak savoljo ftrahu pred Sarazéni v' Antjohiji sagrebli. V' letu 1098, so jo sopet najdili, zhudesi so se godili, potem pa v' Konsthtantinopel prenešli. Zéfar Balduin II. je sheléso Benezhanam sa posojene dnarje sastavil, ktére jim je svét Ludvik, Franzoski kralj povernil, sheléso vsél in v' Parisu v' kapéli f-hranil. Kar je lefa per fulzi bilo, ga je Bajazet, Turfhki Sultan v' letu 1492 Papeshu Inozenzu VIII. poslal.

Diljza s' latinškim, hebréjskim in gregovškim napišam je v' Rimu v' zerkvi svetiga krisha f-hranjena.

Ravno ta zefar Balduin je tudi ternjevo krono Jesufovo svetimu Ludviku dal v' sahvalo, kér mu je v' vojški s' neverniki pomagal; kralj je pak sáto Benezhanam dolg sa Balduina plazhal. Bof ji je fhel s' svojo materjo in s' svojimi brati naprot; sam jo je néfel in milo jokál. Nekaj ternov je mnogim zerkvam dal. Tudi

10.

Po vſih deſhelah ſanaprej
 ſo kóſze poſhilali;
 Kríſtjani jih ſveſto vſelej
 Zhaſtili in ſpravljalí;
 ſvet kríſh, pobošnim ljubesniv,
 ſ' odreſki nizh ni ſmanjſhan bil.

11.

Povſdigni ſdaj kríſtjan ozhí
 ſveſtó na ſvéto ſnamnje;
 Prevdari védno te rezhí,
 Katere Jeſuf nam je
 ſerzhnó ſafluſhil tiſti dan,
 K' je bil na kríſhi darovan.

12.

ſhe ſdaj to ſnamnje vernike
 V' ljubesni navdihuje;
 In Jeſuſove ljubljenke,
 Od ſemlje povſdiguje;

je dobil is Konſhtantinopelna nekaj praviga kríſha od
 koſza, ki ga je ſveta Helena ſvojimu ſinu poſlala.

En ſheblj is Jeſuſoviga kríſha je v' Rim; drugi pa
 v' Majland; tretjiga pa je ſ. Helena v' morje vergla,
 v' veliki nevarnoſti ſavoľjo viharja, ktéri je prez vtih-
 nil. Tudi ſo prava ſheblja pilili, in piljenje v' druge,
 ravno take ſheblje devali; ali pa nove ſheblje k' pra-
 vim pertífkali: ſato je tudi vezh ſvetih ſhebljov; dva
 pak le ſta prava.

ſteber, h' kterimu je bil Jeſuf med gajſhlanjem per-
 vésan, ſe ſnajde v' Rim v' zerkvi ſvete Praſede.

V' letu 1807 dvanajſt dan Koſoperſka je zerkev
 boſhjiga groba v' Jeruſalemu pogoréla, in kapélo raſ-
 drobila. Okol in okol boſhjiga groba, ſ' leſénim durmi
 ſapertiga je možhnó gorélo, pa vender ni ſgorel. Verni
 in neverni ſo ta velik zhudeſh ſpoſnali.

Pod krishem se vojskujemo,
De s' Jesufam kraljujemo.

13.

Prevdar', prevdari slédnji dan
Terpljenje Jesufovo;
In tí ne bodesh sapeljan,
Ne bosh greshil na novo.
Is krisha se zedí sladkost,
Verjemi, tudi vsa modrost.

14.

Beshite vi sovrashniki
Pred krishem hudi vragi;
Hvalite se ga mashniki,
In vi kristjani dragi!
Sato se svéti krish zhaští,
De slédenj varstvo sadobi.

Molitev.

O Bog! kater si rasodel
Švetkrish s' zhaštjo 'n s' veseljam,
Nam ljubim napolniti tel
Oh serza s' svetim sheljam:
Dodél' de ta oshivni léf
Bo nam pomagal v' zhašt nebés.

She ena od svetiga krisha.

1.
Sladko 'n vesel je péviz pél
Od prave zéne krisha;
Obilno svét' po zelim svét'
Po pot do paradisha;

Zlo Jesufove krone blíšh
Lepota 'n zir je sveti krish.

2.

Ta zir, kristjan je nam poslan,
De vérne s' Bogam svéshe;
Ker naf lepó ravna v' nebó
Is sdajne filne téshe.
Švét krish je dnar sa svéti raj,
In kljuzh, odpréti ga vselej.

3.

Po sdajnim zhaš' perpelje naf
Ko svésda k' varnim brodu;
V' veliki fil' je osdravil'
Obtésšanuimu rodu;
Teshave révnim polohka,
Je slepim luzh in paliza.

4.

To prasno ni, zhe kdo navzhi
Še krish voljnó nofiti;
Šladko navda flushabnika,
Ga sna she ohladiti;
In med, k' is krisha se zedí,
Napolni, kar ferze sheli.

5.

Prav zhudno je, kar krish pozhne
Per tvojim shalovanju:
Zhimu beshish? Na tihim krish
Gré v' tvoje stanovanje;
Kater se s' hudo njemu bran',
Ga filno tlazhi nozh in dan.

6.

Premaga le, kdor maha se,
In krish u' kot ushene:

Šamo en tak serzhan junak
Ne zhut' ojstroft' nobene;
Kdor sveto vojsko rad imá,
Še mu she krish ugnati da.

7.

Zhe grésh, kristjan, na boj serzhán,
Bo krish pred tabo sginil;
Zhe ga shelish, bo sbeshal krish,
Na mnogo se spreminjal; a)
Bosh najdel v' krishu zlo sladkost,
Veselje, mir in uzhenost.

8.

Tvoj krish 's nebés deli saréf
Ti roshiz spomladanskih;
Te hozhe grét', kakor po let',
In da darov kerskanskih;
Zhe pa ti vpade zlo serzé,
Ti krish podpiha vse sheljé.

9.

Is krisha nam všim greschnikam
Isvira potok gnade;
De v' kopvi tist' se vsak ozhist',
Omit Begu dopade;
Študeniz ta svestó vkrotí,
Kar greshniga serzé shelí.

10.

Šhe vezh, ko ti, s' teboj terpi
Gospod, nikar ne tarni;
Zhe ti greshtish, fi njemu krish
Teshak na pot' nevarni;
Zhes to, kristjan, zhes to shaluj,
In nehvaleshnost spremishluj.

a) bo vzhasi loshji, vzhasi teshji, vzhasi prijeten, vzhasi
k' veselju.

11.

Lepo saref pojo po léf'
Dve vshtimane píshale;
Satorej poj, preljubi moj,
S' njim pesmize sahvale;
Zhe Bog tanko, pa ti debél', a)
De bodo angeli vesel'.

12.

O krish! jedil' in tolashil'!
Ti prava mozh shivljenja!
Is tebe gré v' pobit' serzé
Študenž obveseljenja;
Ob tébi, o mozhán drevó,
Opéshal shalosten ne bo.

13.

Šhe bolj, ko vlak, je krish teshak, b)
Švet nima take pése;
Pa naf dershi, se ne vtopi,
'No v' dno morja ne lése;
Ves gladek séshe do nebés, c)
Sa fladki jarm lizhni léf.

14.

Na krisha véj' pozhiva sdaj
Gerliza framoshliva; d)
Perferzhno nam prepéva tam,
In zhište shelje sliva;
Prav kratkozhasne in fladké,
Jo nesrezhenó veselé.

15.

Je terd ko kof, pa bres grenkof',
Štorí in sdrav' bolesni;

a) svojo voljo s' boshjo skleni. b) sa nositi. c) po njem
se v' nebefa pride. d) v' Kristufa saljubljená dušha.

Je sanizhvan in povsdigvan,
Teshak in poln' ljubeshni;
Prijetno v' bresen pahne naf, a)
In da shivljenje sadni zhas.

16.

Pa kdo prav vé in nam pové
Od zéne odreshenja?
Tù se blishti in ponóví
Luzh boshjiga vsmiljenja.
Na postli ti shenin saspal,
Nevésti perstan svoj podal. b)

17.

Presrézhni svat, saréf bogat,
Pod té ljubeshni snamnjam;
Vsa uzhenost, mozhi polnost
Je pod njegovim ranam;
In sulza, goba, sheblji so
Oroshja prot sovrashniku.

18.

Ga sapodish, kér ga shé blish
Oroshje k' tlam pobije;
Le mahni ga, in strepeta,
Omaga in se svije;
Ga pezhe, kakor ogenj shiv,
Kér s' krishem je premagan bil.

19.

Sato, kristjan, na boj in bran
Pod Jesufovím krisham!
Sa njim v' britkost' po uzhenost'
Serzhnó in s' sladkim visham;

a) is bresna teshav raste shivljenje. b) Jesus je na kri-
shi saspal, in se s' svojo nevésto zérkevjo sarozhil,
ktéro je s' lastno kervjó opral.

Šej, zhe pod krishem doštojišh,
Nebéshko krono sadobišh.

IV. dan Velkiga travna. Od svétiga Florjana Marternika.

1.

Katolshka zérkev naf uzhi,
De tudi svoljenim gré zhašt;
Šo shli sizer nam spred ozhi,
Pa jmajo s' Jesufam oblašt.
Mi jih povikshujemo,
Sheljno k' njim sdihujemo,
De, kér shé glédajo Boga,
Sa naf bi tam profili ga.

2.

O bodi zheshen, svet Florjan,
Ti svest sholnir in marternik!
Po vfi desheli vérnim snan,
V' potrebi varh in pomozhnik.
Kdo je bil tako serzhan?
Kdo tako v' ljubesni vshgan?
Voljno se trinogam isdal,
Sato, k' se nifi smerti bal.

3.

Preljubi moj sholnir Florjan! a)
Nad bratami se rasgleduj:
Bogov moliti se ne bran,
Le hitro, hitro jim daruj;

a) Tako je oblaštnik Akvilin Florjana nagovarjal.

Zesar sam to sapové,
Njemu vstavit' se ne smé;
Per njemu najdesih pravo zhašt,
Veselje, frézhó in oblašt.

4.

Sakaj obétašh, oblaštNIK?
Neumno je to shuganje;
Šam Bog je meni pomozhnik,
On sam je moje upanje.
Tebi vselej svét sholnir
Sa posvetni blashni mir,
Molikov tvojih ne zhaštim,
Raj strashne martre preterpim.

5.

Na to te trinogi tepó.
K' je sapovedal Akvilin;
Is ramen tergajo mesó,
Štoré veliko bolezhin.
Kamen na-te vbefijo,
In te v' vodo vershejo;
Tako si ti ta svét preštál,
Boga ljubiti ne nehál.

6.

O ti hudobni Djoklezjan!
K' tako kristjane sdaj morish;
O sodni dan tako strashán!
Sakaj se tega ne bojish?
Sdaj ti slushish satanu,
Soper delash Jesusu;
Štrashnó bo tebe vernih kri
Toshila tam, kjer milost ni.

7.

Sakaj bi se le varvali
Tako slo ognja zhašniga;

Per temu pak ne marali
Sa strah ognja nevgasnjen'ga;
Mar she ognja v' peklu ni,
Kakor se hudobnim sdi?
Kristjan! ne moti se nikar,
De Bog te s' ognjem tem ne vdar',
8.

Bo morebiti rékel kdo:
Gotovo v' peklu ognja ni;
Mu odgovòri rasno to:
Tako nas Jesus sam uzhí:
Tisti, ki ne vérjejo,
V' vézhni ogenj pojdejo;
Nihzhe njih zherva ne vmorí,
Na vézhno ognja ne vgasi.

Molitev.

O svet Florjan! mi prof'mo te,
Veséli tvojiga godú,
S' nebés na nas oséraj se,
Is kraja vézhniga mirú;
Varuj v' ogenj, varuj nas,
Kadar pride smertni zhas,
De bomo, vrédno skušheni,
S' teboj na vézhno sdrusheni.

V. dan Maliga travna.
Od svetiga Gotharda Shkofa.

1.
Zhujte, bratje, ker ne véste,
Kdaj bo prishel vash Gospód,

De pohvali hlapze svéste,
In nesvéste terdo sód';
Zhuje gospodar gotóvo,
Kadar misli, de bo tat
Prishel po blagó njegovo,
Ga skrivaj s' seboj jemat.

2.

Gothard v' svojimu shivljenji
Je prav svésti hlapez bil;
Zhul je zhes-se v' pokorjenji,
Druge sa nebó lovil.
Tega se ni navelizhal
Ta pastir bogabojezh;
Je v' molitvi sheljno tizhal,
Od ljubeshni vef gorezh.

3.

On je rastel na modrosti,
Na posvétni uzhenost';
Tudi v' brumnosti 'n krotkosti
Je hrepenil po svetost';
On je vse lepo prevdaril,
K' je menihe prenovljal;
Ljubeshnivo jih posvaril,
In na pravo pot ravnal.

4.

Je spokoril rasvujsdane,
Sopet k' Bógu napeljeval;
Molil, jokal milo sa-nje,
In Bogu se daroval.
Shlahtnik se k' pokori pravi
Spreoberne 's mladih lét;
In shiví ojstró v' pushavi
Tridesét in sedem lét.

5.

Kakor shkof je sa duhovne,
Sa ovzhize skerb imel;
Delal jih gorézhnost' polne,
S' lépim sglédam pred njim shel.
Zérkve sidal in oziral,
V' kloštre boshji strah sadil;
Šrote 'n réveshe nabéral,
Všim pastir in ozhe bil.

6.

Gothard je shkofijo vishal
Šedemnajšt teshavnih lét;
K' frézhni smerti se perblishal,
Rad sapuštíl révni svét.
Pa v' nebesih sdaj pozhivash
Od tih krishev in teshav;
Švétí raj svelizhno vshivash
V' frédi upanih dišhav.

7.

Zhujmo, bratje, kér ne vémo,
Kdaj bo prishel naš Gospod;
De veselí tjetje grémo,
De naš milostlivo sód'.
V' našho faro se oseraj,
Šveti Gothard, ljub' Patron!
K' dobrimu naš ti podpéraj,
Šprosi nam nebéshki tron.

8.

Vši se k' Bogu spreobernímo,
Od posemljiskih igrabh;
Le sa Jesusam hodímo,
Prav sovrashni stari kazh'.
Švoje gréhe tù sperímo,
Hrepenímo le v' nebó;

Šveti Gothard, verjemímo,
Tamkej sa naš profil bo.

Molitev.

Tebi, Bog, je flushil vrédno
Šveti Gothard, tvoj svetnik;
Daj, de nam pomaga védno
Ta zhaštíliv pomozhnik.
Od vsíh grehov naš odvési,
Vse njegove prošnje vslísh';
Naš po sdajni filni tesli
Rasveseli v' svoji hísh'.

XVI. dan Maliga travna.

Od s. Janesa Nepomuzena Marternika.

1.

Poskakujte, Pémske meje,
Vé doline in goré!
Vsi pravizhni svéte shéje,
Vsako vmírjeno serzé!
Šveta zérkev rasvetljena
Janesa Nepomuzena
Vrédno hvali in zhaští.

2.

Luzh se je tam sasvetila, a)
Téga je shé pét sto lét;
Vernike rasveselila,
De se moremo savsét';

a) kadar je bil šveti Janes rojen.

Kér se on savolj gorézhnost'
Savolj spovdine molzhézhnost'
Vézhne krone polastí.

3.

Janesa velika slava
Pélje na kraljevi dvor:
Njemu se pa sdi teshava
In nevaren mehkih sbor:
Vender je po svoj' dolshnosti
In po svéti uzhenosti
Nepreštrashten pridigval.

4.

K' Janesovi spovednizi
Šo se mnogi drénjali;
Dali so slavo krivizi,
In od gréha jénjali.
Tudi profi ga kraljiza,
Ta preganjana srotiza,
In je she njo spovedval.

5.

Ni ga mikala shkofija,
Lozheniga od svetá;
Ne ponudena proshtija,
Kér je ljubil le Bogá.
Pa v' britkošti se poskusha
V' véri stanovitna dusha,
Ako v' Jesusu shiví.

6.

Venzel kralj neumno vprašha:
Janes! sdaj mi ti povéj:
Kaj se le kraljiza našha
Tebi spoveduje kaj?
Mu obeta bogatijo,
Tudi shuga s' hudobijo;
Janes pak se ne sbojí.

7.

Kar so vzhač' nevéni snali,
Vrédni hlapzi satanov',
De so vérne v' martre djali:
To je tudi Venzel snal.
Kar so shé svetniki snali,
Še v' velike martre sdali,
To je tudi Janes snal.

8.

Janesa na péso djati
Kralj rasdrashen sapové,
Njemu s' ognjem lédja shgati;
Šilne martre naredé.
Pekli tega spovednika,
Nam storili marternika,
Kér je Janes svěst oštal.

9.

Pa kraljiza je sprofila,
De je sopet ispušhen;
Štopil v' svoje opravila,
Pridigval she bolj ognjen.
On slavó ko prerok jemlje
Od ljudi, od révne semlje,
Še perpravi dobro vmret'.

10.

In na sadnje more vmréti,
V' vodo Moldovo vtopljen,
Kér tako je hotel jméti
Venzel kralj rastogoten.
Šrézhno rajsho, dušha draga!
Štanovitno se premaga
S' gnado sapeljivi svét.

11.

Pojte v' Pragu vi svonovi!
O shalujte vi ljudjé!

Pojte svoljeni duhovi!

Sdaj v' nebefa Janes gré.
Ga spremíte 's té teshave
V' blashne in sladké višhave,
De se v' miru ohladí.

12.

Sdajzi truplo v' lép' blifhavi
Plava v' vodi Moldovi;
In so ga v' ljubezni pravi
Pokopali Korarji.

Vse pertezhe, vse se drénja,
De 's njegoviga terpljenja
Kaj odpuštika dobí. a)

13.

Šhibe boshje so sadéle
Kmalo kralja Venzelna;
Mir vesti in gnado vséle
In gospostvo deshelá.
Ves oterpnjen kralj postane,
Dufhi déla smertne rane, b)
Bres pokore v' vézhnost gré.

14.

Kaj is spovdi rasodéti, c)
Téga spovednik ne sme;
Hude martre raj terpéti,
Bog zlo vmréti sapové,
Deb' se greslniki ne bali,
Ši v' pokori polohkali
Švoje vtrudeno serzé.

a) kaj od njegoviga oblazhila, in de bi se mu v' proshnje perporozhili. b) vezh deshelá je sgubil, od zesarstva je bil odstavljen in gréh na gréh nakladal. c) Is spovdi ne smé spovednik nizh, nikomur, nikjér, nikakor in nikdat rasodeti.

15.

Švéti Janes! ti presheni,
Š nashih serz to temno nozh;
Teb', Patron, perporozheni
Vselej najdemo pomozh
V' terdim boji sa nebésa,
V' teshah svojiga telésa,
V' vfih pretéshnigah svéta.

Molitev.

Savolj svétiga molzhanja
Janesovga, Bog, fi dal
Švoji zerkvi zhašt blifhanja,
Novo krono njéni glav':
Daj nam gnado gevoriti,
Kakor gré, se s' tim sdrushiti,
Ktérik jesik ni greshil.

She ena od svetiga Janesa Nepomuzena
Marternika.

1.

O junak nepremagliví,
V' vódo vershen is mostú;
Ti v' molzhanj' nepremakliví
In pred kraljem bres strahú.

2.

Kralj sashuga te vmoriti,
Trinog rane naredí;
Véshejo roke vervi ti,
Ude ogenj osmodí.

3.

Sa vse martre in plashila
Janes svet ne mara nizh;
Njega ne premaga fila,
In od spovdi je molzhezh.

4.

V' ljubesnivimu plemenu
Janesu serzé gorí,
Pridgar v' boshjimu iménu
Prav fladkó pregovorí.

5.

Sdaj s' ljubesnijo pravizhne
K' svojimu Bogú ravná:
Sdaj plashí, in s' tim krivizhne
Mozhno vlézhe od pekla.

6.

On pomaga sapushenim,
In podpéra réveshe;
Dobro jme da obrezhenim,
Vsdigne vse pretéshnike.

7.

Prez se Janes rasodéne,
Komej je bil pokopán;
Škos njegove truge sténe
Grédo zhudesha na dan.

8.

Tak' ozhitno oframoteni a)
Rabeljni so shaloftni;
Vrédi od Boga tepeni
In ozhitno shtrafani.

a) ozhitne zhudesha so sprizhevale Janesovo svetost in krivizo njegovih vmorivzov.

9.

On poverne zhasno sgubo,
Dobro jme se najde sdaj;
Zhe mu ti storish obljubo,
Pride vkradeno nasaj.

10.

Tù bolesni stran odganja a)
In ljudém shkodlivi zhas;
Tù je varnost vsakidajna,
Zlo pred smertjo varje nas.

11.

Shivi jesik she sprizhuje, b)
Kakor Abelnova kri,
De Bog zhes pravizhne zhuje,
Ako tud' ne govori.

Molitev.

Daj nam v' dobrimu ostati,
Ljubi Bog, to vsak sheli;
Gréhe vse v' sotsah oprati,
Kdor se va-nje potopi.

XVII. dan Velkiga travna.

Od svetiga Joshta Pufhavnika.

1.

O ljubesniva gora,
Takó povikshana!

a) v' Progu, kjér lesní. b) shivi jesik, to je, kakor bi bil shiv.

Veséla vérnih sbora ,
Obilno zhišlana!
Od brumnih sasheljena
In tud' od greslnikov;
Od shalost' posvezhena
In sols spokornikov.

2.

Te vrédno pozhaštiti ,
Preljubi svéti Josht ,
Sa pomozh te profiti ,
Sa nam potrební trofht ,
Šo nashe svéte shelje ,
Na svet' ponishanih ;
Ti sprosi nam veselje
In zhašt svelizhanih.

3.

Ishite le nebésa ,
Obljubljenih saklád ,
Oshivniga drevésa
Šladkošti polni sad ,
Kjér Bog se rasodéva ,
De dusha koperní ;
To Jesus nam veléva ,
In serza nam budí.

4.

Švet Josht! ti terdna skala ,
V' tih sheljah prav gorezh ;
Ker tebe ni dershala
Nasaj nobena rézh ,
Ne zhašt minljiv'ga trona ,
Ne smishljena sladnošt ,
Ne lépa , slata krona ,
Ne hvaljena modróšt.

5.

K' ti Judikal kraljestvo a)
Ponudi, krone blisih,
Posemljisko poséstvo,
K' Bogú po svet hitish.
V' saúplivi molitvi
Ti boshjo voljo svésh;
V' popolnima lozhitvi
Še kroni odpovésh.

6.

Švet Josht! si she duhoven
V' pufhavo Rajo shel;
Gorezhnosti pa polni,
Ši masfhnik zlo postal.
Ši masheval v' kapéli,
Od Hajmo s-sidani; b)
Ljudjé te radi jméli,
Od tebe troshtani.

7.

Ši shivil v' ti pufhavi
Bogú zhes dvajset lét
Špokorno 'no v' teshavi
Ša blashni vezhni svét.
Isgled nad tabo jmamo
Pokore delavne;
Pa v' gréhe se podamo
Takó perlisnjene.

8.

Pa raj mehkó shivljenje
Imamo, ko Boga,

a) kralj v' Bretagne na Franzoskim. b) Hajmo, knez v'
Ponthicu, kamor je svet Josht perbeshal.

In kakor pokorjenje
Prevsétniga serzá.
Zhe v' lastnim satajenji
Bi vsak poboshen bil,
Bi tudi v' tim shivljenji
Obilno gnad dobil.

9.

O frézhna tvoja dusha,
Preljubi sveti Josht!
Sdaj vézhno slast okusha
Sa to samoto v' borshť.
O spomni se nas milo,
Od gréha svodenih,
De najdemo plazhilo
In zhasť isvoljenih.

10.

Poshégnaj to kardélo,
K' zheshenju sdrusheno,
Rasfhírjeno deshelo,
V' nadlogah skusheno.
Perporozheni slasti
Šo tebi romarji,
De vsi shelé dopasti
Bogú in svet' Marij'.

Molitev.

Podpri molitve nashe,
Te profimo, Gospod,
Darvane svéte mashe
V' svétiga Joshta gód.
Njegove proshnje vslishi,
Ker on je tebi vshézh,
De vsi po tvoji hishí
Sdaj bomo hrepenézh'.

XXII. dan Velkiga travna.

Od svéte Helene Zesarize.

1.

Bod' zhes'hena, svéta Helena,
Danef is use mozhi!
Teb' perpognemo koléna,
K' teb' povsdignemo ozhi.
Naf ne mika tvoja krona
S shlahtnih kamnov in 's slatá:
Ampak tista, o Patrona,
Ktéro Bog v' nebésih da.

2.

Na Englendarfskim rojena,
Kralja Kojla sama hzhi,
In s' Konshtanzjam sarozhena
V' temi ajdovske nozhí.
S' tim zesarjem si shivéla
V' mir' sakonskiga stanú;
S' njim si Konshtantina jméla,
Ljubesniviga sinú.

3.

Škos teshave in britkoſti
Te je vodil vézhni Bog
Do nebésheke visokoſti,
Do deshele bres nadlóg.
Sapushena od zesarja,
Delezh bil tvoj Konshtantin:
Sginila sakona sarja,
Prishel shaloſtni spomin.

4.

Bog pa svéto véro tebi
Ino Konshtantinu da;
In te vlézhe s' gnado k' sebi
Od goljufniga svetá.
Potolashi te v' teshavi,
V' krishih te rasveselí;
Škerbno te v' ljubesni pravi
Štanovitno rasvetlí.

5.

V' dobrih délih fi kasala
Šad poterpeshlivoſti;
Nigdar vezh od njih nehala
Savolj boshje miloſti.
Bog je tebi dar dodélil,
De fi najdila svet krish;
S' tem te možhno rasvesélil,
De po njemu hrepenish.

6.

Kaj zhem dalje govoriti
Od dobrot do réveshov?
Kaj kristjanam osnaniti
Od sidanja tempelnov?
V' bukvah vézhniga shivljenja
Je vse to sapisano,
Kar fi dala is zheshenja;
Vezh ne bode sbrisano.

7.

Sdaj njé vtrudene koshize
Mirno v' Remf pozhivajo, a)
In na proshnjo té svetnize
Gnade nam isvirajo;

a) mesto na Franzoskim.

O de bi s'he mi dobili,
Kar je tréba gres'hnikam:
Réf, de gres'hniki bi bili,
Vender pa s' saupanjam.

Molitev.

Kadar pridejo nadloge,
Šilna tésha na serzé,
Glej na nas'he pros'hnje mnóge,
Oh, dopólni nam sheljé;
Šej si naša ljuba mati,
Védno glédaš'h milo nas':
Daj nam sauplívó štati,
Dokler mine sdajni zhaš'.

XXV. dan Velkiga travna.

Od svetiga Urbana Papesha, Marternika.

1.

Sveselite se, kristjani,
Vi ponishniga duhá!
K' svetimu Urbanu sbrani
Is poboshniga serzá!
Gléjte svójga pomozhnika,
Škus'heniga papesha;
On je vam pomóz'zh velika
V' zhaš'ti svojga sédesha.

2.

On je bil nar vikš'hi mas'hnik,
Švéte zérkve poglavár;

V' svét' ljubesni vnét flushabnik,
In Bogú perpravni dar.
Nashe serza naj pojejo
Zhašt Bogú sdaj dan na dan;
Védno hvalo naj dajejo
Tudi svétimu Urban'.

3.

Kdo popishe bolezhine
In Urbanove skerbí?
Kdo hudizhove lovine,
V' ktére vérnike loví?
Svét Urban se pa postavi
Sa pastirja vsih ljudi,
De bi vse na pashi sdravi
Varval satana vesí.

4.

Blagor tebi! ti si dvakrat
Jesusa serzhno sposnal;
Pa sodnik ti pravi takrat: a)
Ši ljudi sapeleval.
Vershen v' temo terde jézhe,
Pa od vernih obiskan,
K' Bogu mólísh s' njim gorézhe:
K' sodbi sopet bil peljan.

5.

Šmerti tolk ljudi vmorjenih,
Prav' sodnik, le ti si kriv,
Ker molikov isrozhenih
Nifi molil sabavliv.
Na! Zezilije 'n Valerjana
Premoshenje kjé je to?

a) Almahi.

Ker od tebe sapeljana
Šta vmorjena bla sató.

6.

Vfi sa Jesufa vmorjeni,
Rezhe papeshe, she shivé;
Tudi, ktéri rasvetleni
Vbogim radi podelé.
Sopet ga je v' terdo jézho
Rékel oblastnik sapret';
Švét Urban pa jma sa frézho
Sa svelizhno véro vmret'. a)

7.

Luzh njegova je svetila
Vernim v' frédi té nozhí;
Brumne štotnike uzhila b)
K' nébu vsdigniti ozhi:
O nikar vezh ne jokajte
Sdaj savolj preganjanja;
Raj se v' boshjo voljo vdahte,
V' flavo isvelizhanja.

8.

Kader sdrushene moliti
Zhuti varih Antolin,
Tudi hozhe keršhen biti,
Profi, ker je verni fin.
Urban njega sdajzi keršti,
Birma in poterdi ga;
Ter obhaja vse po veršti
Sa zheshenje prasnika.

9.

In ob glavo Antolina
Je sato Almahi djaj;

a) v' létu 230. pod zefarjem Alefandram. b) ki so po nozhí k' njemu v' jézho prišli.

Šil' Urbana, opominja,
De bi zhašt molikam dal.
V' tempel vélkiga molika
Rezhe papesh perpeljan:
Naj se boshja mozh velika
Sdajzi skashe in osnan'.

10.

Prez ga boshja mozh podere, a)
In na kosze rasdrobi;
Oblastnik se stran pobere,
Od strahu domu sbeshí.
V' tempel Djane perpeljani, b)
S' gajshlam rasmesarjeni,
Šo v' ljubeshni boshji vshgani,
K' molikvanju siljeni.

11.

O tovarshi! ostanite
Štanovitni, prav Urban;
Sa plazhilo se trudite,
De bo frézhno boj konzhan.
Mi ne molimo Dijane,
Vedite vi trinogi;
Le vi dopolnite djanje,
Kar je rékel Almahi.

12.

Glave so jim odletéle,
S' mezhem jim odsékane:
Dufhe pa so fhle veséle,
V' hram nebéshki s-hranjene.
O molite in profite
Sdrusheni Bogá sa naf,

a) vélkiga molika. b) Djana, boginja lovzov.

Gnado to nam sadobite,
De bo frezhen sadni zhas.

13.

Švét Urban! svetinje tvoje
Na Franzosovskim leshé!
Manjšhajo sovrashne boje,
Tudi naf rasveselé.
Pomozhnik u' vsih smishnjavah!
V' mnogih shalostnih skerbéh,
V' bolezhinah in teshavah,
Varùj slasti naf u' gréh.

14.

Vsak per tebi pomozh ishe,
Kadarkol ga kaj bolí;
Rad pertezhe v' to svetishe,
S' tabo shelno govori:
Taziga ti perporozhi
Jesufu, o svet Urban,
De mi vsi po sdajni nozhi
Pridemo na vézhni dan.

Molitev.

Daj nam, Bog vfigamogozhni,
Ker ta god obhajamo,
De mi po ti proshnji mozhni
Tebi serza vdajamo.
Sa to zhasť naj nam pomaga
Švet Urban nash ljub' Patron,
Savolj boja in premaga
Priditi na svetli tron.

XXX. dan Velkiga travna.

Od svéte Angele Divize, Vpeljavke Nun
svéte Ursule.

1.
O nevésta Jesufova,
Kakor angel Angela!
Ti flushabniza njegóva
In obilno shégnana!
S' njim se mlada sarozhila,
Ši nar bolji dél svolila.

2.
Modra dékliza sheléla
Ši samoto, ne igrabh;
Ši v' molitvi mózh prijéla
Še ogniti vſih svijabh:
S' tim ſi vterjena poſtala,
De bi naſ k' Bogú pelala.

3.
Lépi tvój obras ulézhe
K' ſebi ſerza vſih ljudí;
Pa tvoje ſerzé gorézh
Mir, ljubéſen jim ſadí.
Mirni angel ſo ti rekli,
K' tebi vſelej radi tekli.

4.
Zhíſta v' ſerzu, módra v' nóſhi,
Šramoshljiva nózh in dan;
V' tebi gnada ſe namnoſhi,
Koder hódíſh, ſe oſnan';
Méſta, kjér ſi ti 's dobrote,
Sapuſté nevarne smóte.

5.

Švéto Jesufov' terplénje
Te je vſo prefunilo,
Martre, naſhe ſadolſhenje,
Tebi v' duſho vtisnilo;
Njemu in Mariji dala
Ši ſe v' dar, in ne kaſala.

6.

Šhla v' deſhélo poſvezhenó
Od njegovih zhudeshov,
K' je dobíl ovzó ſgubljeno,
Po valóvih varno ſhel;
Dar na krishi dopernéſel,
Vſtal od ſmertí v' ſvojim méſu.

7.

Al na pot' ſi oflepéla,
To je volja boſhja bla;
V' véri vender tje hitéla,
Ob ti luzhi frézhno ſhla.
Téſho téga krisha vséla,
Vdana Jéſufu 'n veſéla.

8.

Nove gnade tí perpravi,
Kadar ſi ſpreglédala;
Bog, ki vdari in osdravi,
Tebe réſhi is murjá;
Vſhiga v' možhnimu pleménu
Tebe k' ſvétimu naménu.

9.

She pred tabo ſo v' nebéſa
Svóljene divize ſhle; a)
Té ſo pa ſladnoſt teléſa
S' gnado boſhjo ſmagale;

a) nektère ſo pred ſveto Angelo vmerle.

Varno morešh jīsh voditi,
One pa mladost uzhitī.

10.

Ti redīsh svestó dekléta,
Ti njih ljubesniva mat';
Drushba ta na daljne léta a)
Zvete, sdaja shlahtni sad,
Šad keršhanskiga uzhenja,
Šramoshliviga shivlenja.

11.

Angela! pogléj prav mīlo,
Angel svétiga mirú!
Na to sdrusheno shtevilo
Glasno klizhi naš domú, b)
De mi 's golufije mésta
Najdemo nebēshko zésto.

12.

Profi ti sa naš, dodéli,
De bi vsak na svojim kraj'
Šlushil krono s' dobrim déli,
Ki ga zhaka v' svetim raj'.
De bi shel po pot' pravize
V' Jesufove veselize.

Molitev.

Angelsko shivlenje vsadi
V' našhe serza, o Gospod,
De se odpovémo radi
Švétu vselej in povsót,
De nam Angele molitev
Šprófi vézhno veselitev.

a) drushba Urshulinarz je she tri sto lét. b) v' nebéša.

XXXI. dan Velkiga travna.

Od svétiga Kanzjana in Tovarshev
Marternikov. a)

1.

Pojdi, zhlovek, tje v' teshavi
Do Benéshkiga morja,
Mirno semljo tam posdravi,
To, kar ona v' sebi jmá.
Tamkej svet Kanzjan pozhiva,
Nafhe fare pomozhnik;
Gnade od Boga dobiva,
Nam delí ta marternik.

2.

Gnada boshja se je vnéla
V' njega serzu frezhnimu,
In rodila dobre déla
Po namenu vezhnimu.
Blagor tebi, Proti, mashnik!
Kar fi vsjal, obselení;
Kanzjan, reveshev tolashnik,
Dobrih dél opustil ni.

3.

S' svojo filno bogatijo,
S' Protam, s' bratem in s' sestró b)
'S Rima gré zhes Forlanijo
V' Akvilejo prav serzhnó.

a) XXIV. dan Maliga travna se obhaja spomin snajdenja
svetinj svetih marternikov Kanzja, Kanzjana, Kanzjanile,
Krisógana, Anaftasje in Prota. b) Kanzi brat, Kanz-
janila sestra, Proti uzhenik.

S' boshjim ljudstvam raj terpéti
Zhe teshave in britkost',
Ko veselje v' grehu jméti,
Vshivati svetá sladnost.

4.

Takrat sta gospodarila
Djoklezjan in Masimjan,
Vérne zhes in zhes morila,
De je she spomin strahán.
Oh shivljenje je sapadel,
Kdor je Jesusa sposnal;
Martran bil je zhes navado,
Zhe je njega osnanval.

5.

Ali svetimu Kanzjanu
Še povsdignejo sheljé;
Gré po jezah do kristjanov,
Deb' poterdil jim serzé.
Sadnizh pravi jim ozhitno:
Ostanite v' svéti vér'
Zlo do smerti stanovitno,
Tam val zhaka blashni mir.

6.

S' zhudeshi je to poterdil,
Kar je pridigval poprėj;
S' tem Dulzidiya rasferdil,
Poglavarja v' Akvilej'.
Kér so pak od tam sbeshali,
Kakor Jesus sapové: a)
Šo shivljenje v' Grado dali b)
Sa njegovo svéto jmé.

a) Zhe val v' enimu méstu preganjajo, beshite v' drugo.
b) Grado, val med Akvilejo in Terstam.

7.

Sdajzi té ljudi oklenite,
Vkashe zesar Djoklezjan, a)
In ob glavo jih denite,
Velki travna sadni dan. b)
Vsi so naglo pokleknili
Prav veseliga duhá,
Sa pomozh Boga profili,
Sa njegov'ga angela.

8.

Bres strahú so glave dali,
Polni svoljenih prostóť,
Še v' nebésa prepeljali,
Vshit perpravljene sladkostí.
O svetniki neoplašeni!
Vi nas tù podpérajte,
In flushabnikam, zhesheni,
Mlazhne serza vshigajte.

9.

Delaj, zhlovek, sdaj sa vezhnost
Bres nehanja nozh in dan:
Le pomisli, kaj 's gorézhnost'
Je perdélal svét Kanzjan.
Nikdar, nikdar se ne vtrudi,
Sopernikov se ne boj;
K' dobrimu se védno búdi,
Švéti raj bo kmalo tvoj.

Molitev.

Vshigaj svoje ljudstvo sbrano
V' svét' grézhnosti, Gospod,

a) Dulzidi je do zesarja pisal, kaj mu je s' njim tako
shlahtnim storiti. b) so bili vmorjeni.

Milo v' svetiga Kanzjana
In tovaršhev rojstni god, a)
De bi varno v' tem shivlenji
In na prošnjo martranih
Jméli po njih saflushenji
Upanje svelizhanih.

II. dan Roshniga zvéta.

Od svétiga Erasma ,Shkofa Marternika.

1.

S' sheljnim serzam zhašt svetnikov,
Ljuba dushá, spremishluj;
Švétih shkofov, marternikov
Šlavo danes milo poj.
Kratke in minlive
Martre ljubesnive
Vézhno zhašt nam pernesó,
In veselje prešladkó.

2.

Moja dusha! bod' veselá,
Švetiga Erasma hval';
Trudniga moshá od déla,
Luzh gorézho na stajal'. b)
Ljubi svét Erasm!
Dober in prijasen,
Daj, de tebe prav zhaštím
Vrédno, kakor te shelím.

a) dan martre, kér so k' novimu shivljenju rojeni. b) ,Shkof,
osnánovavz svétih refniz na shkofsje sedeshi.

3.

V' dobro parſt drevó vſajeno
Tudi dober ſad rodí;
Lépo roſho raſzvetljeno
Šlédni zhlovek poſhelí.
Tako tvoji ſglédi
V' djanji in beſédi
Vérne ſerza ſveſelé,
De te ſdruſheni zhaſté.

4.

Kér ſi oſnanval reſnizo,
V' ſveti ſholi poduzhen,
V' djanji kaſal vſim pravizo,
S' možhno gnado poterjen,
Te derhal ſovraſhi, a)
In ſodnika drashí,
De te vkaſhe ſhtrafati,
Groſovitno martrati.

5.

Narpopred ſo tebe bili
Oh s' ſvinzhénim kuglami,
Potler pa, Bogu ſe vſmili,
Te pretepli s' palzami;
Šmole raſtopili,
Vóska na-te vlili,
Tudi olja vréliga,
Tebi neſhkodliviga.

6.

Na povelje Maſimjana
Te na novo martrajo;

a) iſdajavzi, trinogi. „Svet Erasm je terpel pod Djoklez-
janam in Maſimjanam v' ſvojim meſtu Formia, ſdaj pod
papeſham, v' letu 303.

Radi vbogajo tirana,
Nove martre snajdejo,
Martre grosovitne,
Sdaj pak imenitne,
Štanovitno si preštal
Š' tim serzhnosti nam dajal.

7.

Potler te poklizhe 's trona
Bog 's nevrédniga svetá;
Zhakala je tebe krona
'S shlahtnih kamnov, is slatá;
Tvoje bolezhine,
Rane 'n spezhenine
Te v' nebésih ne bolé,
Ampak filno veselé.

8.

V' mešt' Gaeta so koshize
Trupla posvezheniga,
De tolashijo dushize
S' gnadam danim od Boga.
Nekaj jih je bliso
V' kloshtru per Parisu; a)
Vender tebe vfi zhašté,
Kjér je snano tvoje jme.

9.

Tebe klizhejo mornarji
Na pomozh s' saupanjem,
Kadar jih plashé viharji
In morjé s' saletvanjem.
V' mozhi Jesusovi
Vtihnajo vetrovi
Dufhni in telésni vfi,
S' tvojo proshnjo vmirjeni.

a) v' kloshtru Gurnè, kamor verni rad popotvajo.

10.

Mi se tebi 's serza sdamo,
Švét Erasm, ljub Patron!
De se vfi k' Bogu ravnamo,
Šprofi nam na svojmu tron',
De sveštó teshave,
Réve in skušhnjave
Šrézhno tù premagamo,
In k' veselju vftajamo.

Molitev.

Ti naf med hudobnim rodam,
Vézhni Bog, ne sapuštish,
S' svétiga Erasma gódam
Vfako léto sveselish:
Milo nam dodéli,
Po ti fari zéli,
De naf varje nozh in dan
Dufhnih in télesnih ran.

IX. dan Roshniga zvéta.

Od svetiga Primasha in Felizjana Martnikov.

1.

Kako je dobro, fletno,
Zhe so bratje sdrusheni;
Kako Bogu prijétno,
Zhe so v' vér' sedinjeni:
Jih svéti Duh sprehaja,
Veselje svét'ga raja,
Hrepené po vezhni flast'.

2.

Ta je ljubesen prava
 Med poboshnim bratami,
 Kér jih ne lozh' teshava,
 Tud' ne boj med martrami:
 Ne ishejo zheshenja,
 Ne mehkiga shivljenja,
 Ampak le nebéshko zhasť.

3.

Ljubesen svét premaga,
 Njega spazhene sladnost';
 Odganja serzhno vruga
 S' mézhem vterjene svetost'.
 Na Kristusovi poti
 Nobeden ga ne smoti,
 Gre v' zhasťitlivo nebó.

4.

Ljubesen to šta jmela
 Svet Primash, Felizjan;
 Le v' Kristusu shivéla,
 Dala kri 'n shivljenje sa-nj.
 'S podashane teshave
 Shla v' s-hranjene dishave
 Ktérik konza tam ne bó.

5.

Po vkasu Djoklezjana
 Šta v' shelésje vklénjena,
 Vsa v' boshjo voljo vdana
 V' terdo jézho vershena.
 Od angela spushtena,
 Šta vero isrozhenó
 Per gosposki prizhala.

6.

Jih nárasno peljana
Rabeljni so martrali;
Na pervo Felizjana
V' pravi veri skušhali;
Ga h' kolu pervesali,
Tri dni nizh jésti dali,
De je vífel, komej shiv.

7.

O Primash! vidish brata,
Ga sakréga oblaštnik:
Je najdel frézhe vrata
Vših pametnih verštnik.
Zesarju zhe dopasti,
Per njemu biti v' zhašti;
Primash! stori she ti takó.

8.

Povédal je vse meni
Angel, kar moj brat terpi;
V' tih martrah s' njim me skljeni,
To samó moj duh shelí.
Le svinza rastopite,
Ga njemu v' usta vlite,
Je savpil sodnik strašhnó.

9.

Šhe levi perlisvali
Šo se jima prav lepó;
Ljudje se spreobrazhvali,
Kér so vidli zhudo to.
Na to veliko flavo
Jih rezhe djat' ob glavo,
Ves togotni oblaštnik.

10.

O ljuba dušha! jekaj,
Sazhni Jesusu shivét';
Pomifli, de je to kaj,
Is ljubeshni boshje vmret'.
Poglej, ta dva svetnika
Sdaj našha pomozhnika,
Šveto upanje vmorí.

11.

Hrepen' po vezhni slavi
Bres nehanja, moj krístijan;
Poskushena v' teshavi
Šveti Primash, Felizjan
Šta v' boji terdna štala,
Molila, se ne bala,
Kar je vkasal hud sodnik.

12.

Profita sa vse vérne,
Slasti sa naš farmane;
Šprofita zhase mirne,
Šhtrafinge pomanjšhane.
Nevarna in velika
Je vojska, o svetníka!
Nam na poti vošk'.

Kjér je samo svét Primash pomozhnik.

12.

Pomagaj nam, svét Primash,
S' svojo proshnjo upano,
Do naš ljubeshen imash,
In oblast usmiljeno,
De bomo 's tega boja
Reshili dušho svojo,
Sadobili svéti raj.

Molitev.

Daj nam, o Bog, zhutiti
Tvojga varstva védni dar,
Od tebe sadobiti
Tvoje gnade mirni shar,
De teb' perporozheni,
Mozhnó rasveseljeni
Šveti god obhajamo.

XIII. dan Roshniga zvéta. Od svétiga Antona Padvanfkiga.

1.

Veseljé po svetost'!
Napolni mi serzé,
De pésem vse sladkost'
Prijétno 's mene gré
Od svétiga Antona,
Od nashiga Patrona,
De prejmemo shivljenje
Sa sdrusheno zheshenje.

2.

Preljubi svét Anton!
Veseljé angelov,
Kristjanov vsih Patron,
Pomozh popotnikov;
Ti glas besede boshje!
Nabrusheno oroshje!
O spréjmi to zheshenje,
In daj 's nebes shivljenje.

3.

Ljubesni boshje shar
Ti je ogrel serzé,
Poboshnosti altar,
Kjér brumnosti sheljé
Šo nozh in dan goréle,
Le Jesufa sheléle:
Dodéli nam shivljenje
Sa sdrusheno zheshenje.

4.

Šhe mlad u' klošter grésh,
Še lozhish od svetá;
Ši vojsko napovésh
In poshelenj' mesá;
Še nozh in dan strahujesh,
Š' veseljem ponishujesh.
Dodéli nam shivljenje
Sa sdrusheno zheshenje.

5.

Ljubesen v' teb' gori,
V' kateri vef ushgan
Preliti svojo kri
Ši védno bolj shelján;
Pa Bog te pélje dalje
Is lepe Portugal'je
Sa Apostolsko délo,
Teshavno, pa vesélo.

6.

Ponishnih besedí,
Nikogar ne jesish;
Kar vésh, in to, kar si,
Per sebi obdershish.
Vangéli osnanujesh,
Vse k' Bógu napeljujesh;

Hudoben te poslušha,
Is gréha vstati skušha.

7.

Na Lashkim Ezelin
Je grosa vseh ljudi;
Na trona visozhin'
Bogá se ne bojí.
Na tvoje posvarjenje
Ohéta nov' shivljenje;
Is trona visokosti
Še vershe is krotkosti.

8.

Deb' sveti raj dobil,
Še trudish nozh in dan,
Gorezh in ljubesniv,
'No v' boshjo voljo vdan.
Zhes brate si postavljén,
Šlushiti vsm perpravljen;
Svestó uzhih resnize
Poklizane ovzhize.

9.

V' tem' méstu Padova
Še k' Jesusu ravnash;
Od truda 'n martranja
Shivljenje dokonzhash.
Oh tvoja smert je frezhna,
Gotova krona vezhna;
O daj she nam shivljenja
'S nebél savolj zheshenja.

10.

Teló, ki tam leshí,
Ni drujiga, ko kost, a)

a) meso je strohnelo, samo jesik ne.

Obilni zhudeshi

Osnanijo svetósti; a)

Poséбно pa v' jesiku

Je zhudo prav veliko;

Trohnoba, o kristjani,

V' jesiku se ne snani.

11.

Padvani te zhašlé,

Tvoj god obhajajo;

Po svétu vsi ljudjé

Se k' teb' sahajajo.

Mi tudi smo se sbrali,

Deb' tebi hvalo dali;

Daj nam savolj zheshenja,

O svét Anton, shivljenja.

12.

O profi vsaki zhaš,

Mogozhni nash svetnik,

Per Jesusu sa nash,

V' potrebah pomozhnik!

Shivino nam obvari

Po nashi proshnji stari,

De tvoje saflushenje

Polajsha nam shivljenje.

Molitev.

Naj ta zhaštitliv god

Vso zerkev sveselí;

Pomozh, o Bog, ji bod'

Sa vse, kar poshelí,

De proshnja svet'ga Antona

V' blisravi tvojga trona

Od grehov jo odvéshe,
De svéti raj doféshe.

XV. dan Roshniga zvéta. Od svétiga Vida Marternika.

1.

O blagor, zhe v' mladosti
Bogu se posvetísh;
Po svoljenih modrosti
Ponishno hrepenísh;
Zhe 's trudniga teléfa
Osérafh se v' nebéfa;
Zhe nozh in dan skerbísh,
De v' brumnosti shivísh.

2.

Zhe sledni dan satérafh
Mesó in svojo kri;
Sa svétam se ne osérafh,
Sa tem, kar on shelí;
Zhe nosísh rad teshave,
Premagafh vse smotnjave;
O blagor teb' kristjan!
Ne bodesh sapeljan.

3.

Per vodi safajeno
Drevo rad' selení;
Shivali sagrajeno,
Dobrotni sad rodí;
Storí sa dní vrozhine
Globoke korenine;

Ne smaga ga vihar,
Nobena huda stvar.

4.

Sakaj le popisujem
To srafheno drevó?
Sakaj ne osnanujem,
Koga poméni to?
Mladénzha svét'ga Vida,
K' sa véro fvcjo kri da,
Patrona nashiga,
Svestó zhesheniga.

5.

Lepó sta ga sredila
Kreszenzja in Modest; a)
Ga v' véri poduzhila,
Še po kershansko vèst'.
Ozhéta tare jesa, b)
De Vida tepe 'n pésa:
Al ti se ne podash,
Molikov ne sposnash.

6.

Premagash Valerjana, c)
Mladenizh sanizhvan,
Zesarja Djoklezjana,
V' shelesje sakovan;
Šo smole v' kotel vlili,
In svinza rastopili;
Potem te v' kotel djal',
Še tebi posmehval'.

7.

Le martraj, kar se t' ljubi,
Ti zesar Djoklezjan:

a) njegovi rejni starifshi, tudi svetnika, marternika, katerih spomin se tudi danes obhaja. b) Hila. c) deshélni poglavar.

Nobeden ne obljubi, a)
Od tebe sapeljan,
Od vere odstopiti,
In dušho pogubiti;
Vsi v' Bogu so vesel'
Hvaléshno pésem pél'.

8.

Na sadnje ste vmorjeni,
Na kosze štergani;
Pa v' duhu sveseleni,
In tam svelizhani,
Kjér martre in britkosti
Še v' upane sladkosti
Saréš spreminajo,
Nigdar ne minejo.

9.

Satórej, zhe v' mladosti
Bogú se posvetiš;
Svelizhne uzhenosti,
Ko svéti Vid, shelish:
O blagor teb' mladenizh,
Teshava ti ne dé nizh;
In ti, o dekliza,
Sa svét nimash serzá.

10.

Bi vselej frezhna bila,
Kar frezhe svet imá,
Bogu sveštó flushila,
Od njega varvana,
Bi mir vesti vshivala,
Bogú vso zhašt dajala.

a) ne Vid, ne Modest, ne Krefzenzja, kér so fkupej martrani.

O blagor teb', kristjan,
Sa blashni vézhni dan.

11.

Mladénzhi! o dershite
Še zhistosti sveštó,
Sa krono se trudite,
Vas profim sdaj lepó;
Pa tudi vas, dekléta,
De svoje mlade leta
Shivite v' zhistosti
Š serzá ponishnosti.

12.

Poglejte svét'ga Vida a)
Tako she mladiga!
Sa véro svojo kri da,
Ker ljubi Jesusa,
Natturo jmel meséno,
Ljubésen pak ognjéno;
Sató je vse preštal,
V' nebésa se podal.

13.

Ljudje po zéli fari
Te profimo, svét Vid,
Pred gréham naš obvari,
Nesfrézham daj odjit',
De 's trudniga telésa
Še vsdignemo v' nebésa,
Veseli v' svéti raj,
Kjer bomo vekomej.

Molitev.

Daj, Bog, modrosti prave
Na prošnjo marternkov;

a) dvanajst lét stariga.

Terdit' nauke sdrave
Poslanih maslnikov,
De vsak to sanizhuje,
Kar k' hudim napeljuje,
V' ljubeshni ves gori,
In, kar je prav, storí.

XXII. dan Roshniga zvéta.

Od svetiga Ahaza in tovarshév Martnikov.

1.

Vsi pravizhni bjo shivéli
Per Gospodu vekomej,
Od Boga svesto priyéli
Lepó krono, svéti raj.
On jih bo pokril s' desnizo,
Branil s' stégnjeno rokó;
Tudi na-se djal pravizo,
Kakor gré, jih sodil bo.

2.

Švéti Ahaz in tovarshi
Šo té krone upali;
Kadar rabeljni in starshi a)
Šo jim s' martram shugali.
On je préd molikam flushil:
Posvarjen od angela,
Še je pa s' kristjani sdrushil,
Molil praviga Boga.

a) starashini, poglavarji.

3.

V' vojski se serzhno vòjskuje,
Raspodi sovrashnike;
Še ponisha in sposhtuje
Pravovérne mashnike.
To spremimbo pa je svédel
Rimski zesar Hadrijan,
Martrati jih sapovédal,
Ves togoten, sapeljan.

4.

Sdaj se vezh ne po zhloveshko
Sa ta svet vojskujejo,
Ampak le sa zhašt nebeshko
Serzhno povsdigujejo.
Bilo pa je njih oroshje
Véra in saupanje;
Ne zhlovéshko, ampak boshje
Sa vojshake svoljene.

5.

Divji trinogi snofili
Šo se, kakor sver, nad njim;
Jih terdó na krish perbili,
Še smejali krishanim.
S' ojstrim shebli jih prebodli,
Šerza jim presunili:
S' tem premagati jih hotli,
Pa zlo nizh opravili.

6.

Gospodar nebél in semlje, a)
Bóg in Ozhe vsih stvarí!
Ktér isvoljene odjemlje
Š terde teme in nozhí:

a) tako je molil Ahaz in tovarshi v' hudih martrah k' Bogu.

Špréjmi nafhe dushe milo,
V' Jesufu odkupljene,
Daj nebéfa sa plazhilo,
V' tvoj' ljubésni upane.

7.

Kdo po vrédnosti jim poje?
Té svetníke prav zhaftí?
Kér so dal' shivljenje svoje
In sa véro svéto kri.
Ti vojshaki imenitni,
V' ojttri martri fkušheni,
Šo ostali stanovitni,
V' boji nepremaknjeni.

8.

Sdaj pomisli, vérna dusha,
Bog flushabnike takó
V' hudi pezh' teshav poskušha,
Kakor zhisti se slató;
Jim pokashe sladko vado, a)
In jih déne na altar; b)
Jih podpéra s' možhno gnado,
Vsame sa priyétni dar.

9.

O preljubi marterniki!
V' svéti raj prestavljeni;
Nafhi svésti pomozhniki!
Bodite posdravljeni.
Sdaj nam vafha véra svéti,
Vafh isgled spodbada naf;
Torej shelimo vam péti,
Na pomozh poklizat' vaf.

a) vada, sveri nastavljena jed, tukej pa nebesko veselje.

b) ker so po njegovi svéti volji in savoljo njega vmorjeni.

10.

V' bolezhinah ste shivéli,
Gnade rad' sprejemali,
In do sadniga veselí
Jesusa posnémati.
Svoje oblazhila vprali
V' kervi roshenfarbani;
Sdaj ne bote sdihovali,
Tam na vézhno troshtani.

Molitev.

Bog! katér nam dasi zhašiti
Svojih marternikov gód,
Ki so dali se vmoriti,
Milostliv nam vernim bód';
Daj se ti nam veseliti
Njih sdrushenja vsaki dan,
S' njim na vezhno se sdrushiti
V' serzhni hvali tvojih ran.

Od svétiga Ahaza in od svéte Barbare.
(sa mesto Idrija).

1.

Svéti Ahaz is altarja,
Ljuba svéta Barbara!
V' terdi martri, v' fréd' viharja
Od Boga obvarvana,
Vsmilita se skerbnih knapov,
V' teshkim délu pod semljó,

Varila ponishnih bratov;
De vsi hrepené v' nebó.

2.

Nafhe shalostne teshave,
Délo, skerb in voda v' jam' a)
Té naj klizhejo v' vishave
Na pomózh per svétim hram'.
Vaj obilno saflushenje
Naj da gnado sadobit',
Nafhih gréhov sadolshenje
V' folsah nafhih serz omit'.

3.

Vama v' proshnji 'n svéti shelji
Še perporozhujemo;
Shahte v' temni ti desheli
Vama posvezhujemo,
Jesusa lepó hvaliti
K' zhafti vajimu imén',
Sadnizh pa v' nebéfa priti,
To je nash edín namén.

XXIV. dan Roshniga zvéta.

Od svétiga Janesa Kerstnika.

1.

Rasglasujte zhaft svetnika
Okol Hebrona goré!
Šlavo Janesa kerstnika,
Ki mu prav obilno gré.

a) XXX. dan Kimovza 1837 je voda v' jamo perderla.

Osnanite ne le snanim,
Kako je bil Janes svét;
Tudi vřim pobóshno sbranim,
Kako je sovrashil svét.

2.

Zhudno je spozhétje bilo,
She imé je zhudno blo;
Zhes in zhes sej' govorilo:
Kaj le 's téga fanta bo?
Kar je bilo rasřvetljenih,
Iména zlo flovezhiga,
Kar od shene je rojenih,
Zhes-nj ni blo vézhiga.

3.

Torej arfe sabrenzhite,
řtrune milo vřhtimane!
Boshjo flavo osnanite
In njegovo vřmilenje.
Gléjte, v' ti poboshni hiřhi
Poje vse, kar uřta jma;
To she danes fléden flirihi,
Zhe mu ni she gnada vřhla.

4.

Poje brumni Zaharija,
Pa she préd Elisabet;
Slařti Diviza Marija,
Ki je priřhla k' svoji tet'.
Oh serze se v' meni sgane,
Mozhno se rasveselim,
De ti svoje pésme snane,
Ljubi Janes, posvetím.

5.

Rojřtvo tvoje je osnanil
Angel boshji is nebes,

Venz nedolshnosti si hranil,
Zhišt na dušh' in na teléf'.
'S brumne misli 'n svéte shelje
Ši v' pušhavo shel zlo mlad;
V' drushbi s' Bogam vshil veselje,
In prijel veliko gnad.

6.

Ojstro nošish oblazhilo,
Okol ledji usnjat paš;
Méd, kobilze so jedilo
Sa-te, o vpijozhi glas!
Mras te tare 'no vrozhina,
Ojstra sima, desh, vihar;
Nimašh poštlje, nimašh vina,
Al' sató ni tebi mar.

7.

Švojo dušho povsd:guješh,
Švoje truplo pokorish;
Švoj namén le spremishluješh,
De Bogu se posvetish.
Osnanit' ljudem veselje,
Ktéro se jim sdaj daní,
Janes! Bog ti da povelje,
Jit' na Jordana štrani.

8.

Šerzhno si ljudem govóril,
Od ljubesni ves gorézh,
De bi sléden se spokoril,
In ne štoril gréha vezh.
Polek svoje shive vere
Jesusa si osnanval:
Ti se nifi bal samére,
Ampak vérne keršheval.

9.

Dolgo te je salasvala
 Presheftniza in një serd;
 V' terdo jézho te je sdala,
 Sadnizh ti sprofila smert.
 O ti ljubesniva glava!
 Sdaj si she od trupla prezhi!
 Ši uzhila šteso pravo,
 Pa svarila ne bošh vezh.

10.

Kralj plesavki da plazhilo,
 Ta ga materi podá;
 Mati pak popade shilo,
 Šveti jesik rasšhpikljá.
 To, kristjan, se je sgodilo
 Na kraljévi rojstni dan;
 Per vesélimu kofilu
 Je ob glavo Janes djan. a)

11.

Švéte arse! le molzhite
 Od tih shaloštnih rezhi;

-
- a) Herodesh Antipa, sin Herodesha velikiga, je odpeljal svojemu bratu Herodeshu Filipu njegovo sheno Herodias, hzher Aristobula, sina Herodesha vélkiga, savoljo kogar ga je švéti Janes svaril. Na rojstni dan Herodesha Antipa je Salome, hzhi Herodias prav lepó plesala; in ker ji je kralj s' perségo obljudil dati, kar bo profila, ako bi tudi poloviza kraljéstva bilo, si je na svet svoje matere Janesovo glavo sbrala, ktero ji je kralj rékel dati. Vezh nefrézh ga je potem sadélo; zhes shéft lét ga je zefar Kaligula v' Lion na Franzosko sapódil, kjer je s' svojo presheftnizo v' veliki revshini vmerel. Ta Herodesh je Jesufa sanizheval in v' belo oblézheniga k' Pilatushu poslal.

Trudne, smartrane vpozHITE,
Tudi v' meni ni mozhi.
Milo se mi v' serzu déla,
V' shilízah saštaja kri;
Presheštniza je veselá,
De pravizhniga vmorí.

12.

K' teb' povsdignemo ozhéša,
Švéti Janes, ljub Patron!
Premišhlujemo nebéša,
Tvoj svetlosti polni tron.
De bi tam naš ne posabil,
Kjér se dolgo veselish,
Kamor si naš milo vabil,
Kamor pélje teshki krish.

13.

Tebi sdamo, ljubi Janes,
Švojo dušho in teló;
Ti naš perporozhi danes
Ljubesnivimu Bogu,
De odverne nam nadlóge,
Ki naš toliko teshé,
Šlišhi naš otroke vbóge,
Ktéři k' tebi perbeshé.

¶ Molitev.

Rojstvo Janesa kerštnika
Je sa naš zhaštitliv dan;
Bog! skos téga pomozhnika
Naj se gnada nam ohran',
Šlašt duhovniga veselja,
De nam pota polahka
Do perpravljeniga sela,
Ki britkošti pošladka.

XXX. dan Roshniga zvéta.

Od svétiga Pavla Apostelna.

1.

Svetnikov hvalo péti,
Veliko njih serzhnost,
Mozh gnade rasodéti,
Študeniz vse svetost':
To serza milo gane,
Mozhno budí kristjane,
Švetá ne ljubijo,
Bogú pa flushijo.

2.

O spréjmi pétje moje,
Preljubi svéti Pavl,
Ki ga v' zheshenje tvoje
Ti danes bodem dal.
O sprofi meni gnade,
De bom greslhne navade
Sapuстил in saterl,
V' ljubesni boshji vmerl.

3.

Luzh boshja obsvetila
Je tebe per Damafhk',
In tebi prerodila
Šerzé takó fromafhk'.
In ti fi jél goréti,
Po Bogu hrepenéti;
Od téga nif' nehal,
De fi shivljenje dal.

4.

Apostel vseh naródo
Poklizan od Bogá,

Povsót nevtruden hodil,
Uzhil od Jesufa.

’S posébniga naména a)
Isvira tvoja zéna;
Sam Jesuf te je vzhil,
Kakó bosh nash mezhil.

5.

Velike svésh skrivnosti,
Samaknjen v’ trétj’ nebó,
Ko jih savolj slabosti
Nihzhe sposnal ne bó.

Od tega govoriti,
To v’ serzu obzhutiti
Jest semlje fin ne smém,
Kako pa, ker ne vém.

6.

Al’ bi spremishlevali,
Kako si bil serzhán?
V’ molitvi, v’ boshji hvali
Poboshen in mozhán?
Al tvojo svéto zhistost
’No vterjeno ponishnost?
Vse to sa srézhi ni,
Pomanjka besedí.

7.

Uzhish Boga sposnati
Vse ljudstva zhes in zhes;
In h’ kerstu perbeshati
Od smot in ’s gréha svés.
Vsim pravo pot pokashefh,
Vedó, de jim ne lashefh,

a) on je bil poséбно poklizan, in narodam odlozhen, svet
Evangelí osnanovati.

In Bog svoj shégen da,
De sjanje sad imá.

8.

Hudoben te preganja,
Ti pa pred njim beshish;
Ti délash bres nehanja,
In k' vervanju budish.
Per téshi téga boja
Še trudi dusha tvoja
Sa dan svelizhanja
Bres navelizhanja.

9.

Prihodno prerokujesh,
Od sgorej rassvetljen;
In s' zhudeshi sprizhujesh,
Mogozhno poterjen.
V' Apostelna oblasti
Vse delash k' boshji zhaſti;
Le Jesufa na krish'
Ozhitniga ſturish. a)

10.

Per takimu terplenju
Šam sebe pokoril;
V' svelizhnim hrepenenju
Meſéno ſlaſt moril.
Sato 's ljubesni prave
Vse soperne teshave
Ponishno ſi preſtal,
Do konza v' boji ſtal.

11.

Le ſenza je terplénje,
Ki tù naſ doletí;

a) per vsi svoji posvetni uzhenosti ni védel drugiga pridigovati, kakor Jesufa, in tega krishaniga.

Lepó pa tam shivljenje
In krona se dobí;
Pa sdajzi mi mémramo,
Od boja prez nehamo:
Le malo kdo letí
'S ljubeshni, kakor ti.

12.

O Barnaba in Šila!
Tovarfha Pavlova,
Po svétu s' njim hodila
Savoljo Jesufa.
Švét Lukesh! ti pa verno
Ša njim fi hodil védno;
Timotej svét in Tit!
Šta mogla fhkofa bit'.

13.

Minule so teshave,
Trud, shaloft in folsé,
Sdaj svoljene difhave
Vam polnijo serzé.
O deb' naf vi v' ti fili
Nigdar ne posabili!
De bi pomozh per vas
Dobili vsaki zhas.

14.

Al ura je odbila,
V' Gospodu fi saspal;
Duha od tod lozhila,
Refhila od teshav.
Zesarjovo povelje
Dopolni tvoje shelje, a)

a) na povelje zesarja Nerona je bil svet Pavel v' jézho
vershen, in potem ob glavo djan. Sdavnej shé je shelel
se rastopiti in s' Kristufam biti.

De tebi ojster mezh
Odséka glavo prez.

15.

Šhe sdaj koshize tvoje
V' tvoj' zerkvi v' Rim leshé; a)
Tolashish brate svoje,
Zhe k' tebi perbeshé.
Satorej profimo te,
Od naf odsheni smote;
'S nebél ti naf poduzh'
Nekdajna svetla luzh.

Molitev.

O Bog! ti nam dodéli
Na prošnjo Pavlovo,
De bomo vse prijéli,
Kar nam potrébno bo.
'S té svoljene pošóde
Ší klizal vse naróde
K' shivlenju frezhnimu,
K' plazhilu vezhnimu.

II. dan Maliga ferpana.

V' obiskanje Divize Matere Marije.

1.

Marija! oh dovóli
Nam milo danes ti,

a) ta lépa in velika zerkev svetiga Pavla je na unim kraju
Tibre, ktéra zhes mésto tezhe. Zefar Teodos jo je s-sidal,
pa je v' létu 1823 pogoréla. Sdaj jo popravljajo.

De te po boshji volji
Prijetno vsak zhaſti.
Te shelimo hvaliti,
Od tebe sadobiti
Vſe, kar je tréba nam.

2.

Potem, ker ſi ſpozheła
Od ſvetiga Duhá,
Na Judovsko veſeła
Noſila ſi Bogá.
Se niſi bala póta?
Al' tolovajov kóta?
Al' pa ſaiti kam?

3.

Nikdar ni oplafhilo
To mojiga ſerzá,
Katéro je ljubilo
V' gorézhnosti Bogá.
Samifhljena hitéla,
Šim to ſamó sheléla,
Dél' boshje oſnanit'.

4.

Zhes hribe in doline
Do meſta Hebrona
Do tete domovine
Hití nevtrudena;
Posdravi ſvojo teto,
Šveto Elisabeto,
Jo filno ſveſelí.

5.

Elisabeta ſliſhi
Marijo govorit',
Sposnat' ji da Narviſhi,
Kaj hozhe nam ſtorit'.

Svét Duh jo je napolnil,
Poduzhil ino spomnil,
De Bog je prishel k' nji.

6.

O frézhna med shenami!
O ti prezhudna Mat'!
Poshegnana med nami,
In shegnan je tvoj sad'.
Mat' mojiga Gospoda
Ponishna k' meni pride:
Od kod mi taka zhaš?

7.

O blagor! k' fi verjéla
Gospodovi beséd'!
Zheshenje bosh iméla
Povsot do vézhnih lét.
Pred drugim te je ljubil;
Vse, kar ti je obljubil,
Nad tabo spolnil bo.

8.

Marija pa sapoje
Magnifikat nató:
Poviksha serze moje
Gospod-Boga sato;
V' Gospodu poskakuje,
Le njega povikshuje,
Le k' njem puhtí moj duh.

9.

Na niskim fim shivéla,
Povsdignil me je sdaj;
V' narodih bom flovéla,
Zhesnena sanaprej.

Mogozhni Bog in mili
Še védno tih usmili,
 Katér' se ga boje.

10.

Defnizo svojo stégne,
 Nesmirjene mozhi,
Ponishne k' seb' potégne
 Is teme in nozhí.
Vse krotke vlézhe na-se,
S' dobrotami napase,
 Prevsétne pa spodí.

11.

'S teshav je naf povsdignil
 Kardelo Israel,
Otrokam je pomignil
 K' obljubam in k' veselj':
Obljubil je Adamu,
Ozhétu Abrahamu,
 Sarodu ljubimu.

12.

Marija teti stréshe
 Tri mésze v' Hebronu,
Polajsha njéne téshe,
 Podvershena Bogú.
O svéta vajna drushba!
O kratkozhasna flushba
 V' poboshnosti svetísh'!

13.

Domu se je podala
 Deviza v' Nazaret;
Doma spremishlovala
 Prezhudni boshji svèt.

Na tihim perzhakuje,
Njé zhas se perblishuje
Reshenja blashni dan.

14.

Marija! o ne lozhi
Se ti nikdar od nas;
Kristjane v' solsozhi
Obishti vsaki zhas:
Pogláj is svojga trona,
Ti vsmiljena Patrona,
Na nas flushabnike.

15.

Bo sadna ura bila,
Bo nam potreba vmrét',
Bo dusha sapustila
Goljusni sdajni svét:
Takrat, Marija, hiti
Per Jesusu profiti,
De pridemo v' nebó.

Molitev.

Marija, k' si v' poródu
Rasveselila svét,
Le hiti v' svojim godu
Šlushabnike oprét',
In nam sprofiti gnade,
De vsak Bogu dopade,
Poln sladkiga mirú.

IV. dan Maliga ferpana. Od svétiga Urha ,Shkofa.

1.

Moja dusha se vsdiguje,
Šerze v' meni koperni,
Zhe nebéša spremishluje,
In po vrédnosti zení.
Oh, kako poterpeshlivo
Šo svetniki delali!
'No v' molitvi sauplivo
Še v' nebó oserali!

2.

Ljuba dusha! sdaj se sbudi
V' ognji ljubeshivimu;
Sa Boga se serzhno trudi,
Vfako uro shivi mu.
Gléj, svét Urh se tù obhaja,
Moder shkof in nesašpan, a)
In fladzhize svet'ga raja
Vernim kashe dan na dan.

3.

Drug' mladenzhi vsi nemarni
Le pozhutkam širéshejo;
Szhasama na pot' nevarni
S' svétam se savéshejo.
Ti pak ude yštrahovati,
Jih pervaditi na krish,

a) Shkof v' Augsburg na Parškim od leta 924 do 973,
bliso petdeset let.

Še Bogu v' ljubesni sdati,
Šveti Urh, shé mlad shelish.

4.

To je tebi sveta bramba,
Ta v' nezhištoft tebi vbran',
Gnade boshje zhišta s-hramba,
De ti nifi sapeljan.

Šej molitev je redila
V' tebi dobriga duhá,
Te v' gorézhnosti budila
'No v' ljubésni do Bogá.

5.

Trume Vogrov in Šlovénzov a)
S' strashno vojsko perderó;
Pomoré veliko Nemzov,
Vse poshgó in poderó.
V' tému stanu je fhkofijo
Shaloften svet Urh prevsel,
Vso napolnjeno s' morijo;
Pa velik' ovaz odtél.

6.

Urh je pa s' mozhjó defnize
S-sidal kmalo vse zerkvé,
Škupej sklizal svoje ovzhize,
K' andohti budil serzé.
Ljubesnivo jih podpéral
V' njih potrebah na teléf';
S' tim je boshjo zhašt rasfhiril,
Mozhno upanje nebéf.

7.

Bog ga s' mnogimi perkasni
V' tih teshavah potolash',

a) Slavi ali Slovenzi, kterih veja, kakor pravijo, smo mi Kranjci.

Ga v' saúpanji rasjasni,
In odverne, kar ga drash'.
Pa na enkrat so perderli
Divji Vogri po ti zéft',
De bi sopet vse posherli
Prebivavze in njih mést'.

8.

Kaj je pa svet Urh narédil?
Poslufhajte véрни vfi!
K' Bogu milo je poglédal,
Ni obupal v' shalofti.
Vse dojenze rezhe djati
V' zérkev tjè na gole tla;
S' njim sazhne k' Bogu jokati,
S' njim' jokala mnoshza vfa.

9.

In na enkrat se je vsdignil
Ta sovrashni divji roj;
Kakor bi s' ozhmi pomignil,
Jénja pred tim méstam boj.
Kjér pa niso she molili,
Na Franzoskim al' drugot:
Šo jih Vogri pomorili,
S' teshkim ropam fhli od tod.

10.

To samó she da na snanje,
Kakshniga duhá je bil;
Zhul in molil, tergal spanje,
Vse v' molitvi je dobil,
De bi tudi mi sposnali
Proshnje zéno in njé mozh,
In bi rad k' molitvi vstali
Kako uro, kako nozh.

11.

Urh pa na-se ni posabil,
In se rasno pokoril;
Švoje ovzhize k' sebi vabil,
Škerbel sa-nje ljubesniv.
Zhe pa kdo ni sa-nj nizh maral,
In le delal, kar ne gré,
Tega je ojstró posvaril,
Mu sashugal zlo gorjé.

12.

Torej, ljuba verna dusha,
Špomni se ti slédni dan,
Zhe te Bog na svét' poskusha,
Vender ti stoji na stran.
Sopet je svét Urh obleshen
Od Arnulfa vajvoda; a)
Pa je molil, in bil réshen
Tudi sdajzi od Boga.

13.

Enkrat she so perderjali
Vogri na pobož in rop;
Sopet mesto slo stiskali:
Mésto pa na noge stóp'.
Pa so naglo raskropljeni,
(Gléjte verne prošnje sad,)
Škorej vsi so pomorjeni,
Drugi pa beshali rad'.

14.

Gléjte svetiga Patrona,
Pomožnika per Bogu;
Le profite ga, de 's trona
Vam bo kaj poslal darú.

a) Arnulf, vajvoda na Parškim, je Urha silil, se super zesarja spuntati.

Šej je nam potreba gnade,
'S nje samó kristjan shiví;
Zhe pa kdo she v' gréhe pade,
De ga sopet oshiví.

15.

Kadar naš kristjane tere
Tù telésna mersliza,
Slasti, zhe se v' gréhe vdere,
Mozhno trése is serza:
Takrat, o svet Urh, pomagaj,
De bo nam na dushi bolj,
De, Bogú v' shivlenji dragi,
Vmerjemo po boshji volj'.

Molitev.

Bog! odpust' nam nashe gréhe
Po Gospodu nashimu,
De, prostí od gréshne kehe,
She v' shivlenji zhasnimu
Bomo tebi prav flushili,
Kakor svéti Urh, svestó;
Ker smo njega pozhahtili,
De vse to nam sprofil bo.

XII. dan Maliga ferpana.

Od svétiga Mahorja in Fortunata Marternikov, Kranjske deshele pomožnikov.

1.
O leshi, Akvileja, a)
Švetosti lepi blisli!

a) nekdamj terdno permorsko mesto s' sedeshem Patrijarhov,
s' oblastjo zhes vezhi del kranjske deshele; sdaj pa val
s' prav zhahtitlivo zerkevjo.

Nekdajna terdna meja,
Šamotna sdaj stojish.
Ši dolgo, dolgo štala
Nam ljubesniva mat',
Apostelne dajala,
Ko Mahor, Fortunat.

2.

Od tod se je safjala
K' nam véra v' Kristusa,
Odraselke pognala,
Per naš osnanjena.
O Kranjzi! pozhašite
Té dva apostelna,
Sa variha profite,
Per naš povsdignjena.

3.

V' tim mestu je svet Mahor a)
Sa shkofa svoljen bil;
Per délu ni omagal,
Ljudí svestó uzhil.
O njega ni skerbéla
Posemljiska oblast
Per trudu tega dela,
Le Jesufova zhašt.

4.

Ljudí je spreoburnilo
Njegovo pridgvanje;
Njih serza posvetilo
Je svéto vérvanje.
Sakaj bi se zhudili,
K' je satan sdrashen bil?

a) Mahor, Akvilejzhan, svetiga Marka uzheniz, od svetiga Petra v' Rim sa shkofa v' Akvilej shegnan.

Per sgubi ti in fili
Šebaſta je budil. a)
5.

Šebaſt je vse to svédel,
Togoten in ſerdit,
Je sdajzi ſapovédal
Mahorja oklenit'.
S' shelésnimi grebeni
Šo njega tergali,
In shgali, ko pekléni,
S' gorezhim baklami.

6.

Duhovni pa njegovi
Ga vpraſhajo sató:
Katér po ſmert' njegovi
Ovzhize paſel bo?
Zhe hozhete ſvoliti
In ſhkofa vrédno ſbrat',
Naj bo ta mosh zhaſtiti
Moj djakon Fortunat.

7.

Šebaſt je dal ſapréti
Šhe Fortunata sdaj,
Ker upal je ſatréti
S' tim véro v' Akvilej'.
Pa zhudeshe velike
Šta delala obá;
Šo ſapuſtil' molike b)
'S ljubésni Jeſufa.

8.

Nato tiran bojézhi
Še je ſlo ljudſtva bal,

a) k' maſhevanju. b) ljudé ſo ſe ſpreobrnili.

In jih na tihim v' jézhi
Po nozh' ob glavo djál.
Glavé sta prez podala
S' sheljami in serzhnó;
De v' vezhnosti vshivala
Bi sveti mir sató.

9.

O sdaj sta she prijéla,
Na kar sta zhakala,
Dushize sta otéla
Od strashniga peklá.
Lahko vse to prestala
Šta s' boshjo pomozhjó:
Sdaj bota pomagala
Nam priditi v' nebó.

10.

Šhe mi sveštó skerbimo
Sa svoje dushe sdaj,
In greha se ognimo,
Nar bolj sa sveti raj.
Šej bode vse dobljeno,
De le nebó dobish;
Vse bode pa sgubljeno,
Zhe dusho pogubish.

Molitev.

O Bog! tih dvéh svetnikov
Zheshenje nas budí,
Mogozhnih pomozhnikov,
Po duhu sveseli:
O daj nam skos njih brambo,
De bomo varvani,
Po smert' pa v' vezhno s-hrambo,
V' nebéla spravljani.

XIII. dan Maliga ferpana.

Od svete Margarete Devize Marternize.

1.

Kdo bo svéti Margareti
Vrédi zhašt in hvalo dal?
Danef shelimo sapéti,
Te zhaštiti na višhav'.
De smo slabi, to sposnamo,
Tebi vender hvalo damo,
O deviza, marternza!

2.

Poslušajte, o kristjani,
Kaj se vam od njé pové;
Vsi bodite v' mislih sbrani,
De se vnamejo sheljé.
Sveseli naj vas beséda
Danef njeniga isgléda,
Naj se sgane dno serzá.

3.

Ona je prezhudno délo
Nesrezhene milosti;
Védno jma serzé veseló
Od nebéshke zhištošti.
O ti angelov veselje!
Nashih serz obilne shelje
Te s' saúpanjem budé.

4.

V' Antijohij' je bla rojena
Od nevernih starishov;
Vender kmalo poduzhena
V' svéti véri Jesusov'.

Shena, ki jo je dojila,
Jo je v' brumnosti sredila;
V' ti nebéfa se dobé.

5.

Zhe je tudi poſtorila
Délo ſvojiga ſtanú:
Vender rada je molila,
In flushila Jefufu.
Njega ſhenina je sbrala,
Švet goljuſni ſanizhvala,
Še perpravila na boj.

6.

Mozhno mréſho fatan ſplete
Sa to lépo deklizo,
In Olibra v' njo ſapréde,
Hozhe tudi nje ſerze.
Pa molitev té ſvijazhe
Je rasderla kot igrazhe;
V' nizh je veſ nezhiſti roj.

7.

Ji ponuja premoſhenje
Ozhe njé, molikov far;
In s' Olibram ſarozhenje,
Zhaſt, ſladnoſti, flépi dnar.
Téga vender ne ſtoriti,
Še od Jefuſa lozhiti,
Rajſhi kri 'n ſhivljenje da.

8.

Ozhe ſam jo je ſatóſhil,
O nevſmiljen ozhe ti!
In je rékel terdím' moſhu
To kriſtjano ſhtrafati.

Vse strašhila, vſi obéti
Nepremaknejo Marjéti
Šerza njé od Jesufa.

9.

Bila je sató tepena,
In s' grebéni tergana;
S' baklam shgana, opezhena,
Grosno dolgo martrana;
Je terpéla bolezhine,
Grosovitne spezhenine,
V' gerdi kéhi bres pomózh.

10.

S' strašhnim gobzam in s' rohnenjem
Svér peklénska jo plasſhi; a)
In med bolezhín terplenjem
Vſa togotna v' njó reshí.
Pa je svéti krish ſtorila,
Shivo véro obudila,
Sdajzi sgine ta poſhaſt.

11.

S' mezhem sadnizh je vmorjena;
No, tiran! ſi kri prelil?
V' vert nebéſhki preſajena,
Šatan pa premagan bil. b)
Zhíſti angeli ſo péli,
Margareti prot hitéli,
Vézſhni dan ſe ji napozh'.

12.

Shivi sdaj po njé isglédu,
Hodi modro, moj kriſtjan,
Kakor Bog je ſapovédal,
Šatanu ſe ſtavi v' bran.

a) in b) sato jo malajo s' drakónam, ki v' njó reshí, pa ga ima na kétni, in ji nizh ne more, kër ga je premagala.

Rél je terda vojska tvoja,
Zhuj in moli v' frédi boja,
Bofh doségel vézhno zhaft.

13.

S' prošnjo tvojo ti odsheni
Ves prepír od nafhih uft;
'No v' nevarnosti nobeni
Naf, deviza, ne sapušt.
Milo k' tebi se osremo,
In s' saúpanjem opremo
Nate, svéta marternza.

14.

Milo gléj is svojga trona,
Švéta Margareta naf;
Bodi védno nam patrona,
Slasti pa na sadni zhaft,
De nam gréhov odpušhanje
Déla v' smerti mirno spanje,
Štrah odshene od serza.

15.

Tvoja zhištoft, o deviza,
Je s' zhaftjó polonana,
Jesufova tam drushiza
Ši s' veseljem kronana.
Svéte vojske vse britkofti
Pošladé nebés sladkofti,
Povrazhilo v' svétim' raj'.

Molitev.

Bog! na prošnjo Margarete
Bodi gnadliv gréshnikam,
Marternize, dvize svéte,
Pomozhnize dane nam;

Bila lépa, zhišta, svéšta,
Nepremaknjena nevéšta,
Bramba v' tim nevarnim kraj'.

XVI. dan Maliga ferpana.

Od Devize Marije Karmelske ali svetiga
shkapulirja.

1.
Tebe se, preljuba Mati,
Zéli svet rasveseli;
Tebi vrédno hvalo dati
Šerze moje sashelí:
Vfaki dan je meni fila,
De bi mi sató sprofila
Od Jesufa pomozh.

2.
Prasnik svétiga shkaplirja
Tvojo slavo ponoví;
Švéta zérkev od nas tirja,
De te fléden pozhaští;
Torej radi pertezhemo,
K' tebi, mati, se sberemo,
Nadloshni, jokajozh'.

3.
Kjér je prerok svét Elija
Pravimu Bogu darval: a)
Tjè nektére, o Marija,
Je svét Duh poboshno gnal. b)

a) na góri Karmel v' Judovfki desheli. b) v' pufhavo;
okol leta 1200 jih je Bertold sdrushil.

Brumno med spokornim déli
V' tému duhu prav shivéli,
Pod tvojo brambo bli.

4.

Béli mnihi so jim djali,
Tudi vzhaf' Diskalzejat;
V' nafhe kraje jih predjali,
Hotli jim potrébno dat'.
Nozh in dan v' ti mirni hishi
Še Marijna hvala flishi;
Sakaj so le preshli?

5.

Na Marijino povelje
Šveti Šimon naredí a)
Bratovshno sa vse deshele
V' njéno zhašt sa vse ljudi,
De so shkapulir nofilí,
Šédem ozhenashov molili,
In sédem omari.

6.

V' frédih se mesá sdershali,
Ali pa molili vezh;
Še pred drugim gréha bali,
Jmeli v' rok' duhovni mezh.
Shkapulir so sdaj pustili,
Še v' nezhimernost savili,
Šhe bratovshne sdaj ni.

7.

Kjé je zhlovek, de te hvali,
O Marija, ljuba mat'!
Kdo je, de Boga ne shali.
De se svetu nozhe vdat'?

a) s' perimkam (Stok, katerimu se je Marija na ta dan perkasala.

Zhe je mlad, she ni navade,
Zhe je star, mu truplo vpade,
Posabi na-te vsak.

8.

O ti svoljena Deviza!
Ljuba naša frédniza!
Bodi naša pomozhniza,
Per Bogu besédniza.
Zhe smo tudi posablivi,
In veliko gréhov krivi:
Otrozi tvoji smo.

9.

Kér naš terejo nadloge,
Šhtrafinge saflushene,
Shalošne skufhnjave mnoge
Od Boga namnoshene;
Terdi boj per ti slabosti,
Per smotnjav' le mal' ferzhnosti:
O profi ti sa naš.

Molitev.

Mi obhajamo veséli
Švéte Porodnize gód;
Bog! ti gnade nam dodéli,
Miloštliv nam védno bod'.
Naj naš njéna prošnja varje
Na ti pot do vézhne sarje,
V' veselje bres teshav.

XX. dan Maliga ferpana.

Od svétiga Elija Preroka.

1.

Elija! prerok ves ognjen!
Mozhnó gorézhih besedí;

'S nebél u' duhu poterjen ,
De taziga vezh ni;
Ko bakla je beséda,
Hudobnimu preséda. a)

2.

Na tvojo proshnjo lakota
Deshelo Israel teshí,
Tri leta 'n pol jih tare ta,
Potem she le deshí.
Molike jim rasdénesf,
In ljudstvo s' Bogam sklénesh.

3.

Savidne farje Balove
Per vodi Zison pomorish
Savolj sapovd' Gospodove,
Katéro jih uzhisf,
De malo jih postane,
Kér jésa zhés-nje plane.

4.

S' mashvavnim ognjem od nebél
Kraljéve vajvode konzhasf;
Ti zlo merlizhu po teléf'
Shivljenje sopet dasf;
Vse vershesf ti po strani,
Nihzhe se ti ne vbrani.

5.

Ti Jorama in Ahaba,
Mogozhna kralja v' Israel,
Švarish in pokonzhasf obá,
In sheno Jezabel;
Pred tabo, svét Elija,
Je vmerl Ohozija.

a) Ahabu III. b. kralj. 17. p. kjér se tudi druge pergodbé
Elijove najdejo.

6.

Ti s' Bogam vidno govorish,
Na svéti gori Šinai:
Od njega trofhte sadobish,
De bodo sojeni
Vsi tvoji soperniki,
Mogozhni in veliki.

7.

Vihar te je od tod pobral,
S' ognjénim kónj ognjéni vos;
Mozhi si Eliseju dal,
Katére tebe prof';
Ši shel na tako visho
V' veselje paradisha.

8.

Vesél in bres ufih teshav
Na temu kraji she shivish;
Per durih upanih dishav
Po Bogu hrepenish.
Na gori svét' terpljenje
Je valhe govorjenje. a)

9.

Obernili bosh poslédne dni
K' ozhétam serza njih finov,
De bodo spreobrnjeni
K' nevésti Jesufov';
In njemu prav veselí
Vsi bodo hvalo péli.

10.

O frézhni, frézhni so ljudjé,
Katér' so tebe flishali;

a) na gori Tabor, kjér se je Jusuš spreménil.

Zhaštili védno tvoje jmé,
Po véri délali;
Po vér je nam shivéti,
V' nebésa hrepenéti.

11.

Mi tebe tukej hvalimo,
Preljubi našh perporozhnik,
Ker she Boga rasshalimo,
O profi, pomozhnik,
De naš obvarje jézhe
Sa gréhe tak' pezhézhe.

Molitev.

Ti naš povsdigni do nebés,
O Bog, na prošnje Elijove,
De, resheni od sdajnih svés,
Šapovd' Gospodove
Bi serzhno dopolnili,
Še s' tabo veselili.

XXII. dan Maliga ferpana.

Od svete Marije Magdalene Spokornize.

1.
Tezite, solsize,
Od mojih ozhi!
Omite sladzhize
Oštudnih rezhi;
Šej tud Magdalena
Od joka ne jena
Zhes greshne rezhi
Do terde nozhi.

2.

Nedolsnost sgubila,
She mlada je bla;
Se v' greh pogresnila,
Is njega ni shla,
De sedem hudizhov.
Svet Duh je na prizho,
V' to sheno je shlo,
Spazhilo jo slo.

3.

Tezite, solsize,
Od mojih ozhi,
Omite sladzhize
Nezhistih rezhi;
Sej tud Magdalena
Od joka ne jena
Zhes greshne rezhi
Do terde nozhi.

4.

V' ti shalostni fili,
V' duhovni nadlog'
Se Jesus usmili,
Prav' zhlovek in Bog.
Hudizhe issbene
'S nesrezhne té shene,
Jo s' gnado navda,
S' veseljam serza.

5.

Tozhite solsize
Sdaj moje ozhi,
Budite sladzhize
Nebeshkih rezhi;
Sej tud Magdalena
Od joka ne jena

Zhes vezhne rezhi,
Šerze fi mezhi.

6.

V' Šimonovi hiſhi
Nje uzhenik jé;
Tam njega obifhe,
Odkrije ſerzé.
K' je ſhaloſtna bila,
Ga mozhno lubila;
Odpuſtil ji je
Tam makeshe vſe.

7.

Sa njim je hodila
Špokorna vſe dni;
Le njemu ſluſhila,
Omagala ni.
Pod krishem je ſtala,
Še mило jokala
Od ſmertnih teshav,
K' je Jeſuf preſtal.

8.

Pa nji ſe perkashe
Švet Shenin narpred,
Jo mило vtolaſhi,
Šhe ſlajſhi ko med.
Šerze ſe ji taja,
Objet' ſe ne daja; a)
Šizer hrepení,
Pa vſhitka tù ni. b)

9.

Nehajte, ſolſize,
Od mojih ozhi;

a) po gorivſtajenju. b) ampak v' nebeſih.

Budite fladzhize
Nebeshkih rezhi;
Šej tud Magdalena
Od joka sdaj jena:
Nebeshkih rezhi
Ni srezhi mozhi.

10.

O svoljena shena!
Per Bogu shivish;
Sares spokorjena
Še v' njem' veselish,
Kjer vezhne gorize
Rosé ti fladzhize,
K' jih moje serze
Ne zhuti, ne sve.

Molitev.

Prav majhna je zena
Pokore per nas:
Ti sprof', Magdalena,
De bomo ta zhal
Še prav spokorili,
In tam sadobili
Pokore lep sad
V' nebeshki spomlad.

XXV. dan Maliga serpana.
Od svetiga Jakoba Velkiga, Apostelna.

R^{1.}asveseli se Judeja,
Ti pokrajna jutrova!

Tudi lepa Španška meja
Danef svet'ga Jakoba.
Milo se je glas raslegal
Tvojiga apostelna,
Tebi kasal in dosegel
Šrezho isvelizhanja.

2.

Ves gorezh je od mladosti,
Nekaj tudi od kervi;
Zhasno srezho, she perprosti,
S' bratam Janesam sheli.
Kdo bo jima to sameril?
Ta, kter sebe ne sposná;
Kdo se na-se she operal,
De serze ga ne golfa?

3.

Sveta drushba Jesufova
Njega kmalo rasvetlí;
In lubesen prava, nova
Ga ozhisti, posveti.
Jesuf ga na prizho vsame,
Kakor Petra 'n Janesa;
V' veri in lubesni vname
Do terplenja svetiga.

4.

Ta je njega mozhno gnala
Sveto vero osnanit',
In serzhností mu dajala
Sa nebesa vse sgubit'.
On mesa in rib ni jedel,
Revno pak oblezhen bil;
Le ponishno doli gledal,
Nozh in dan se pokoril.

5.

K' bratam, Judam na vse kraje
Ga je duh nebeshki gnal;
Še na Šhpanfko prepelaje
Šveto vero osnanval.
Dolgo se v' ti flushbi trudi,
Kar terpi, sam Bog to ve;
Ref je, bres terpljenja tudi
Naf nihzhe v' nebo ne gre.

6.

Sadni dan njegov'ga teka
Je zhaštitliv, moj kristjan;
De se glava mu odseka,
Sapovedal je tiran.
Isdajaviz se spreoberne,
Verni, glejte zhudo to!
Šveti Jakob se oberne,
In objame ga serzhnó.

7.

Šveta glava odletela
Je od trupla trudniga;
Dufha pa je shla vesela
Is sveta neumniga.
Sdaj pozhiva v' Komposteli
Šveti Jakob, nafh Patron,
V' lepi Šhpanifki desheli,
Vernim zhudapolni tron.

8.

Tam na proshnjo Jakobovo
Šo se zhudeshi godil',
Na perkasen pak njegovo
Šrezhno Turke prepodil',
De bi tudi mi imeli
V' boju vsakidajnimu

Tebe vſi po fari zeli
Pomožnika per Bogu.

9.

Ti kerſhanskiga kardela
Šveti varh in vajvoda!
Šlava vezhniga veſelja
Po britkoſtih tih vodá.
V' ſveti zerkvi Jeſuſovi
Terdni ſteber in mozhán!
Kadar pihajo vetrovi,
Š' ſvojo proſhnjo naſ ohran'.

10.

O preljubi ſveti Jakob!
Ti ta velik imenvan!
Ti na naſhe proſhnje zhakaj
Lubesnivo vſaki dan.
Šprejmi sdaj od naſhe fare
To zheſhenje sdruſheno,
De is mreſhe kazhe ſtare
Bode vſelej reſhena.

Molitev.

Proſhnja naſhiga ſvetnika
Naj te, Bog, nam omezhí,
De ſe ludſtvo h' teb' pomika,
V' tebi vedno poſvetí.
Naj ſhivljenje ti dopade
V' tebi ſbranih molizov;
De ob mozhi tvoje gnade
Gredo v' hram iſvoljenzov.

XXVI. dan Maliga ferpana.

Od svete Ane Matere Marije Devize.

1.

Preljuba sveta Ana,
Veselje vernikov!
O mati milo sbrana,
Kraljiza angelov!
Zhaští te po kershanskim
Drushína svatovska : a)
Posebno pa na Kranjskim
Ta flushba bratovska.

2.

Na tihim je shivela,
Študila shum sveta;
V' nji vedno je gorela
Ljubesen do Boga.
Od tod je zhašt dobila
Bogabojezhnosti;
O de bi nam sprofila
Darú gorezhnosti.

3.

Poboshno sarozhena
Je sveta Ana bla,
Bogu prijetna shena
Švet'ga Joáhima.
V' lubesni sta shivela
V' sakonu bres kregú;
Svestó postavo zelo
Odrajtala Bogu.

a) kristjani na vezhno svatovshuo povabljeni.

4.

O frezhna sveta Ana!
In ti svet Joahim!
Vsa boshji volji vdana,
Sapovdam Judovskim.
Bogu sta zhaft dajala
V' shivlenju brumnimu,
V' lubesni pomagala
Šta eden drujimu.

5.

Sakaj le tih isgledov
Nemarni svet ne sve?
Bi szhafama spregledal,
Sazhel krotit' shelje.
Té terne klubovanja
In nepokornosti,
Pregreshniga smerjanja,
Nesvete zhmernosti.

6.

Sato shtevilo svira
Popazhenih otrok
Is jese in prepira,
In starshem shalni jok,
Samuda poduzhenja,
Molitve snotrajne,
Poboshniga vkrotenja,
Modrosti svoljene.

7.

Al prav Boga sposnati,
Je Ana svojo hzher
Uzhila se ga bati
Per svetlim in svezher.
Tako je v' njo vsadila
Švetosti pervi sad;

Švet' Pismo isrozhila
Po sprednikov navad'.

8.

Bodite brumni starshi
Po svete Ane sgled',
Otrok svesti tovarshi
U' djanju 'no v' besed'.
Kerfhanfko jih redite
K' serzá poboshnosti;
Pregreho odvernite
Od njih nedolshnosti.

9.

Šej lepe oblazhila
Prav varno hranite:
Sakaj pred dushno filo
Otrok ne branite?
Plazhilo bo veliko
Sa to teshavno del',
Per boshjimu sodniku
Ga bote vezhno jmel'.

10.

O bodi ti zheshehena,
Visoko hvaljena,
O Ana, sveta shena,
Patrona svoljena!
Mi k' tebi se osremo
S' usim saupanjam;
Po stermin potu gremo,
Podaj ti roko nam.

11.

'S hvaleshniga spomina
Reshenja od dolga

Zhaſtimo nje ſvetinjo a)
In vezhniga Boga,
De nam je dal ſvetnizo
Sa brambo vſaki dan,
V' teshavah pomozhnizo,
De nam ſtoji na ſtran.

12.

K' ſe bode nam majalo
Poſtraſheno ſerze,
Od boja bi nehalo
Sa grehove ſhelje:
O takrat ti naſ brani,
Šovraſhnika odpod';
Te proſimo vſi ſbrani:
Pred nam, patrona, hod'.

13.

Ti naſ ſe ſpomni gori,
Kjer vezhno ſe dani;
Na Šijon, ſveti gori,
Kjer truda 'n joka ni.
Pomanjſhaj nam teshave,
Katere naſ pekó,
Odgerni nam diſhave,
Katere jma nebo.

Molitev.

O Bog! k' ſi dal ſvet' Ani
Mariji biti mat',
De najdejo kriſtjani
Molitve ſvoje ſad,
Šhe milo nam dodeli,
K' nje god obhajamo,

a) kjer je kaka ſvetinja ſvete Ane.

De proshnje nje veseli
Še tebi vdajamo.

II. dan Velikiga ferpana.

Od svetiga Shtefana Papesha Marternika.

1.

Veselite se, vi sbrani,
Pomozhnika svojiga,
Vsi v' lubesni boshji vshgani,
Vedno svet'ga Shtefana.
Njega so Patrona sbrali
Nasli lubi spredniki,
De bi k' njemu perbeshali
Vsi, poboshni 'n gresniki.

2.

Tvoja milost je velika,
Lubi Jesus, vezhni Bog;
De se zhlovek ne spodtika
Per slabosti svojih nog,
Ši ti zerkev nam postavil,
Modre papeshe nam dal;
Zhisti nauk v' nji perpravil,
Shiv studeniz is višhav.

3.

Va-njo se kristjan osera,
Nepremaknjen obstoji;
V' sredi kushniga prepira
Pekla vrat se ne boji.
Ta je steber vse resnize,
Svoljen kamen vse terdnost',

V' nji sedé spod neba ptize,
Prav vesele nje modrost'.

4.

Na ta terdni stol je sedel
Štefan, rasvetljen Rimljan;
Kar je res, ludem povedal,
Temu svetu malo snan.
De bi moje usta bile
Zhíste, deb' po vrednosti
Na shirjavo osnanile
Vse njegove zhednosti.

5.

Tvoje serze se je vnelo
Sa svelizhanje dushiz,
Neprenehama gorelo
Sa rasshirjenje resniz.
Špodil 's zerkve Marzijana, a)
V' krivi veri vjetiga,
Tudi greshnika Marzjala
'S stola in Basilida, b)

6.

Nisi pustil prekeršhvatí
V' krivi veri keršhenih,
Štarih shég ne prenovljati
Od ozhakov vterjenih.
„Nizh nikar ne prenovite,
Ker ta nauk vašh je nov,
Le navade se dershte,
Dane od apostelnov.“

7.

Smotenzi so tebi djali
Gladesh krivovernikov;

a) shkofa v' Arl na Franzoskim. b) oba shkofa v' Shpanji.
Šta svetiga Štefana motila; pa se jima ni po volji isfhlo.

Nesposhtlivo ti pisali

V' jesi, kar ni bilo prav.

Ti si pa vse to prenesel

S' voljo, miren in krotak;

V' serzu moder 'no v' perefu,

Malokdo med nam je tak.

8.

Tvoja dusha, Bógu draga,

V' hudih martrah skushena,

Vse sovrashnike premaga,

Je v' nebesa s-hranjena.

Teb' je glava odletela,

Po povelj' odsekana;

Dusha pa je prav vesela

S' svojim lubim sklenjena. a)

9.

Pisa sdaj svetinje tvoje b)

Hrani in se veseli;

Tebi tosh' nadloge svoje,

De dobreote sadobi.

Tvoja glava pa se hrani

V' Kelnu, mestu vernimu, c)

Sa zheshenje ludstvo brani,

Per Bogu nesmernimu.

10.

O svet Shtefan! ti obvari

Nas na dushi, na telef';

Zhe se smotimo, posvari

S' boshjo gnado is nebesh,

De bo tvoja luzh svetila

Vfim na svetu smotenim;

a) v' letu 257. b) mestu na Lashkim. c) Keln mesto na Nemskim.

Tvoja prošnja nas vodila
V' ti svetlob' k' isvoljenim.

Molitev.

Bog! ki s' letnim pozhaštenjam
Zelo faro sveselish,
In s' godovim ponovlenjam
Švet'ga Štefana zhašlish:
Naj pred šrupam hudobije
Saflushenje Štefanov'
Nas kristjane varno skrije
Sa veselje angelov.

III. dan Velikiga ferpana.

Od snajdenja trupla svetiga Štefana
perviga Marternika.

V 1.
erni! poslušajte,
Kar vam sdaj povem;
Radi osnanvajte
Sgodbo to ludem,
De bi snana bila,
Jih možnó budila
K' serzhini gorezhnosti
In k' bogabojezhnosti.

2.
Judje so pobili
S' kamnjam Štefana,
In se sveselili
Šmerti pridgarja:

Pa moshjé poboshni,
Šerzhni in premoshni
Šo ga pokopali tam
S' filnim jokam in s' folsam.

3.

Tamkje je leshalo
Truplo tist vezher;
Zelo je ostalo,
Ni ga snedla sver.
Od Jerusalema
V' hiſho Gamalijela
Šhtefana ſo poloshil',
K' njemu druge perdrushil'. a)

4.

Šhter ſto let leshalo
Je to truplo tam,
Rasodeto dalo b)
Troſhte vernikam.
Glejte, Gamalijela
Š svetiga kardela
Je Luzjanu Bog poſlal,
De bi to mu rasodel. c)

5.

Trikrat ſe perkashe
Švet Gamalijel,
In Luzjanu vkaſhe,
De bi v' meſto ſhel,
Šhkofu dat na ſnanje, d)
Viſhati kopanje

a) Nikodema, od Viſhzov ſavoljo vere v' Jeſufa š Jeru-
salema pregnaniga, ki je per Gamalijelu ſhivil in vmerl:
Abiba, Gamalijeloviga ſina in njega. b) v' letu 415.
c) maſhnik v' Kafargamali, ſheſt ur od Jerusalema. d) Ja-
neſu, ſhkofu v' Jerusalemu.

Trupla spraviti na dan ;
Sdajzi vbogal je Luzjan.

6.

Delezh je zhervoba ,
Semlja se smajé ;
Šhtefan pak is groba
Lepi duh daje.
Mnogim so ga dali
K' boshji zhašt' in hvali ;
Najdeno je blo tako
Švet'ga Šhtefana telo.

7.

Bog naf po fvetinjah
Zhudno sveseli,
Deb' po njih stopinjah
Vselej radi fhli ;
De bi nam sprofilo,
Slasti v' dufhni fili,
Boshje gnade in dobrot
V' fredi tih nevarnih smot.

8.

Zhudesi godili
Šo se 's tih koshiz ,
Greshniki dobili
Gnado na dufhiz' ;
Šo se spokorili ,
Ali spreobernili ;
In na Šhtefana profhnjé
Še zlo mertvi prebudé.

9.

Rane, bolezhine
Sdajzi jenajo ,
Šhe slepota mine
Is ozhi tako.

Zhudeshev je bilo
 Takih na shtevilo;
 To vsemite fi v' spomin,
 Kar pové svet Augushtin.

10.

V' Zesarej' je bila
 Mati, jesna v' jok';
 Ta je sarotila
 Vsih deset otrok: a)
 Še po svet' klatili
 Šhtrafingo nofilí,
 Vedno tresen' od boshjašt'
 V' snamnje materne oblašt'.

11.

Dva otroka revna
 V' Hipon prideta; b)
 Shelna in pohlevna
 V' zerkvi molita
 V' svojih bolezhinah
 Milo per svetinjah,
 Šta oba osdravljena,
 Od svetnika sproshena.

12.

K' je potreb sadosti,
 Šmemo v' sols dolin'

-
- a) Nar starji sin je mater vdaril; drugi jo pa niso branili.
 b) Pavel in Paladja, dva tih otrok; v' Hipon je bil Augushtin škof. V' Mahon, na Španškim, se je per svetinjah svetiga Šhtefana 540 judov spreobérnilo. V' Uzali je dete bres svetiga kersta vmerlo; njegova mati pa je svetiga Šhtefana prošila, da je oshivelo, keršheno, birmano, obhajano bilo, in je supet vmerlo. Marzjal, imenitni Gospod v' Kálami, terdovratni molikvavz, se je spreobernil, ker mu je njegov set nekaj roshiz od shkrynje svetinj k' glavi poloshil. Svet Augushtin nam šhe vezh zhudeshev popišhe v' bukval od boshjiga mesta.

Tud' sa zhasno prosti,
Vzhi svet Augushtin.
Pa se je truditi,
Vezhno saflushiti,
Kar je Šhtefan tù iskal,
In mu ni na vezhno shal.

13.

Toraj se trudímo
Sdaj sa boshjo zhasť,
Ter se veselímo,
De je dal oblast
Bog kóstém trohlivim,
Proshnjam sauplívim,
Sdravje 'n gnade dodelit',
Nam saupanje budit'.

14.

O svet Šhtefan! k' tebi
Še oseramo,
De pregrehe v' sebi
Bolj sateramo:
Ti si poln modrosti
Shelel dar svetosti;
Vfim nam sprosi od Boga
Gnade svetiga Duha.

Molitev.

Bog! ti si posvetil
S' Šhtefana kervjo
Martrane po svetu,
De ti zhasť dajo:
Ti nam grehe sbrisłi,
Milo njega vřlislłi;
Prósi sa sovrashnike,
Naj she sa flushabnike,

V. dan Velkiga ferpana. Od Marije Sneshníze.

1.
Pertezite, o kristjani
Na ta posvezheni kraj!
V' andochti poboshni sbrani
Sdajte se Mariji sdaj
Ker ta svoljena kraljiza
Je vřim vernim pomozhniza,
Jmenvana sneshníza.

2.
O Marija! bod' zheřhena
'S lubesniviga serza!
Lepa rosha nevkoshena,
Luba svetla maverza.
Zhes posemliske shlahtnosti
In zhes angelov svetlosti
Blisř je tvoje svetosti.

3.
Koliko so pak obljuje,
Ktere moj kristjan řturisř,
Materi prijetne, lube,
De jih le svestó dershisř,
Dobre sa kristjane lene,
Per Marij' velike zene,
Prasnik ta rasodéne.

4.
Janes in njegova shena,
V' Rimu shlahtniga rodu,
Terdna, bres otrok puřhena, a)
Pa poboshniga řtanu,

a) terdna ali premoshna.

Šta Mariji oblubila,
Jo sa erba naredila
Boshjiga posodila. a)

5.

Ona se je perkasala,
Sasheljena od obeh,
Zerkev sidati vkasala,
Kjer bo jutri leshal sneg,
V' flavo svojiga zheshenja,
V' dar poboshniga shivlenja
'S zene njih premoshenja.

6.

Zerkev she do tega dneva, b)
S-sidana 's poboshnosti,
Zhaft Marije rasodeva,
Šveti prid premoshnosti. c)
Ref je dobro oblubiti,
Pa se more dopolniti,
Še ne sme samuditi.

7.

Kadar, o Marija, migne
Tvoje jme od mojih ust,
Šdajzi moje serze sdihne:
O nikar me ne sapust'!
Še v' britkoſti v' meni taja
Po fladzhizah svet'ga raja,
Mile troshte mi daja. d)

a) kar jima je Bog posodil. b) zerkev Marije te vezhji, tudi jmenovana velka zerkev Liberja papesha, pod njim s-sidana in v' letu 435 shegnana; tudi zerkev Marije sneshnize, ker je V. dan velkiga serpana sneg tam leshal; tudi zerkev per jafizah is Betlehemſke ſhtalize, katere ludem vsako leto kashejo. c) kar se premoshenja v' boshjo ali v' svetnikov zhaft oberne, nam da ſveti prid. d) upanje, de bom tudi jeſt na proſhujo Marije Devize v' ſveti raj priſhel.

8.

Kadar shaloſt me prepreshe,
De saupanje sbeshí,
Kadar mene greh obleshe,
In nesrezhno obteshí:
Takrat ti britkoſti meni,
O Marija, prez h odsheni,
S' svojim plajſham odeni.

9.

Ti v' shivlenju me obvari,
In per ſmerti ravn' tako;
Ti pomagaj revni ſtvari,
Kadar mi bo prav britko:
Švojga Šina sa-me proſi,
S' boshjo gnado me poroſi
De me ſlabiga noſi.

Molitev.

Bog! na duſhi in teleſu
Sdravja vedniga nam daj;
Kar pozhnemo v' svojim meſu
Le po miloſti preglej.
Daj na proſhnjo te Divize
Vshivati nebeſ ſladzhize,
Peti tam veſelize. a)

V. dan Velkiga ferpana.

Od ſvetiga Oſvalda Kralja.

1.

Daneſ moremo ſapeti
Vam od kralja Oſvalda,

a) veſele peſme.

In shivljenje rasodeti
Do Boga poboshniga.
On per Šhotih mlad pa vboshen
Pred sovrashniki je bil, a)
Vender pa Bogu hvaleshen,
Ker je vere dar dobil.

2.

Al na tron nasaj postavljen,
Umbri proti polnozhi, b)
Šveto vero je perpravljen
Osnanit' s' use mozhi.
Brumen kralj podloshnim kashe
Prave vere visokost,
De jih smote té 'no vrashe
V' vezhne pelajo britkost'.

3.

Pride zhes-nj kralj Kadvala c)
Bres pravize ropati;
Takrat vidimo Ofvalda
Le v' Boga saupati.
Kralj poklekne in sholnirji,
Še osrejo v' sveti krish, d)
Molijo vfi v' shivi veri,
In sato jih Bog uflifh'.

4.

Šrezhno je Kadvala smagal,
V' boju terdnimu ga vbil;

-
- a) pred Revaldam, ki je njegoviga ozbeta Etelfrida vbil.
b) v' Nortumbri, v' desheli, velki vodi Umbra proti pol-
nozhi. c) Kadvala, Britanski kralj, ki je le na svoje
fhtevilne vojskne trume saupal. d) sveti Ofvald je tam
krish v' tla safadil.

Ker je njemu Bog pomagal,
Še ludém osnanoval.
Zhuda polni krish postane,
Kofze v' vodo devajo,
Ktera pita zeli rane,
Bolne s' njo osdravljajo.

5.

Sdajzi se na dobre dela
Ofvald, vef gorezh, poda;
Ker serze se mu je vnelo,
K' sebi mashnike ravna.
Enkrat je rasbil, rasdelil
Vbogim skledo freberno,
Jesusa je rasveselil
In to trumo klaverno.

6.

Ne le almoshne deliti,
Tudi zerkve sidati,
Vfim podloshnim ozhe biti,
Jih tako svelizhati,
Moli, v' mislih sbran sdihuje,
Vse Bogu perporozhi;
Zhes-se in zhes svoje zhuje
Nozh in dan s' use mozhi.

7.

Jesufove jmaslh besede,
Le prevdari jih, kristjan;
Tudi té gorezhe sglede,
De ne boslh tako saspan.
Kdor zhe moj uzheniz biti,
Revesh, kmet in kralj,
More sebe satajiti,
Naj Boga po gostim hval'.

8.

Tudi Osvaldu je bila
Ura, de je mogel vmret' a)
Ura vezhniga plazhila,
Konez tih teshavnih let.
Hudi Penda ga premaga,
V' terdim boju ga vmori;
Bog ga v' sodbi milo svaga,
V' vezhni luzhi se shari.

9.

Pa defniza ni strohnela,
Ta podporna reveshov,
In praviza je sadela
Penda, groso vojvodov.
Osvi kralj je njega vdarih, c)
S' boshjo pomozhjo pobil;
In sa vselej ga posvaril,
Potler dva kraljestva jmel.

10.

Bodi nam ti v' pokorjenju,
Šveti Osvald, pomozhnik,
Varh in bramba v' tim shivlenju
Per Bogu perporozhnik.
Tudi nam se je bojvati
Zhes duha salásnike:
Daj nam gnado od Boga ti
Všrahovat' sovrashnike.

Molitev.

Bog! ki si od tod prešlavlil
Osvalda v' nebeshko zhašt,

a) v' letu 642. b) Penda, kralj v' Merzi. c) Osvi, brat in
naslednik na tronu švetiga Osvalda. Penda se ga je po
krivizi vlotil; pa premagan, ni hotel vbeshati, torej je
bil v' tisti vojski vbit.

Ktero si tud' nam perpravil,
Vernim dal do nje oblast:
Daj nam ti po saflushenju
In na proshnjo Osvalda
Po spokornimu shivlenju
Vidit kralja Jesusa.

VI. dan Velkiga ferpana.

Od svetiga Šista Papesha Marternika.

1.

Lepa krona se nam spleta,
Ki nebesa sveseli;
Bog jo vedno nam obeta,
Enkrat dati nam sheli.
On nas vabi v' to svetishe,
V' sasheleno visokost,
V' vezhno zhasht in veselishe,
V' s-hrambe polne vse sladkost'.

2.

Tista krona te obdaja
Lubi papesht sveti Šist;
Isvelizhno te napaja
Shive vode potok zhish.
S' tabo so flushili venez
Pretestat in Agapit;
Šveti Felizifim, Lorenz,
Hotli kelh terplenja pit'.

3.

Lubi Šist! ti si njih glava,
In katolsheke zerkve zir;

Ker per tebi jma veljavo
Brumnost in edini mir.
Nifi dolgo zerkve vishal,
Vender dobro in svetó;
Pa plazhilo v' paradishu
Vshivash vezhno sdaj sato.

4.

Tvoja smert je prav zhashtita,
Vmoril te je Valerjan;
Tvoja kri je bla prelita,
Ker si bil ob glavo djan.
Šerzhno troshtal svoje vzhenze,
Mirne uke jim dajal;
Kasal jim nebes studenze,
Sdajzi vmreti se ne bal.

5.

To preganjanje je bilo
Grosovitno in strashnó,
Nesrezhenó je shtevilo
Pomorjenih sa nebo.
Zesar ta je verne davil,
Drashil shiviga Boga,
Svojo srezho podkopaval,
Vrashen, slep do sadniga.

6.

V' Persji v' terdo flushnost pride,
Persar ga je v' vojski vjel;
Kadar sedem let se snide,
Mu je kralj shivljenje vsel.
Kdo pa martre té popishe.
Ki jih more tam prestat'? a)
On mirú 'n pokoja ishe,
Pa se more v' ognju shgat'.

a) v' peklu.

7.

Tvoja zhaſt je pa velika,
Šveti Šiſt, prelub Patron;
Naſ kriſtjane vedno mika
Zhaſt, veſelje vezhnih kron.
Naglo, naglo ſo minule
Bolezhine sdajnih ran,
In ſladzhize te obſule
Tam na boſhji deſni ſtran'.

Molitev.

Daj nam, Bog, ſe veſeliti,
Kjer ſe Šiſtuſ veſeli,
Ker dovoliš ga zhaſtiti,
Kar med nami vſak ſhelí.
Daj nam gnado, prav ſhiveti,
V' terdi ſkuſhnji naſ podpri;
S' Šiſtam ſveti raj prijeti,
Švoje oblizhje nam odkri.

X. dan Velkiga ferpana.

Od ſvetiga Lorenza Marternika.

1.

Sapojte mile orgle
Zhaſt ſvet'ga Lorenza;
Zhe bote vernim mogle
Omajat' dno ſerza;
Ker na danafhni dan
Še vname vſak kriſtjan,
Ga ſerzhno pozhaſtiti,
Boga s' tem ſahvaliti.

2.

O sprejmi nashe petje,
Švet Lorenz pomozhnik,
Zheshenja lubo zvetje,
Zhaſtitliv marternik;
Ker ti ſi bil ta dan
Na roſhu pezhen, shgan:
Sdaj ſi pa v' ſvetim raju,
V' ſladkoſti polnim kraju.

3.

V' veliko ſluſhbo v' zerkvi
Ši mlad poſtavljen bil,
Sveſto, ko velki djakon,
Ši almoſhno delil.
V' ti ſluſhbi vedno sveſt
Poſluſhal ſvojo veſt;
Zerkveniga denarja
Pa nimah ſa zesarja.

4.

O ſrezhno Rimſko meſto
V' ſavetju tvojimu!
V' ſvet' veri vſelej sveſto
Bogu mogozhnimu;
Ker tam ſi rojen bil,
In ſvojo kri prelil;
Ne nehaſh varih biti,
Boga ſa naſ proſiti.

5.

Tako ſi rekel Šiſtu: a)
Moj ozhe! kam pa greſh?
Šej rad ſturim vſe tiſto,
Kar ti mi ſapoveſh.

a) ſveti Lorenz ſpremi ſvojiga papeſha ſiſta k' ſmertí, in
s' njim tako govori, ker bi bil rad s' njim ymerl.

Sakaj me sapustish?
Bres mene v' dar hitish;
Le skufi me, bom vbogal,
In sturil, kar bom mogel.

6.

Šam Bog te bo poskufil, a)
Od tebe terjal dar;
Bosh martro 'n smert okufil,
Perpravi mu altar.
Jest bom pa prez konzhan,
Sa slabiga sposnan;
Tvoj boj bo pa jmeniten,
Zhes tri dni stanoviten.

7.

Svet Lorenz je denarje
Rasdelil revešham,
Svestó jih drúgim varje,
Nar bolj jih s-hrani tam.
Tiran jih hozhe jmet'
In revešham poshret',
Svet Lorenz mu pa vboge
Pokashe ko saloge. b)

8.

She trinogi veseli
Shelesni rosh nesó,
Po vkasu prav hiteli
Perpeti ga terdó.
Sharjavzo pihajo,
In njega martrajo:
Pa Lorenz nima dnarja
Od zerkve sa zesarja.

a) tako je sveti Šist Lorenza tolashil, in mu oblubil, da bo zhes tri dni sa njim prišel, pa popred slo martran.
b) vbogi so zerkvéne saloge.

9.

Tako so tamkje štali,
Befede zhakali, a)
Še njemu posmehvali,
Ga vedno martrali.

Na to je Lorenz djāl:
Tiran! le nosh saštav',
Zhe fim she pezhen, skufi,
Odreshi in pokufi.

10.

Té martre je vtopila
Lubesen do Boga,
Te mozhniga šturila,
V' terplenju mirniga;
Ker sveta kri 'n telo
Te je nasfitilo,
Pomanjšhal' bolezhine,
Telefne spezhenine.

11.

Sa mesto Rim fi molil, b)
Sa nejevernike,
De bi jih Bog isvolil,
In šturil vernike;
To s' serzhnimi sheljám
S' obilnimi solsám,
V' nebefa se oserl,
Po tem pa mirno vmerl.

12.

Švet Lorenz! sdaj povsdignem
Do tebe vse sheljé;
Sa tabo milo sdihnem:
Potroshtaj mi serzé;

a) zhe se bo kaj pomislil. b) v' martrah.

Sa vse teshave vesh,
Bogu jih dopovesh :
Obilno profi sa-me,
De Bog mi jih odvsame.

Molitev.

Daj, Bog, nam samoriti
Vse spazhene sheljé,
In ogenj pogasiti,
Kateriga budé:
Šej tudi ta svetnik,
Nash svesti pomozhnik
Premaga s' tvojo gnado
Ognjeno vso navado. a)

XV. dan Velkiga ferpana.

Od vnebovsetja Devize Matere Marije.

1.
Danasnji dan bodi nesašpan,
De bošh svedel moj kristjan,
Kako je blo to zhaštitalivo,
K' je Marija fhla v' nebo.
Ta pergodba je perkrita,
Od poboshnih pa zhaštita;
Sato povem, kar od tega vem,
Nizh fi smisliti ne smem.

2.
Deviza ta, vřim zhaštitaliva,
Je bres greha vselej bla,

a) spezhenine.

Še ne boji svojih sadnih dni,
Po nebefih koperní.

Kar je nalosheno bilo, a)
Še je tudi teb' sgodilo,
De plazhati, dolg odrajtati
Morefh, o Deviza, ti.

3.

Apostelni, sbrani per Marij',
Šo perferzhno shalofni:
Marija pa, shelna Jesufa,
S' njim se pogovarjala,
Jim in nam je oblubila,
De bo tam sa naf profila,
De bo vesel Jesus naf sprejel,
In po smerti k' sebi vsel.

4.

Sdaj more vmret', jit' na uni svet,
V' zhafti s' Jesusam shivet',
Duhá odlozh' plemen vshigajozh,
Angelske lubesni mozh.
Milo so po nji jokali,
V' vert Getséman pokopali,
Nevredni kraj! le nasaj jo daj,
Rosho to sa sveti raj.

5.

Ti, smert, si prezh, ji ne morefh nizh,
Jo ne ranísh s' sèlam vezh;
Neseno bo dusha in telo
Sdaj od angelov v' nebó.
Ona je od smerti vstala,
Zhaft Bogú in vezhna hvala!
Ker sdaj bo nam, revnim gresfhnikam,
Šveti raj sprofila tam.

a) smert je bila všim savoljo isvirniga greha naloshena.

6.

Sdaj angelzi tudi svoljenzi
 Nafhi lubi frednizi
 Naprot gredo, jo posdravljajo,
 'No v' nebesa spremlajo.
 Šladke pesmi ji pojejo,
 Hvalo vſi Bogu dajejo,
 K' je mater' dal krono na viſhav',
 Sa kraljizo jim odbral.

7.

Povikſhana pròſi Jeſuſa,
 De nam ſvojo gnado da;
 Nam odpuſti grehe 's miloſti
 Vſim ſavolj ponishnoſti;
 De od grehov mreſhe pròſi
 Bi ſamogli krishe nòſti,
 Lubiti ga, lubiga Boga,
 Vezhne hvale vredniga.

8.

O paradish, ti preſladki bliſh!
 Vſe ſladzhize ji deliſh;
 Mozhnó gorish, v' luzhi ſe ſharish, a)
 Od lubesni tam shiviſh.
 Od terplenja ſdaj pozhivaſh,
 In veſelje vezhno vshivaſh,
 Marija ti! daj nam priditi
 K' tebi 's vedne ſhaloſti.

Molitev.

V' ta velik god miloſtlivi bod'
 Na nje proſhnje nam, Goſpod;
 Marija te pròſi ſdaj ſa vſe
 Sdruſhene ſluſhabnike.

a) o Marija ti.

Je fizer od tod nesena,
Vender mati nam srozhená,
Kar profimo, vse dofeshemo
S' njeno proshnjo zenjeno.

XV. dan Velkiga ferpana. Od Marije pomagaj.

1.
Revni zhlovek, poln slabosti,
Dokler tù na svet' shivi,
V' svoji shalosti 'n britkosti
Rad k' Mariji perbeshí.
Pomagaj nam, pomagaj nam,
Marija usmiljena!

2.
O sakaj bi ne pertekli
Oblosheni sem k' Marij'?
In pohlevno ji ne rekli,
Kakor brumni romarji?
Pomagaj nam i. t. d.

3.
Ti samoresh pomagati,
Do nebes povsdignjena;
Kar je dobro, hozhesht dati
Vernim, mati vsmiljena.
Pomagaj nam.

4.
Na Kalvarji si postala
Mati nam flushabnikam,
De bi vselej pomagala
Tukje revnim greshtnikam.
Pomagaj nam.

5.

Ako naf bi ne lubila,
Mnogo ranjenih otrok,
Bi te vender omezhila
Nafha proshnja, mili jok;
Pomagaj nam.

6.

Ti fi dobra pomozhniza
Bila toľkokrat ludém;
De te tudi sdaj, Deviza,
Sa pomozh profiti smem:
Pomagaj nam.

7.

Kadar pridejo skufhnjave,
Ki naf hozhejo vtopit',
Šerzu delajo teshave,
Šilijo naf k' tebi vpit':
Pomagaj nam.

8.

Vzhafi vrivajo se smote,
Kam bi zhlovek shel, ne vé,
Ker mu smedejo vse pota,
Tebe, mati, profit gre:
Pomagaj nam.

9.

Kader je serze pobito,
Od nesrezhe shaloſtno,
Zhe bo verno k' tebi hitel,
Bode mu vtolasheno.
Pomagaj nam.

10.

Zhe naf tarejo bolesni,
Lakot, zhafi prav hudí,

Ker mi nimamo lubesni
Do Bogá in do ludi;
Pomagaj nam.

11.

Kadar spazhene otroke
Bog s' pomanjkanjam krotí,
Štrafinge njegove roke
Šleden zhuti, se sboji:
Pomagaj nam.

12.

Zhe se kaka vojska vname,
Toshba, boj al pa prepír,
Naj te vsak k' pomozhi vsame,
In bo supet najdel mir.
Pomagaj nam.

13.

Zhe bo pak ob smertni uri
Naf plashil sovrashni roj:
Takrat, o Marija šturi,
De bo frezhen sadni boj,
De bomo vfi po milosti
Pred Bogam sojeni.

14.

Mi pa bomo sapuštili
Greh in kar je hudiga,
Le samo Boga lubili,
Vfim nam tolko lubiga;
Pomagaj nam, pomagaj nam,
De ga ne sgubimo.

Molitev.

Bog! Marijno saflushenje,
Njene prošnje sdrushene,

Nam naj sbrishe pregreshenje,
Šhtrafinge saflushene,
De od pekla nesrezhniga
Mi bomo resheni.

K' zhaſti Marije Devize.

1.
Luba Jeſusova Maſi!
Mi ſmo tukje sdruſheni,
Tebi vredno hvalo dati,
De bi bli vtolaſheni:
Bodi zheſhena, Marija, vſelej,
Šproſi nam od Šina ſveti raj.

2.
Od prijetnoſt' tvoje peti,
Te hvaliti po dolſhnoſt',
Le ſamoremo ſheleti,
Pa nam branijo ſlaboſt'.

3.
Vſe na ſvetu ſi ſturila,
Kar je hotel Bog imet',
Vezhno krono ſaflushila,
Bog te hotel k' ſebi vſet'.

4.
Zheſ lepoto ſonza 'n lune,
Zheſ bliſhavo ſvetlih ſvedſ,
Še tam ſveti tvoja krona,
Veſeli nebeshko meſt'.

5.
Teb' pojejo Šeraſini,
K' ſluſhbi tvoj' perpravljeni;

Tebe hvalijo Kerubini,
In zhašté vſi svoljeni.

6.

Tvoja vera in ponishnoſt,
Šveta zhiſtoſt in krotkoſt,
Vterjena poterpeſhljivoſt,
To je vredno té ſvetloſt'.

7.

Na-te miſliti, o mati,
Te lubiti vſak ſhelí,
V' tvojo ſluſhbo ſe podati
Neſrezhenó ſveſelí.

8.

O Marija! k' ſi poſtala
Tam pod krisham naſha mat',
Bodeſh ſdaj nam pomagala
V' ſluſhbi Jeſuſov' oſtat'.

9.

Tvoja materna lubesen,
Naſhe ſtiſke, mili jok,
Naſhe duſhine bolesni,
Šolſe ſhaloſtnih otrok,

10.

Te zhaſtiti naſ perganja,
Nam ſaupanje dajè,
Tvoje vſmilenje naklanja,
Naſhe ſerzhne proſhnje vſhge.

11.

Bodi vſelej, o Deviza,
Naſha ſveſta ſredniza,
Švojih hlapzov pomozhniza,
Greſhnikov beſedniza,

12.

De bi brumno tù shiveli,
Vfi se tukje spokoril',
K' Jesufu serzhnó hiteli,
Tam se s' tabo veselil'.

K' zhafti Matere boshje.

1.

Pertezite o kristjani
K' ti veseli andohti,
Nashimu Bogú darvani
In Mariji materi.
To Devizo pozhaftite
Do nebes povsdignjeno;
S' shelnim serzam jo profíte,
Smed ufih isvoljeno.

2.

Bod' zheshehena, mati mila,
Vselej 's zeliga serzá!
Ti si srezho sadobila,
Nam rodíti Jesufa,
Kter je angelov veselje,
Mozh in bramba vernikov,
Brumnih dúsh edine shelje,
Perbeshalshe gresfhnikov.

3.

Tega si svestó lubila,
Kter je isvelizhar nash,
Kar si tukje saflushila,
Tam v' obilni meri jmasf.

Luba mati! ne posabi
V' tem veselju sladkimu,
De smo tvoj' otrozi slabi,
V' kraju she nevarnimu.

4.

Ta nevarnost je velika,
Oh savol sovrashnikov,
De se vsak kristjan spodtika,
Kadar gre pred strasni stol;
Šej smo tvoji lub' otrozi,
Ti nas vari in oprí;
Varno vodi nas per rozi,
Dur nebeske nam odpri.

5.

Naj danashno posvezhenje,
S' to zhaštjó obhajano,
Vsim nam polohká shivljenje,
In serze omamljeno,
De zhes nébesa oblake
Vse sheljé poshiljamo,
In po smert' sladzhize take,
Kakor ti, ushivamo.

Molitev.

Po Marij' si, Bog, dodelil
Nam ta dar svelizhanja;
Rane gresnikam sazelil
S' sveto zeno krishanje:
Daj nam proshnje te Devize
Obzhutiti dan na dan,
Jesufve porodnize
Veselite se po djanj'.

XVI. dan Velkiga ferpana. Od svetiga Róka.

1.

Pridite, prelubi, k' meni,
Vas povabi Jesuf sam,
Trudni, s' delam oblosheni,
Vam mozhi 'n serzhnosti dam,
Jest resniza, pot, shivljenje,
Vsih stvari poveselenje.

2.

Pridite, poboshne dushe,
Pridite povabljeni!
Pridite 's duhovne pushe, a)
V' hudobij' posabljeni!
K' svetim Roku pomozhniku,
K' temu zhudnimu sdravniku.

3.

Sbúdi se, o serze moje,
Zhaft in hvalo Roku daj,
Šej mu danes sleden poje,
Kdor obishe lubi kraj, b)
Pa le nashe svete shelje
Tebi naredé veselje.

4.

Glejte Rokovo lubesen
Is kershanske milosti,
Troshtati ludí v' bolesni,
Švoje mesto sapustí. c)

a) pushta, pusti kraj, pufhava. b) kjer je kaka zerkev svetiga Roka. c) Montpelier na Franzoskim.

Kushnim, bolnim stat' na strani
Njemu shlahtni stan ne vbrani.

5.

Tam na Lafhkim kushnim streshe,
Tudi greshnike svari,
Ves voljan telesne teshe,
Lubesnivo govori.
Ta velika boshja shiba
Roka k' milosti nagiba.

6.

Ker pokrisha té bolnike,
H' kterim se serzhnó poda,
Dela zhudeshe velike,
Bog jim sdravje zhudno da.
Al' bi mar sdaj vezh ne mogel
Sdravja sprosti nam per Bogu?

7.

Tudi njega je sadéla a)
Shiba ta rasfhirjena,
Vstav' njegove dobre dela,
Od Boga namenjena;
Sdaj se tje v' en gojsd ugane,
Vsim ljudém nesnan ostane.

8.

Kushen, sapushen in reven
Še je daroval Bogu,
Terpel je volján, pohleven,
Bog osdravi ga sato;
Glej saupanja saflushik,
Kruha njemu nosi kushik. b)

9.

Le sa blishniga je shivil,
Šebe ojstro pokoril;

a) v' Plazenzi na Lafhkim. b) Grofa Gotharda.

Drugim rad noge omival,
Kakor Jesuf je uzhil.
Šmert njegova je zhaštita, a)
Ako ravno svetu skrita.

10.

Šveti Rok! is viſozhine,
Kjer se veselish, poglej;
Nam odvsemi bolezhine,
S' možhno proſhnjo naſ ogrej;
Trupla rane nam sazeli,
In bolnike rasveseli.

11.

Naſ se tudi duſhna kuga
Poprijema, naſ teshí;
Bog ſavoljo té nam shuga,
V' flushnoſti naſ ta dershi:
Šproſi nam, de mi nemarni
Bomo od bolesni varni.

12.

Mi ſmo k' tebi perbeshali,
Ne ſaversi naſ otrók,
De bi tebi, kar naſ shali,
Potoshili, o ſvet Rok.
Proſ' Boga, de naſ ſpreoberne,
Šhibe vſe od naſ odverne.

Molitev.

Proſimo, Goſpod, obvari
Švoje ludſtvo zhes in zhes
Pred bolesnami po fari,
Vſe na duſhi, na telef';

a) pred Bogam.

Po njegovim saflushenju
Vodi k' vezhnimu shivlenju.

XXIV. dan Velkiga ferpana. Od svetiga Jerneja Apostelna.

1.

Kristjani! hvalimo, visoko zhaftimo
S' serzhnim veseljam danes Boga
Sa gnade njegove, obilne darove,
Katere svetnikam, tudi nam da;
 Šej upamo to,
 Ker vemo svestó,
De boshji svetniki so nam pomozhniki,
 Švet Jernej tako.

2.

Povejte, nebesa, kaj frezhne ozhesa
Gledajo shelno v' svetimu raj'?
Sa vezhno veselje in spolnjene shelje
Mere ni take v' vashimu kraj';
 Apostelnov zhaft,
 Veliko oblast,
Kdo palmove veje in krone rasfhteje,
 Obilno njih slast?

3.

O Firshti poslani, in s' duham navdani!
Grešte v' serzhnosti delezh po svet';
Mozhnó se bojvali, shivlenje zlo dali,
Potler v' nebesa perpravljene vset'.
 Sdaj vidite vse,
 Kar vervali ste,

In Jesuf plazhilo, svestó povrazhilo
Vam vezhno daje.

4.

Apostel svet Jerni, ker versheni serni
Boshje besede sdajajo sad,
Še k' ludstvam oberne, med kamnje in ternje,
Krish jim osnani, verjejo rad'.
S' tim dobrim rezhem,
Tako vam povém,
Gre v' Indje deshele, in nese veselje,
Mir boshji ludem.

5.

Švet Jerni! Arabja in Frigja in Persja
Špomni se na-te, nauk sposna;
Pa tudi Likonija in divja Armenija,
Tebi plazhilo dala je ta.
V' Armeni dero
Ti glavo 'n telo;
Šo tebe vmorili, in s' tem pogubili
Šo sebe šrašhnó.

6.

Kri tvoja je tekla, sovrashnike pekla,
Jih je toshila tamkje terdó:
Pa naš tolashila, sa naš govorila
V' sdajnih teshavah vsmiljeno bo.
O profi Boga,
De gnado nam da,
De slezhemo Adama, se Jesufu vdamo,
De greh odnehá.

7.

Zhe hozhesfh shiveti, Jerneja posneti,
Špomni, de s' nosham martran je bil;
Šerzé fi odèri in grehe opèri,
Kri na to visho bodesfh pretil.

Savid in napuh,
Nezhistoſti duh,
Poshreſhna gnufoba, togota 'n lenoba
Sareſ odletí.

8.

Sato, zhe ſe vdamo, od greha nehamo,
Bomo shiveli, vmerli ſvetó;
Kateriga sheja, ko ſvet'ga Jerneja
Po satajenju, najde nebo;
Sakaj le en tak
Prav ſerzhni junak
Šam ſebe premaga, ker ve, de prav draga
Je krona nebeſ.

9.

Sdaj tvoje koſhize ſa brumne duſhize
V' Rimſkimu meſtu v' miru leſhé;
Ne moremo tjetje, pa ſhelimo nekaj,
Šhtrafinge grehov té naſ teſhé.
Švet Jerni! obvar'
Vſe verne po far',
De homo shiveli v' pokoju veſeli,
Sapuſti nikdar.

Molitev.

Zerkveno povelje to ſveto veſelje,
Švet'ga Jerneja zhaſt nam oſnan';
Ob takimu godu naſ, Bog, ne boſh ſodil,
Milost naj najde ſgrevan kriſtjan:
Švet Jerni dobi
Per Bogu dari,
Ga vredno lubiti, ludem oſnaniti
Vſe, kar naſ uzhi.

XXVIII. dan Velkiga ferpana.

Od svetiga Augushtina Shkofa, zerkveniga uzhenika.

1.

Sbudi se, o ferze moje,
In predram' se jesik moj;
Sdaj pretergaj svese svoje,
Zhašt Bogu in hvalo poj,
De je nam dal pomozhnika,
Augushtina uzhenika,
Švoji zerkvi svetlo luzh,
Nam resniz nebeshkih kluzh.

2.

Jest ne morem od slabosti
Tebi vredne hvale pet',
Ti mi sprofi dar modrosti,
De bom mogel vsaj sazhet'.
Smota, lash te je svodila,
Vrashena slabost topila:
Pa fi s' gnado vse pregnal,
De hi mene vzhiti snal.

3.

Slabe tvoje mlade leta
Slo goré v' nezhistosti;
Tvoja uzhenost nesveta
Polna je trohlivosti.
Šerzhna tema te objame,
Vlezhe te v' pregreshne jame;
Ker fi moder in uzhen,
Menish, de fi rasvetljen.

4.

Ti si šel na dalne pota,
Se prepeljal zhes murjé;
Vfadil v' serza skrivne kota
Smote, ki duha vmoré.
Hvala od ludi te gladi,
Perdershi v' nezhišt' navadi:
Pa tvoj duh je bres mirú,
Ker ni hotel jit' k' Bogu.

5.

Šrezhen zhlovek, ki ga gnada
Boshja tukje doletí;
Vfaka vrafhena navada
Njega vjetiga spuští.
Vse flavitne modrijane,
Vse posvetne bukve sbrane
Je premagala nje mozh,
Teb' od gnala grešno nozh.

6.

Vest je tebi ozhitala
Té saveše nozh in dan;
Gnada pa te perganjala
Sapuštít' nevarni stan.
Al' natura ta je vpila,
Ni v' pokoro pervolila;
V' sebi nofísh ta prepír,
Kdo bo štúril v' tebi mir?

7.

Hval' Boga, de gnada boshja
Je vse to premagala;
Bres bolezhiga oroshja
Te pred ognjam varvala.
Boshjo besedo poslušash,
Is pregrehe vštati skušash;

S' gnado se pa vse šturi,
Kar natura se boji.

8.

Nigdar ne posabi ure,
Sa te srezhne, Augushtin,
Kadar si solse pokore
Tozhil v' vertu, najden fin.
Kdaj bo konez té pregrehe?
Špušti me, Gospod, 's té kehe;
Jutri; o sakaj ne sdaj?
Danes, sdajzi gnado daj.

9.

Gresfhne dushe lubesnive,
In s' kervjo odkupljene!
'S greha vštati pretoshlive,
Morebit' obupane:
Glejte svetiga Augushtina;
To je slava ref edina,
Zhe se gresfhnik spokorí,
Blashni mir serzá dobi.

10.

Pokoriti se ne vpeha,
Per molitvi ves gorezh,
Satajiti se ne néha,
V' roko vsame sveti mezh;
Še sa sveti kerst perpravi
Po zerkveni svet' postavi,
Od lubesni ves gorí,
Kadar se mu to sgodi.

11.

Zhednosti svesto safaja
V' vertiz svojiga serza,
Raste in mozhán perhaja
V' dobrimu savol Boga;

Od svetá se lozhi tudi,
De se bolj sa vezhno trudi,
Sadnizh pa she mashtnik nov'
Je 's pokorshine postal.

12.

Luzh se na stajalo dene,
Mashtnik na shkofiye stol,
De resnize rasodene
Vsim narodam semlje sol.
Augushtina so po sili
Shkofa v' Hipon naredili;
Kadar pa vse to sposná,
V' boshjo voljo se podá.

13.

Kakor shkof nevtruden dela,
Bere, pishe, pridigje;
On skerbi sa zhedo zelo,
Sa vsih isvelizhanje.
Gre samó is svoje hishe,
Kadar reveshe obishe;
Spisal je velik' rezhi,
S' kterim zeli svet uzhi.

14.

She velik' od Augushtina
Imam vam povedati;
Lubi to ni desetina,
Vender morem jenati.
Rad prenesel je terpljenje,
S' voljo dokonzhal shivljenje,
Star je shel na bolji svet
Shešt in sedem deset let. a)

a) v' letu 430, kadar so divji Vandali Hipon oblegli; pa
ni doshivil rasdjanja mesta.

15.

Torej nashe prošnje vflifhi,
Augufhtin, naš pomožnik;
Vero v' serza nam sapifhi,
Boshje zerkve uzhenik.
Šprofi nam lubesni take,
De premagamo vse spake,
Tudi dar ponishnosti,
Škalo vse poboshnosti.

1. Molitev.

Bog! ti shaloſtnih toláshnik,
In ſaupnih reſhenik,
Le ſavershenih ſovrashnik,
Nam pa lubi pomožnik:
Daj nam grehe obshalvati,
Odpuſhanje grehov najti;
Švete Monike ſolsé
Naj nam gnado ſadobé.

2. Molitev.

Vflifhi ſvetiga Augufhtina,
O vſegamogozhni Bog!
Reſhi naſ ſkos ſvojga Šina
'S greha ſhaloſtnih nadlog;
Daj ſe nam rasveſeliti,
Tvoje vſmilenje zhutiti;
Nam odverni shuganje,
In obudi upanje.

ſvetiga Augufhtina truplo, od Luitpranda, brunniga kralja
Lombardov, ſa veliko denarjov kupljeno, leſhi v' meſtu
Pavija na Laſhkim.

I. dan Kimovza.

Od svetiga Ilna Pufhavnika.

1.

Pertezite, o kristjani,
Šemkje od usih strani,
V' dobrim duhu perpeljani,
Brumni ptujzi 'n farmani.
Ilna svetiga darove
Bodete sprejemali,
In od brumnosti njegove
Še samí preprizhali.

2.

Ilen rojen je v' Aténih a)
Is preshlahtniga rodú,
V' mestu modrih in uzhenih,
Dopadljivih mal' Bogú.
Sharke svoje uzhenosti,
Rasvetleniga duha,
Je perkrival is krotkošti,
Is ponishniga serza.

3.

Je pobegnil na Franzosko
Pred nezhimerno zhaštjó,
Svolil terdo pot in vosko,
Pa s' umirjeno vestjó.
Kjer se Rona v' murje steka,
Premišhluje vezhni stan;
Shelel, delezh od zhloveka,
S' Bogam biti vsaki dan.

a) mesto na Gregovskim; sdaj kraljifhe.

4.

Deb' odshel posvetni hvali,
Še Boga bolj poprijel,
Še sato podá she dalji
V' strahno temni gojsd vesel.
Tamkje svetu oduméra,
Švoje truplo pokori,
Prot nebesam se oséra,
S' svojim Bogam govori.

5.

V' temu kraju v' ti samoti
Ilnu nigdar dolgzhaf ni;
Shivel vedno v' ti tihoti
Prav vesel veliko dni,
Voda je njegova pjazha,
Jed pa divje selishta;
Bog ga vedno k' seb' obrazha
'S tega perbeshalishta.

6.

Boshji duh mu navdihuje
S' tem ozhishteno serze,
Gori vlezhe, povsdiguje,
Kjer se sladka mana jé.
Brumnosti sladzhize vshiva
Švestim dane od Boga;
Moli in solsé preлива
Od veselja sladkiga.

7.

Bog mu da v' njegovo uto,
V' njega sauplivimu,
Krotko vmladeno koshuto, a)
Shivesha potrebnimu.

a) smolsno koshuto.

Poslušajte sdaj kristjani,
 Kar vam od Boga povém,
 De v' lubesni boshji vshgani
 Dopovešče fhe ludem.

8.

V' pravim' zhasu Bog povikšha, a)
 Kar je ref ponishniga;
 On potegne is satishja,
 Kar je svetu skritiga.
 Šej na svezhnik se postavi
 Švetla luzh, de nam blifhi,
 De bi vfi per nje blifhavi
 Najdli pot gorezhnosti.

9.

Flavi kralj lovi sverino b)
 V' gojsdu, kjer je Ilen bil;
 Sa koshutino stopinjo
 Tezhe, de bi jo dobil.
 Pa koshuta hitro skozhi
 K' svetimu pufhavniku;
 Flavi pa to svedet' hozhe,
 Kdo je v' gojsdu takshnimu?

10.

Kralj ga profi: Iln odmaja, c)
 Ene same proshnje ne;
 Deb' naredil 's tega kraja
 Hifho mu sa klofhterske.
 Svoljene uzhenze sbera
 Ilen tje veliko let;
 Pokorí se in satera,
 Od lubesni vef unet.

a) Mat. XXIII, 12. b) Flavi ali Vemba, kralj Gotov.
 c) ga je profil, de bi 's pufhave s' njim na dvor fšel.

11.

Konz njegoviga shivljenja,
 Šladka smert sa brumniga,
 Je sazhetik ohlajenja,
 V' upanju rasumniga.
 O preljubi! mir imejte, a)
 In krotki 's edinosti,
 V' dobrimu naprej vsi pejte
 Vselej bres toshlivoſti.

12.

Mest' Tulusa na Franzoskim
 Šhe kosti njegove hran';
 Pomozhnik na Nemſhkim, Polſkim,
 Tudi brumne Vogre bran'.
 Ilen je zhaſtit na Šhpanſkim,
 Kdo mu le zhaſti ne da?
 Vemo tudi mi na Kranjſkim,
 Kolko per Bogu veljá.

13.

Molil, zhudeshe je delal,
 Dokler je na svetu bil;
 Koliko bo rasveselil
 Tega, ki ga bo zhaſtil?
 Hrepenezhi se osrímo
 K' pomozhniku takimu,
 Duſhne rane mu odkrimo,
 De pomaga vsakimu.

14.

O svet Ilen! rasveseli
 Naſ, ki ſemkje pridemo,
 De po sauplivi ſhelji
 Greſhni smert' odidemo,

a) ſvoje uzhenze tako opominja.

De bi mogli vſi poſneti
Tvojga pokorjenja ſled,
Še truditi in ſhiveti
Sa veſel prihodni ſvet.

Molitev.

Bog! per tebi nam pomaga
Šveta proſhnja Ilnova,
Nam potrebna, tebi draga,
Naj nam ſpróſi vſmilenja.
Naſhe mlazhno hrèpenenje
Nam le malo, malo ſda;
Ilново pa ſafluſhenje
Vſe nam ſproſi od Boga.

IV. dan Kimovza.

Od ſvete Roſalije Devize.

1.

Zheſhena ſveta liliya,
In tvoj prijetni zvet!
Od tebe je Šiziliya
Rasveſelila ſvet;
'S Palerma, ſi Roſala, a)
Po ſvetu ſadiſhala,
Sinibalda brumna hzhi. b)

a) Palermo, poglavitno meſto v' Šizilji. b) Sinibald, Grof v' Roſi, od imenitniga kraljeviga rodu.
Šveta Roſalija je vmerla v' letu 1160. Ona je pomožhniza ſuper kugo, ki je per ſnajdenju nje ſvetinj jenala.

2.

Ne zhaſt, ne dalna ſlava
Ozhetov'ga rodú,
Šladnoſt in vſa bliſhava
Viſokiga ſtanú
Šerzá ni napolnila;
Šakaj ti ſi lubila
Mlada ſhlahtniſhi rezhi.

3.

Šakaj ſi ſapuſtila
Rosalija vſe ſladnoſt'?
Puſhavo pa ſvolila,
Pomanjkanje 'n britkoſt,
V' ti ſtraſhni luknji biti,
Ojſtró ſe pokoriti,
In moliti nozh in dan?

4.

Moj Shenin mene klizhe,
Mogozhen in glaſán,
V' ſamotne ſtraſhne grizbe,
De ſvet puſtim na ſtran;
Vſe bom lahko preſtala,
Še Jeſufu iſdala,
Nihzhè mi vezh ne vbran'.

5.

In tam je ta deviza,
Od vſih poſabljena,
Ko zhiſta golobiza,
'S nebeſ napafena,
Veliko let shivela,
V' lubesni vſa gorela,
Od Boga tolaſhena.

6.

Hudizhove ſkuſhnjave,
Pokore ſupernoſt,

Vfo grosa té pushave
Premagala v' serzhnost',
Boga spremishlevaje,
Po njemu sdihevaje,
V' svet' lubesni ranjena.

7.

Pomislite, kristjani,
Pergodbo to svestó:
Nikar tako saspani
Per delih sa nebo;
Zhe bote prav shiveli,
Na vezhno bote sheli
Velik sad spokornih del.

8.

Ref, brumnost nima zene
V' rasvajenih ozheh,
Nje sad pa le ne svene
V' isvoljenih vaséh,
Kjer poje in bo pela
Rosalija vesela
Bres terpljenja, bres salsá.

9.

Te profimo, Rosalija,
Tepeni, shalofni,
De vezh Boga ne shaliyo
Vfi k' njem' obernjeni;
Slushabnike perkrivaj,
V' nas boshjo gnado vlivaj,
Sprosheno od Jesusa.

10.

Ti pak na proshnjo njeno,
O lubesnivi Bog,
Serze nam stur' ognjeno,
Naf reshi od nadlog;

Pregreho v' nash' desheli
Sateri in ispeli
Vse bolesni 's nashih mej.

Molitev.

O Bog! naj naf podpera
Rosalija svestó,
S' saupanjem osera
Še s'he bolán u' njo:
Naf hozhes'h pokoriti,
S' bolesnam omezhiti,
Savolj nje odlog nam daj.

XIV. dan Kimovza.

Od povikshanja svetiga Krisha.

1.

Nefrezhni so ljudjé,
Nefrezhna je deshela,
V' kateri ne dershé
Svelizhniga povelja.
Saupanje sgubé
Do vezhniga veselja,
In shibe perleté
Zhes gres'hnikov kardela.

2.

Hudobni Persari
Šo kraje vse poshgali; a)

a) vse kraje po mali Asji, in druge proti sonzu, tudi Judovski deshelo.

Morili, ropali,
Ludí s' saboj peljali;
In sveti krish tako
Šo v' Persjo s' sabo vseli;
Ludém je slo britko:
Kaj bodo sdaj sazheli?

3.

Na enkrat Bog sbudi
Heraklija zesarja;
Nabere vkup ludí,
Šerzhán se ne sgovarja.
Terdó se je vojskval
In srezhno zhes Persjane,
Njih mozhne trume vgnal,
Ponishal Nishirvane. a)

4.

Poglejte, sveti krish
Je zena tega boja,
Lepota v' boshji hish',
V' teshav' tolashba tvoja.
Is terde slushnosti
Je refhil vse kristjane,
Povsot 's poboshnosti
Je fkerbel milo sa-nje.

5.

Herakli je sadel
Ta sveti krish s' veseljam,
In s' njim is mesta shel
Med vernikov kardelam.
Na enkrat obstoji,
Ne more dalji iti;
Vse ludstvo se sboji,
Sazhenja se zhuditi.

a) perimek Persjanfskih kraljev.

6.

O zesar! deni prezh
Zesarfko oblazhilo;
Ponishen, pa gorezh
Bofh najdel odreshilo.
Poglej, tvoj Jesus sam
Rastepen in ves reven
Je nesel krish na ram'
Ponishen in pohleven. a)

7.

Herakli to šturí,
Nesnana mozh odjena;
To ludstvo sveseli,
De s' njim se v' zerkev drenja.
Švet krish povikšhajo
Med sdrushenim zheshenjam; b)
Še prav ponishajo
S' gorezhim hrepenenjam.

8.

Tud' mi obhajamo
Ta velik god s' veseljam,
Šerzé odperamo
Ta dan poboshnim sheljam.
O zheshen sveti krish!
Švetinja vernim draga!
Nam kashesh paradish,
S' taboj se vse premaga

9.

Hudizh, pekel in smert
Rasfhirjene oblasi,

a) Tako je nagovoril zesarja Jerusalemfki škof Zaharija. Odreshilo, to je, refhenje sves. b) v' zerkvi svetiga krisha, nad Jesufovim grobam issidani; je zlo na goro Kalvarjo fegla.

S' taboj bo svet potert
Mesó 'n njegove slahti.
Pomagaj torej nam,
To vojsko narozheno
Pelati s' satanam
Sa flavo nesrezheno.

10.

Na satana mozhi
Ši, Jesuf, krish postavil,
Deb' 's teme té nozhi
V' nebefa naf perpravil.
Lepota vfih ludí
Pod krisham naglo svene,
Na enkrat obledí,
Ker nima v' sebi zene.

11.

Satorej zhislajte
To snamnje, o kristjani,
Hvaleshni mislite,
Od Jesusa oprani,
De se bo sodni dan
To snamnje perkasalo,
In naf v' svelizhni stan,
V' nebeskhko zhasht pelalo.

Molitev.

Bog! krishevo skrivnost
Na semlji smo sposnali,
Zlo mano in sladkost
Is njega poberali:
Obilnih tvojih gnad
Daj nam, o Bog, sheleti,
Saflushenih saklad
Tam s' krishanim prejeti.

Od svetiga Krisha.

1.

O krish! zhes shlahtno kamnje,
 Zhes svesde se blifhifh;
 Prelubesnivo snamnje,
 Ker Jesusa dershifh!
 Prelubo in sveto drevó,
 Sasnamnjan' s' njegovo kervjo.

2.

Njegoviga terplenja
 Namén in vezhna zhaft!
 Nebeshkiga shivlenja
 Saftava in oblast!
 Ti upanje vernih ozhes,
 Ti vrata veselih nebes!

3.

Podporna nam poslana,
 In del, kater nam gre!
 Ti erbfhina podana,
 Sa vneti nam serzé;
 Šam Jesuf je tebe objel,
 Odrefhenik serzhno vesel.

4.

Mozhnej, ko vojskne trume,
 Ko vsa zhloveshka mozh
 Rasderesh dushne spune,
 In njeno greshno nozh.
 Mozhán, nepremagan stojish
 Šovrashnikam superni blifh.

5.

Nebo te vřim osnani,
 Ker svet je ofljepljen;

Hudizh per grosni rani
Še trese oplashen,
Ker vé, de je vmerl Bog Šin
Sa hlapze na tvoj' visozhin'.

6.

Te nismo prav zhaštili,
Ker naf je bilo fram;
Pa bomo sdaj hodili
Po tebi v' vezhni hram:
Šramoto je 's tebe pobral,
Rasbojniku sveti raj dal.

7.

Ti moja zhašt in slava,
Saloga vseh dobrot!
Perferzhina postava,
Švetloba bres pomot!
Ponishno te hvalim, zhaštim,
De v' tebi svetje dobim.

8.

Škos Jesufove rane
Je sginila ojstrošt,
Is tebe sa kristjane
Isvira vsa sladkost;
O jarm, prijetni, lohak,
Poboshnim bres konza sladak!

9.

Ti nam drevó shivlenja,
Študeniz vse modrošt!
Špodbodik hrepenenja,
Šovrashnikov slabost!
V' lubesni sakurjena pezh,
Prijetna in superna rezh!

10.

Ti me v' narozhje deni,
Posveti tudi me;

Dodeli vedno meni,
Kar mi potrebno je;
Na tebi to Jagnje saspí,
In mene is greha budí.

11.

De bi poterpeshlivo
Sadóbil paradish,
Je Jesuf lubesnivo
Na góro nefel krish.
Nigdar, o kristjan, ne posab',
De s' krishem sa sabo te vab'.

12.

Marija! ti zhutila
Ši shalošt v' dno serza,
K' fi Jesufa sgubila
Na krishu mertviga:
Dodeli mi s' svojo proshujó,
Gospodu flushiti svestó.

Molitev.

Gospod! pred salasvanjem
Nar bolj hudobniga
Naf vari s' krisha snamnjem,
Mozhnó poteri ga;
O daj nam pokoja 'n miru
Škos Jesufa svojga Šinu.

XV. dan Kimovza.

Od svete Notburge Devize.

.1.

Poslušhaj, zhlovek, kar povem,
Kar hozhem osnaniti,

Do sdaj nesnano she ludem,
Notburgo zhem zhaštiti.
Notburga je 's Tirolskiga,
Is Inove doline,
Saref rodu poboshniga,
Poshtene korenine.

2.

Nje brumni starshi so to hzher
V' strah' boshjimu sredili,
Hvaleshni sjutrej in svezher
Boga svestó molili.
Vse dobro nji je k' serzu fhlo,
Jo vnemalo v' svetosti;
Lahko je staris hem to blo
Savoljo nje krotkosti.

3.

Nad njo mladenzhi 'n deklize
So se rasgledovali,
Shivlenje brumno in serze
Svestó premishlevali.
Notburga je do revešov
V' lubesni možno vshgana,
In kakor mati vboshizov
Je po shirokim snana.

4.

Na starim gradu Rotenburg a)
Per Grofu je slushila;
Ta kraj je bil ushezh Notburg',
K' je vbogajmé delila.
Per temu se je she gospé
Prijetno perkupila,

a) podertiga grada Rotenburg se she sdaj vidi per mešu
Shvaz v' Tirolah. Grof je bil Hajnrih, grafinja pa Guta.

In shegen boshji zhes poljé
Gospòdi saflushila.

5.

S' darovi je potroshtala
Vse vboge tega kraja,
Njih serza pa povsdignila
S' nauki svet'ga raja.
Per temu delu svetimu
Ni na-se posabila,
'No v' serzu prav gorezhimu
Vse zhednosti redila.

6.

Slato je v' ognju skušheno,
Zhloveshtvo pa v' terplenju,
De bode prav ozhišheno
K' prihodnimu shivlenju.
Gospod, gospa pa umerjeta,
Notburga! kaj bo s' lilijo?
Sa njima vohernujeta
Šin Hajnrih in Otilija.

7.

Notburga je podperala
Šhe reveshe 's navade,
Še na-nje mil' oserala,
Kar Jesusu dopade.
Otilija pa nevsmiljena
Šhe kuharzo sovrashi,
Od jese vfa omamljena
Šhe Hajnriha nadrashi.

8.

Ta hozhe enkrat viditi,
Kar je v' predpas savila;
Pa v' oblanze spreméniti
Je hotel Bog jedila.

Gospod povedal je gospé,
Gerdo sta jo slovila,
De prez je shla od njih molzhé,
In se perporozhila.

9.

Na to je prishla k' kmetizhu
Prav bliso tega grada,
Svestó flushila reveshu,
Vse to terpela rada.
Na enkrat pa je svedela,
De grafnja je sbolela,
Profila kmeta, de je shla
Do nje, k' je dost terpela.

10.

Od grosnih smertnih bolezhin
Otilijo silno greva,
Nje terdovratnosti spomin,
Zlo vmerla je ta reva.
Na smertni postlji reveshe
Je Hajnrihu srozhila:
S' Notburgo spravila se je,
Vezh shtifteng naredila.

11.

Per kmetu, to je sa verjet',
Še je letó sgodilo:
Zhes delopust na polju shet'
Je svojo deklo filil.
Ta serp naj sdaj sprizhvanje da,
Zhe dalji morem sheti;
Oba na tanjko vidita
Na samim ga vifeti. a)

a) To so ljudje vezh ko pol drugi tavshent lét dersbali,
de, kadar je delopust odsvonilo, niso na polji vezh delali.

12.

Nefrezhe pa so Hajnriha a)
Obilno poduzhile,
Lubesen do potrebniga
Mu v' serze safadile.
K' Notburgi se je sam podal,
In pre-njo doli padel,
Objokan profil in postav'
Jo v' pervo zhašt na gradu.

13.

Na gradu je veliko dni
Popolnima shivela,
Lubesni posabila ni
Do reveshov vesela.
Na smertni postlji shegnala
Je grofove otroke,
V' nebesa se povsdignila b)
Na sedeshe viške.

14.

O bodi tudi gori nam
Preljuba pomozhniza
Tako nesvestim greslnikam,
Ti svoljena deviza!
Po tvojmu sgledu hozhemo
Boga svestó lubiti,
In blishnim, kar mogozhe bo,
Kaj dobriga sturiti.

a) v' boju vojvoda estrajfhkiga s' parfkim vojvodam so mu
shter gradove rasdjali in ga na berafhko palizo per-
pravili. Sato je shel sam v' sebe. Notburgo je sa samero
profil, jo na grad vsel, shlahtno in vsmiljeno devizo Mar-
gareto v' sakon vsel, Notburgo spofhteval; pa tudi she
v' vezhji frezho prishel, kakor popred. b) v' letu 1313.
stara ofem in shterdeset let.

15.

Do zerkve svet'ga Ruperta
Od volov perpelana
Deviza zhudapolna bla,
Od vernih obiskana.
Notburga! danes pridemo
Mi sem otrozi tvoji,
Na pomozh tebe klizhemo
Šerzhnó v' slabosti svoji.

Molitev.

Ti nam pomagaj 's shaloſti,
Pomagaj u' ſkuſhnjavah,
V' preganjanju, v' nevarnoſti,
V' vſih krishih in teshavah,
De pridemo po sdajnim' zhaſ'
Na ſladke viſozhine,
In ſliſhimo veſeli glaſ,
Ki vekomej ne mine.

XVII. dan Kimovza.

Od svetiga Lamberta, Shkofa Marternika.

1.

Kristjan! odpri ſvoje ſerze,
Veſel s' ozhmi v' nebo poglej;
Švetniki tam ſe veſelé,
Švet Lambert tam ſhivi ſhe sdaj,
Šveti ſhkof in marternik,
Naſhe zerkve pomozhnik;
Zhaſtimo ga danaſhni dan,
Ker nam je ſa pomozh odbran.

2.

U' Mastrihu je rojen bil,
 Je she zhes tavshent dve sto let,
 In dobriga duha dobil,
 Od Teodarda v' sholo vset. a)
 Vero, zhístošt in krotkošt,
 Tudi druge uzhenost'
 Ga sveti Teodard uzhi,
 In sanizhvati vse rezhi.

3.

Na svezhnik luzh postavljena
 Po hišhi sveti všim lepó;
 Sa shkofa svolijo Lamberta,
 De hodi pred oyzam svestó.
 Kakor shkof tako shiví,
 De poboshne sveselí;
 Shkofija zela hval' Boga,
 De jim tak' brumne shkofe da.

4.

Pa kmalo vmerje Kilderik,
 Škrivaj je bil vmorjen ta kralj; b)
 Sbeshi k' meniham nash svetnik,
 Šovrashniki so ga pregnal'.
 Tam prebiva sedem let,
 Ni ga motil prasni svet;
 Še pošti 'n moli rad na tleh,
 Shiví med njim kakor menih.

5.

Po hud'ga Ebroína smert' c)
 Sapuštíl je ta mirni kraj;

a) shkof v' Mastrih, sprednik svetiga Lamberta. b) Kilderik II. kralj v' Austrasji v' letu 673. Lambert ga je sposhteval, sato so ga kraljovi sovrashniki pregnali. c) kraljevi hišhnik, mogozhni mosh, je zerkvé sateral, sato je bil svetimu Lambertu sovrashen, pa tudi skrivaj vmorjen.

Popravljal nograd vef podert, a)
In flushil s' trudam sveti raj.
Zlo nevernike v' fhkofij'
Špreoberniti sasheli;
Uzhi jih sveti Evangel,
Šprejeli so ga prav vefel'.

6.

Mogozhni takrat ropali
Šo premoshenje od zerkvá,
In bres strahu sanafhali
Še na Pipina flabiga. b)
To se v' Maftrihu godi, c)
Šhkof pa vse voljno terpi,
Ši Jesufa v' isgled poftav',
Še tudi v' voljo boshjo vdal.

7.

Poglej, kaj lakomnoft fturi?
In kaj togota bres strahú?
Švet Lambert jih lepo fvari,
Jim kashe pravo pot miru.
'S zerkve se domu podá,
Še foverashnikam isda,
Hudobni Dodo ga vmori,
Prelije tam nedolshno kri.

8.

Zhe me refnizhno lúbite,
Lubíte tudi Jesufa,
De s' grehi ga ne sgúbite,
Vse obshalujte is ferza.

a) Nograd podert je fhkofija od pastirjev sapufhena. b) Pipin, kraljevi hifhnik, Ebrouinov naflednik, fkerbni mosh, je shelel rane sazeliti, ki jih je Ebrouin zerkvam in ludem fturil: pa jih ni mogel na enkrat. c) zerkev v' Maftrihu so ropali in jo ftikkali.

K' njemu, k' njemu kopernim,
De bi se sedinil s' njim.
Tako je shkof shivljenje dal,
V' Gospodu mirno je saspal. a)

9.

Kristijan! pomisli v' shivo sdaj
Njegovo vternjeno serzhnost;
Patrona nashiga poglej,
Shivljenje brumno od mladost';
Shkofov stan je teshki stan,
Spazhen svet se njemu bran':
Svet Lambert je nevtruden bil,
Sato je sveti raj dobil.

10.

Kako lepo ta nash patron
Dershi pastirsko palizo,
Ponuja nam nebeshki tron
Sa semljisko teshavizo.
Profi vedno sdaj sa nash,
Kadar mine sdajni zhas,
De takrat pridemo v' nebo,
Kjer sols doline vezh ne bo.

Molitev.

O Bog! ki nash rasveselish
S' spominam svet'ga Lamberta,
Ti nashiga patrona vflish'
S' saúpanjam odbraniga.
O dovoli nam, Gospod,
V' ta njegovi zheshen god,

a) Svetiga Lamberta shlahtniki so nektare roparje zerkve
v' Mastrihu sapodili in vmorili, sato je Dodo, shlahtnik
vmorjenih, svetiga Lamberta vmoril, zhe tudi ni rekel
roparjov pobiti.

De bodemo potroshtani,
S' njegovo proshnjo vmirjeni.

XXV. dan Kimovza.

Od Marije pomagaj Devize.

1.

Vi ste prishli k' meni,
Kadar sim bil v' jezh',
Štregli moshu, sheni,
Radi, nebojezh':
Pejte sdaj v' kraljestvo
Vam perpravljeno,
V' vsmiljenih posestvo,
Vernim s-hranjeno.

2.

To je Peter mislil a)
Tudi svet Rajmón, b)
To je shelel, zhislal
Kralj u' Barzelón. c)
Takrat so jezhali
Verni v' flushnosti; d)
Vzhafi vero dali
Is obupnosti.

3.

Tém trem perkasala e)
Še je boshja Mat',

a) s' perimkam Nolaschk. b) Rajmón s' prebodenim shnabli.
c) Jakob, kralj v' Barzeloni na Shpanfkim. d) v' ob-
lasti Mavrov, turfške vere. e) všim trém eno nozh.

Milo jim je djala,
Šlushne odkupvat'.
Šo se pomenili,
Kaj je jim šturit';
Orden naredili, a)
Dali poterdit'. b)

4.

In Marija srašte, c)
Lepa roshiza,
In posabi na-se,
Lubi vboshiza.
V' Barzeloni mlada,
Shlahtniga rodú,
Premoshenje rada
Dala Jesufu. d)

5.

K' svetim' obhajilu
V' tedno petkrat shla,
Trikrat se postila,
Le molzhezha bla.
Usmilenje vodilo
Jo v' bolnisthnize;
Vbogim perstopila,
Vezhkrat tepla se.

6.

Rada je vmivala
Refhenim nogé,
Troshte jim dajala,
Manjshala solsé;

a) Orden refhenja flushnih is oblasti nevernih. b) od papesha Gregorja IX. c) is tega ordna, ker je prva va-nj stopila, osemnajt let stara, oblubo dobrih del šturila, posebno s' svojim premoshenjem flushne odkupovati. d) svoje premoshenje revnim flushnim v' njih odkupivno zeno.

S' proshnjo vtolashila
Sdrasheno murjé;
Od murja reshila
Brate in sestré.

7.

Marija pomagaj
Sdaj ji pravimo;
Šam to jme raslagaj,
Nji perstavljenó.
Nje shivlenje sveto
Bog ludem osnan',
In Marijo vneto
V' vezhni shotor hran'.

8.

O Marija! sbudi
To lubesen v' nas,
Grehe nam perstudi
Sdaj 'no vsaki zhas.
O pomagaj brumnim,
De svetó shivé,
Greshnikam neumnim,
De se spokoré.

9.

O Marija! vari
Nas popotnike;
Smotene posvari,
Šprem' spokornike.
Nam na pot' nevarni,
Milo stoj na stran;
Majhen nam ta dar ni,
Sa nebo nas hran'.

Molitev.

Bog! poglej, v' slabosti
Mnogi shivimo:

Daj ti nam terdnosti,
 Ki jo shelimo.
 Prófi te Marija,
 Reshi naf 's valov';
 Deni naf, kjer fija
 Šonze v' luzhi nov'.

XXVII. dan Kimovza.

Od svetiga Kosma in Damjana Mar-
 ternikov.

1.

Pertezite sem no Kerko,
 Vi domazhi 'n romarji!
 Vsak poboshen tukje serka
 Gnado boshjo in dari.
 Svet'ga Kosma in Damjana
 Je zhaftil ponishni svet,
 Kranjzam pomozhnika dana,
 Šedem sto in she vezh let.

2.

Sdaj se vsdigni, dusha moja, a)
 'S spanja v' ti prelubi hifh',
 Vsa omamljena od boja
 Ši solsé 's ozhi obrish'.
 Svetih Kosma in Damjana
 Svet' shivlenje spremishluj;
 O tako v' lubesni vshgana
 S' hvalnim petjam tù prasnuj.

a) drugot, kakor na Kerki, sazhni per drugimu odresiku peti.

3.

Glejte lepe dve zvetlize
Is Arabije doma;
Šta imela mlade lize,
Pa šta vervalo v' Boga.
Osdravivne uzhenosti
Nauzhila se svestó,
Hrepenela po svetosti
Brata sdrushena lepó.

4.

Nista hotla le bolnikov
Shaloštnih osdravljati:
Tudi jih med tim veliko
K' vervanju perpravljati.
Sa sdravljenje nizh jemala,
Bolj je dati, kakor vset',
Šta ludi povsot ravnala
Šovrashiti prasni svet.

5.

Osdravljala sta bolesni,
Zhudesha zlo delala;
Sdravje drugim od lubesni
Jesufove terjala.
Šveti veri so se vdali,
In shiveli, kakor gré;
Vmreti vezh se niso bali
Prez sa Jesufovo jmé.

6.

Pa sa delo gre plazhilo,
Sa gorezhnost teshki krish,
Sa dobrote povrazhilo,
Sa svestobo paradish.
Té dva osdravnika sveta,
V' svojih delih bres strahú,

Šta savoljo vere vjeta,
Nespufhena vezh domú.

7.

Moj kristjan! ti prasno menish,
De je bil lohak nju stan;
Terdo jezho malo zenish,
Bolezhine hudih ran.
O veliko šta prestala,
V' mnogih martrah skufhena;
Ker šta svoje glave dala,
Vezhno s' Bogam sdrushena.

8.

V' mestu Ziru pokopana
Šta kasala svojo mozh,
Potler na vse kraje dana
Vfim kristjanam sa pomozh.
Kteri se v' duhá bolesni,
Al' v' telesni jim srozhé,
Ti savoljo njih lubesni
Lubo sdravje sadobé.

9.

Torej se perporozhujte
Švetim Kosmu in Damjan',
Jim oblube odrajtujte
Sauplivo, vi kristjan'!
Slasti jih pa v' dobrih delih
Vsaki dan posnemajte;
V' shalnih sgodbah in veselih
Boshjo zhaft prepevajte.

10.

Na njih proshnjo je osdravel.
Bolni zesar Justinijan; a)

a) je kraljeval v' letu 527 - 566, in je v' velkim mestu Konstantinopel zerkev svetiga Kosma in Damjana popravil.

V' mestu zerkev njih popravil
Od hvaleshnosti navdan.
Zerkev tih dveh marternikov
V' svetim mestu Rim stoji;
Od tih blashnih pomozhnikov
Vedno kdo pomozh dobi.

11.

Varite se, o kristjani
Nozh in dan, to profim vas,
De ne bote sapeljani
V' grehe ta nevarni zhas.
'S greha vam bolesen svira,
Kri in sokrovzo kasi;
Zhisti, tresni, bres prepira
Bote malokdaj bolni.

12.

O svesto nas oskerbita,
Šveti Kosma in Damjan,
Pomozhnika nam bodita
V' vseh teshavah nozh in dan.
Vse nam dodelita, slasti,
Kar vaj kdo kol profil bo,
Kar je k' sdravju, k' boshji zhasi,
Kar pomaga zlo v' nebo.

Molitev.

Švet'ga Kosma in Damjana
Rojstni god prasnujemo,
K' njih lubesni, k' nam je snana,
Š' tim se perblishujemo:
Daj nam, Bog, odtetim biti
Oh od slega sanaprej,
Po njih proshnji sadobiti
Milostlivo sveti raj.

XXIX. dan Kimovza.

Od svetiga Mihaela Arhangela.

1.
Vojroda nebeshke vojske
Mihael mozhán vojskak!
Zlo hudizha si premagal;
Kdo na svet' je teb' enak?
Ti si prishel 's boshje roke
Lep, mogozhen, poln modrost':
O poglej na nas otroke
Lubesnivo 's visokost'.

2.
Mahnil si s' mozhjó desnize,
S' mezhem svetiga Boga,
Vragi se vderó v' temnize,
V' martre vezhniga pekla.
Ti stojish s' veselo krono,
Ves svetál in nevmerjosh,
Sdraven milostliv'ga trona,
K' boshji flushbi prizhijosh.

3.
'S frede blashniga veselja
Še oserash ti na nas,
V' boja in vojská deshelo,
In v' terpljenja polni zhas.
Mi smo slabi, omahlivi,
Pa v' nebesa silimo;
Tebi v' zhasi nesvenlivi
Še mi revni smilimo.

4.
Šveta shelja povsdiguje
Še od semlje prot Bogu;

Kdo jo, kakor ti, daruje?

Oh nihzhe tako svestó.

Ti obilno napelujesh

K' nam studeniz boshjih gnad,
Zhes nas na vsih potih zhujesh,
Kakor brat, po svet' navad'.

5.

De bi nashe dushe vnele

Še v' velik' hvaleshnosti,
Tebe v' lep isgled vsele

V' isvelizhni zhistosti:
Deb' se tudi mi bojvali,
K' satan miga al' plashí:
Še sa boshjo zhašt pognali,
Dokler on premagan ni.

6.

Mi smo v' svetimu namenu

Vsi poklizani v' nebo;
Vari v' boshjimu imenu
S' mozhno brambo nas sato.
Vari nashe ozhetnjave,
Ktera te svestó zhašti,
Kuge, vojskine teshave,
Boshje sdrashene mozhi.

7.

Kadar grosno sabuzhala

Bo trobenta sodni dan,
'S grobov mertvim ukasala,
Pojdem tudi jest da dan:
Takrat, lubi angel, spremi
Me pred ojster sodni stol,
V' tvoji drushbi dobro gre mi,
De per sodbi bom obštal.

8.

Zerkev te je pozhaštla
Kakor varha svestiga,
Ker po tebi je dobila
Brambo od Narvikshiga :
Šprejmi torej nje zheshenje,
Njenih sdrushenih otrok;
Polahkaj nam to shivljenje,
Refhi od sovrashnih rok.

Molitev.

Bog! k' fi svetiga Mihela
Nam sa pomozhnika dal,
De bi tvoja zerkev jmela
Vselej variha v' teshav':
Rezi, de naf refhi 's mreshe,
Ktero satan naredi;
In, ker tebi vedno streshe,
Tudi nam na stran stoji.

XVIII. dan Kosaperska.

Od svetiga Lukesha Evangelista.

1.

O Bog! ti lubesen prezhist!
En shar té lubesni nam daj,
De hválimo Evangelista
Vfi svetiga Lukesha sdaj,
Deb' krishe nosili,
Še njih pohvalili;
Švet Lukesh to serzhno sturi,
Še s' krisham morí.

2.

Slavitno mest' Antijohija!
K' te zira modrostini blish,
Prebrifana zhašt, bogatija,
Nam svetiga Luka rodish,
Švetá uzhenika,
Telefa sdravnika;
V' svet' zerkvi nam hvale 'n zhašti
Sa sabo pusti.

3.

Švet Lukesh, od rojstva neveren,
Še j' k' judovski veri podal;
Na sadnje postal je pravveren,
Ši svetih naukov nabral. a)
Je Jesufa vidil
K' duhovnimu pridu;
Prebrisan ga smalal lepó,
Marijo tako.

4.

Po veri je shivel, in v' djanju
Dopolnil gorezh ino vnet,
In hodil po boshjimu gnanju
S' apostelnam Pavlam vezh let.
Vangeli je spisal,
Resnizhno nam srisal
Apostelnov trud in spomin b)
Zerkvenih pervin.

a) na sadnje shivlenja Jesufoviga je bil s' vzhenzi: od perviga ne. Pravijo, de je bil Kleofovi tovarsh na poti v' Emaus. b) nekteri so med pergodbe in zhudesha Jesufove, drugi med pergodbe in zhudeshe apostelnov lashnive rezhi sapletli. Šveti Lukesh, sa resnizo vnet, je torej resnizhni Evangel in apostelnov djanje spisal, de se smemo sanesti.

5.

Švet Lukesh! lubesen ognjena
 Te shene po svetu naprej,
 Ker ifhesf, gorezh od plemena,
 Dosezhi svelizhanih raj;
 To mnoge terplenje
 Ti vshge hrepenenje:
 Sa Jesufa vmreti shelish,
 In vero sadish.

6.

Nevtruden od svetiga dela,
 Šerzhán od nebesfke modrost',
 Ni tebi mozhi odusela
 Teshava in sdajna britkost.
 Apostelna v' fili a)
 Šo vfi sapustili:
 Šamó ti ostanesh u' Rim
 Do sadnjiga s' njim.

7.

Potem pa ti gresf pridigvaje
 Na Lafhko, zhes murje v' Egipt:
 V' Bitinijo, v' gregovske kraje,
 Zhesf Jesufa vfm osnanit',
 Kjer smert fi sa-nj sturil:
 Pa kdo te je vmoril,
 Ne vemo, kako in kedaj,
 Šamó, de v' Ahaj'.

8.

Od Patraf so ble prenesfhene
 Vse tvoje svetinje naprej; b)
 Potem pa po svet' rasdeljene, c)
 De varjejo vernikov sdaj;

a) v' Rim vjetiga. b) v' mesto Konfhtantinopel v' letu 357.

c) glava je v' Rim; nekaj kofhiz na gori Atol v' klofhtu.

Deb' tebe zhaftili,
Po tebi sprofil
Pomozh, samoriti meso,
In priti v' nebo.

9.

Svesto Evangel poslusajte,
Besede prezhudne mozhi,
Pa v' djanju, prelubi, sprizhvajte,
De vam se resnizhno to sdi.
Nikar nehvaleshni,
Besede deleshni:
Po nji vam osnani Gospod
Pot pravo od tod.

10.

Švet Lukesh! poglej is višhave
Na smote in reve svetá,
Pomanjšhaj nam sdajne teshave,
In profi v' nebesih Boga,
De vera ne vgafne,
Neumne in kafne
S' besedo naj nas rasvetli,
De v' serzu nam tli.

11.

She sdavnej poboshno fim shelel,
Švet Lukesh, te prav pozhaſtit',
In svojimu serzu k' veselju
Od tebe pomozh sadobit';
De milo prezenjen,
Bi s' tabo, tam sklenjen
Oh Jesufu vekomej pel,
In tebi vesel.

Molitev.

Dovoli, Gospod, de bo sprofil
Švet Lukesh she nam paradish,

K' na svojmu telesu je nosil
Ponishno sazherkani krish.
Te hozhe hvaliti
In vedno lubiti,
De tudi mi prejmemo to,
Besednik naj bo.

XXI. dan Kosaperska.

Od svete Urshule in njenih tovarshiz,
Deviz in Marterniz.

1.
Navdihuj me, pomozhniza
Urshula isvoljena,
S' zhistim duham, o deviza
Marterniza kronana!

De bom vesel
To pesem pel
V' boshjo zhašt in hvalo,
Tebi in Bogu v' sahvalo.

2.
Tudi vas, nje tovarshize,
Shelno profim, kar je mozh,
O neveste in drushize,
Pridite mi na pomozh,
Ker sam ne snam,
To rad sposnam,
Vredno Jesusa zhaštiti,
Švete Urshule hvaliti.

3.
O vé svoljene shtevila!
Bodite posdravljene,

Šveste vezhniga plazhila,
In na boj perpravljene.
Od kod ste vé,
Tako lepé,
Mozh dobile zhes duhove? a)
Is lubesni Jesufove.

4.

Sveta Urshula deviza,
Lepa hzhi Djonókova, b)
Jesufova tovarshiza,
Pa nevesta Konona. c)
Kar je lepó,
Ludem lubó,
Ne samore te smotiti,
Od Boga te odverniti.

5.

Gresh prav delezh od ozheta,
Sheninu oblubljenja,
S' tabo gre drushina sveta,
V' pravi veri sdrushena.
Vesela gresh,
Pa kam, ne vesh,
Vezhno krono saflushiti,
In se s' Jesufam skleniti.

6.

Tovarshize napelujesh,
De bi vdale se Bogu,
Njemu v' proshnji se darujesh,
Shelna praviga miru.
Devize té
S' taboj shelé

a) zhes hude duhove. b) Djonok, kraljizh v' Kornval. c) Konon, kraljizh v' Britanji, sdaj pod Englendarjam.

Švoje ferza mu darvati,
Še sa svetam ne podati.

7.

Boshja volja je pa bila,
De sanese vaf vihar;
De bi vaf derhál pobila,
Hunov trume v' zhifti dar.

Ti rabelni

Rasdrasheni

Šo vaf sadnizh pomorili,
Ker ste ble nasprot njih fili. a)

8.

V' fredi zhiftiga kardela
Nepremaknjena stojish,
Shejna vezhniga veselja
Té devize vmreti vzhish.

O dajte sdaj

Sa sveti raj

Kri 'n shivlenje, tovarshize,
Sa perpravljene sladzhize.

9.

Vafhe s-hranjene koshize
V' mestu Keln pozhivajo;
Vafhe vtrudene dushize
Zhašt nebesshko vshivajo:

Sato naj bo

Sa vaf nebo

Vfih isvoljenih shtevilo
Vezhno vmerjeno plazhilo.

a) po isrozhenju zerkve v' Keln v' letu 237. Huni, divji, ropa in kervishelno ljudstvo, shiba boshja od Boga zhes ludi, pod njih hudim kraljam Atilam, poslana.

10.

Tebi je perporozhena,
Šveta Urshula, mladost,
De bi v' boshjim strah' srejena
Hrepenela po svetost',
Katero vzhé,
Lepo mezhe
Lubesnive nune sbrane,
In po tebi imenvane. a)

11.

O pomagaj nam otroke
Napelvati v' boshjo zhašt;
Ne odtegni svoje roke,
Vari jih u' grehe pašt';
Posebno pa
Ti prof' Boga,
De bi hzhere zhište bile,
Šramoshlivošt prav lubile.

Molitev.

Bog! daj sveti boj zhaštiti
Urshule in tovarshiz,
God poboshno ponoviti,
Lozhenih is tih temniz;
Sato daj nam
Šlushabnikam
Lubesnivo jim flushiti,
K' jih ne snamo prav zhaštiti.

a) Urshularze v' sholah sa dekleta.

XXVIII. dan Kosaperska.

Odsvetiga Shimona in Judesha Apostelna.

1.
Pozhaſtimo, pozhaſtimo
Boshje svoljene;
Al' posebno sahvalimo
Švete apostelne,
Ker so sveto vero ſjali,
Kri 'n shivljenje sa-njo dali
Voljno is gorezhnoſti.

2.
Šveti Šhimon, Judesh bila
Šta apostelna;
Jesufa saref lubila,
K' temu svoljena,
De ſta njega poſluſhala,
Vſe poſvetno sanizhvala
Is bogabojezhnoſti.

3.
Šveti Šhimon je is Kane
'S Galilejſkiga,
Še sa Jesufa ſlo vname
Nazarenſkiga:
Spreobrazha Mauretane,
Deshelane in meſtane;
V' Persjo gre od tam naprej.

4.
Šveti Judesh Jesuſovi
Shlahtnik in rojak a)

a) Judesh, ſin Alfejov, brata ſvetiga Joſhefa in Marije
ſestre matere boshje, brat ſvetiga Jakoba mlajſhiga,
ſvetiga Simeona ſhkofa v' Jeruſalem in Joſhefa.

Ves gorí v' lubesni novi,
V' duhu pa fromak,
Judam in Šamaritanam,
Širizam in Medvodanam a)
Osnanuje sveti raj.

5.

Krivo vero slo sovrashi,
Švete zerkve šrup,
V' listu se možhno rasdrashi, b)
Dela velik hrup,
De bi smote té saterl,
Smotenim ozhi odperl:
Le berite njega list.

6.

Švet Vangeli osnanváje
V' Persjo se poda;
S' svetim Šhimnam v' tište kraje
Škupej prideta.
Tamkje šta ludi uzhila,
Kaj šta pa sa to dobila,
Le poslušhaj moj kristjan.

7.

Švetiga Šhimna perbili
Šo na strašhni krish,
Grosno martran v' taki fili
Najde paradish.
Tudi Judesha so djali
Na en krish, in va-nj štelali,
To je bil plazhivni dan.

a) med vodam Euftrat in Tigris. b) list je v' svetim pismu
nove saveše. S' sveto jeso se vsdigne zhes krivoverze
Nikolaja, Šimona zopernika in njih uzhenze.

8.

Ker vi dva sta slo ljubila
Mojštra Jesufa,
S' mozhnim trudam saflushila
Dar svelizhanja;
O sprofita nam gorezhnost',
Milo sodbo, blashno vezhnost',
Kjer se dušha vezh ne zhiš'.

Molitev.

Bog! u' veri poduzhenim
Od apostelnov,
Daj nam biti poterjenim
V' flushbi Jesufov',
De ne bomo prasnovali
Njih godu le v' uštni hvali,
Ampak s' trudam dobrih del.

II. dan Listognója.

Od svetiga Justa Marternika.

1.

O pomagaj, de sazhnemo
Te zhašiti, sveti Just!
De ti hvalo sapojemo,
Nam flushabnikam dopušt',
Kakor mesto bogatije, a)
K' tebi danes sdrusheno,
K' pomozhniku vse shkofije,
Tebi mozhno vflusheno.

a) Teršt, kjer je patron shkofije.

2.

Oh, lepo je spregledvati
Lepe roshe travnikov,
Vender bolj spremishlevati
Svete dela marternkov.
Shejin vode se napije,
In se mozhno poshiví;
Ta spomin mu grehe sbije,
K' serzhni vojski ga sbudí.

3.

V' starim' mestu Terst je rojen,
Vernih starshev blashni zvet,
K' brumnost' napeljan med svojim
Zhertil sapelivi svet;
Je Boga gorezhe lubil,
Rad ubogajmé dajal;
Šramoshlivoſti ni sgubil,
Greha se, ko kazhe bal.

4.

Pod zesarjam Djoklezjanam,
K' je prelival vernih kri,
Pod tovarſham Masimjanam
Hud' Manazi te vmorí.
Poslušajte, o kristjani,
Mlazhnoſti navajeni,
Bodete v' lubesni vshgani,
Sa svet boj perpravljeni.

5.

Rezhe zesar oblaſtniku,
Vse kristjane morati,
Kteri ne zhaſté molikov,
S' grosno smertjo ſhtraſati.
Sdaj Manazi Juſta sgrabi,
On pa Jeſufa ſposna;

Štud' molike, ker so slabi,
Jesen se od njih ravna.

6.

Oblastnikove oblube,
Vse njegovo shuganje
Ga od frezhe tolko lube,
Od vesel'ga upanja
Ni samoglo odverniti,
Še ne vda ta marternik;
V' temno jezho ga pahniti
Vkashe jesni oblastnik.

7.

Drugi dan pred oblastnikam
Ves gorezh odgovori,
De ne flushi tim molikam,
Raj na mestu smert stori.
Šo ga nagiga mahali
S' fhibami bres milosti;
Pa serza mu ne smajali
V' svet' poterpeshlivoſti.

8.

To tepenje je prenesel,
Od Boga je to sprejel;
Kamne na-se sam obefil,
K' svoji smerti shel vesel.
Moli 'no Boga sahvali,
K' ga po murju pelejo,
Zlo nikogar tam ne shali,
Ker ga v' vodo vershejo.

9.

Tisto nozh se je perkasal
Sebastjanu masniku,
Truplo spraviti je vkasal,
H' kraju she perplavano.

Vse se je tako sgodilo,
De so Justa prav lepó,
K' je ludi veliko bilo,
Špravili s' ufo zhaštjó.

10.

Blagor teb' na vezhne zhafe,
Šveti Justuf marternik,
Teb' drevo shivlenja raste,
Nam isvoljen pomozhnik.
'S vezhniga študenza pijesh
Od voda svelizharja;
Vedne gnade doli slijesh,
Šproshene nam od Boga.

11.

Špomni se na tega kraja
Sbrano ludstvo dan na dan,
De bi srezho svet'ga raja
Najdlo v' zeni tvojih ran;
De bi vfi Boga lubili,
Radi dali vbogajmé,
V' mnogih zhednostih redili
V' pravi brumnosti serzé.

12.

Dobro vesh sa nashe rane,
K' jih na dushi zhutimo;
Vse teshave so ti snane
Na telefonu trudnimu.
Torej profimo, pomagaj
S' milo proshnjo per Bogu,
Deb' ostali njemu dragi,
Polni serzhniga miru.

Molitev.

Bog! kater si mozh dodelil
Marterniku svetimu,

S' sveto smertjo ga sveselil
V' murju adrijatiku: a)
Daj nam, ker s' obilnim sheljam
Justa god obhajamo,
De se med nebes veseljam
S' njim sladzhiz napajamo.

VI. dan Listognója.

Od svetiga Leonarta Pufhavnika.

1.

Pojdi, o kristjan, v' pufhavo
Tje sa svetim Leonartam,
De bosh s' njim pokoro pravo
Delal sa pregrehe tam.

2.

Ta pufhava in samota
Je, zhe svet ti sapustish,
Kadar mika te lepota
Boshja 'n Jesufovi krish.

3.

Leonart gre 's kraljev'ga dvora b)
Špreobernjen v' samotni kraj;
Delezh od hudobnih sbora
Ves shiví sa sveti raj.

4.

V' gojsdu temnimu stanuje,
Svoje truplo pokorí:

a) tako se imenuje murje per Terstu. b) 's dvora Kilde-
rika I. kralja na Franzoskim.

Dolgo vezhnost premishluje,
Moli, v' dobrimu gorí.

5.

Poln gorezhnosti sazhenja
Evangel osnanovat',
In besedo prenovljenja a)
S' zhudeshi poterdovat'.

6.

Kralja Tevdeberta sheni b)
S' svojo proshnjo sadobi,
Na porodu pokorjeni,
De s' lahkoto porodí.

7.

Zlo jetnike bres povelja c)
Reshil je 's poboshnosti,
Kakor je odtel Martela d)
Zhudno 's turske flushnosti.

8.

Sauplivo in gorezhe,
K' smert obsojen, tisto nozh
Moli v' fredi terde jezhe,
Njega klizhe na pomozh.

9.

On saspi in sjutrej vltane,
She okljenjen, na Bakvil; e)
Po oblubi vse dostane,
Leonarta je prav zhasnil.

a) ker nať prenovi. b) kralj v' Aufrasji na Franzoskim mu je hvaleshen tifti gojsd v' last dal. c) s' molitevjo. d) shlahtni gospod 's Franzoskiga, je shel na vojsko zhes Turke in je bil vjet; ker je svedil, de je k' smerti obsojen, je fvetiga Leonarta na pomozh klizal. e) Martelova grafhina.

10.

Ssida zerkevzo v' grafhini a)
K' zhaſti ſvetim Leonartu;
Šluſhi k' dobrimu drushini
Zlo do ſadniga Bogu.

11.

Tvoja ſmert, pred Bogam draga b)
O ſvet Leonart, naſh patron,
Vernikam v' nebo pomaga,
Tvoja proſhnja nam na tron.

12.

Tudi mi ſmo ſhe jetniki,
S' grehi mozhno vkljenjeni;
Šproſi nam, de b'mo proſtniki,
S' boſhjo gnado reſheni.

13.

Tebi verne porodnize
Milo ſe perporozhé,
Tudi fantje in devize,
Kteri ſtarifham molzhé.

14.

Tvoja roka naj pokriva
Naſho faro zhes in zhes,
De v' lubesni vedno ſhíva,
Hrepeni po zhaſt' nebeſ.

Molitev.

Vſliſhi, o Goſpod, molitve
Savol taziga godu;
Vari ſhaloſtne lozhitve,
Daj nam ſvojiga miru.

Naj flushabnikam pomaga
Shelna proſhna Leonarta,

a) kar je v' jezhi obljudil. b) v' letu 559.

De bo sdajniga premaga
Zena nam poslajshana.

VI. dan Listognója.

Od svetiga Leonarda Sposnovavza.

1.

Zerkev, boshjih otrok mati,
Nam rodi en novi shar;
Ni she jenala dajati
Nam svetnikov na altar.

2.

Leonarda je sposnala
Pervizh sa svelizhan'ga;
Ga svetnika imenvala
S verta Šerafinskiga.

3.

Leonard je v' svoj' mladosti
Mladim, starim pridigar;
Sgodno zvetje kashe došti,
Kakshin ima biti star.

4.

Prefajen u' kloshter, nosi
Šadje zhednost v' svet' pokor';
Med neverne v' Kino profi
Jim pershgat' resnize sor.

5.

Pretesen je svet sa shelje,
Rad bi vse Bogu dobil;
Al' pokorshna da povelje:
Greshne Lahe bosh lovil.

6.

Shejin, lazhen, bos on zhuje
Sa potrebe greschnikov;
In ojstró telo strahuje
Po sheljah spokornikov.

7.

Šerd tolashi in prepire,
Zlo volkove prerodi;
Greschnikam nebo odpera,
Dufhe zhishte naredi.

8.

Terde serza spreoberne,
Od pregreh she plesnive;
Nove zhednosti odgerne,
Vstavi krivovernike.

9.

Ga vezh tavshent poslushali,
Škupej tezhe velik sbor;
Ludstva, shkofi, kardinali,
Papesh in Toshkanski dvor.

10.

Rdo pa prizhe potrebuje,
Temu naj pa Korsika,
Florenz, Genova sprizhuje,
Mesto Rim, oba murja.

11.

Kakor nekdej Jeremija
On podera, sida spet,
Ruje, seje in polija
Leta shter zhes shtirdefet.

12.

Mezh u' rokah svet sapusha,
Super pekel svest vojshak;

In k' Bogu se vsdigne dusha,
Šklene apostolski vlak.

13.

Šmo sgubili uzhenika,
Benedikt shtirnajt je djal,
Pa v' nebesih pomozhnika
Je sato nam Bog sdaj dal.

Molitev.

Bog! podperaj s' saflushenjem
Leonarda svetiga
Nashe proshnje, in s' zheshenjem
Pomozhnika vedniga.

Lubesnivo vflisli tište,
Ki zhes greh shalujejo;
Greshne serza šturi zhishte,
De po teb' sdihujejo.

XI. dan Listognója.

Od svetiga Martina Škofa.

1.
Danes, svoljena drushina
Imenvana Šhmartenska,
Zhásti svetiga Martina,
Pomozhnika sbraniga.
Profi ga, de te obvarje
Pred vřim hudim vřaki zhař,
De v' svetlobi vezhne sarje
Gledařh enkrat boshji obras.

2.

Svest sholnir v' petnajstim letu
Ši o sveti Martin bil;
Ves ponishen kasal svetu,
De je tebe Bog uzhil.
Shiv isgled si bil sa mlade,
De je jim mogozhe vse,
Zhe, podpert' od boshje gnade,
Hozhjo premagvati se.

3.

V' mrasu nagimu zhloveku
Ši pol plajsha milo dal;
Martin me je s' tim oblekel
T'je po nozhi Kristuf djal.
Nizh ne moremo sturiti
Tak' Bogu prijetniga,
Kakor s' voljo podeliti
Revnim kaj telefniga.

4.

Ti si v' osemnajstim letu
Shelno sveti kerst prijel,
Lahko nozh si rekel svetu,
In flovo od njega vsel.
Štan sholnirski si popustil,
Ves si se Bogu isdal;
Še k' Hilarju shkofu spustil,
Še v' duhovski štan podal.

5.

Sgled poboshniga shivlenja
Vfim si v' temu štanu bil;
Pravo šteso posvezhenja
Švojga blishniga uzhil.
K' svoji materi si prishel
Zlo v' deshelo Vogerško,

'S nejevere fi jo reshil,
Karstil jo s' lastno roko.

6.

Modro 'n serzhno se prepiral
S' vere vřim sovrashniki;
Krivo vero slo satiral,
Ponishval nesprotnike.
Savol tega fi veliko
Hudiga med njim preřtal;
Vbeshen se po svet' potikal,
V' klořhter sadnizh se podal.

7.

Tam fi v' ojřtrimu krotenju
řvoje truplo pokoril;
V' ref poboshnimu shivlenju
Zhudne gnade sadobil.
Zlo sbeshali so hudizhi,
Ker fi molil, o svetnik!
Vřtali so od řmert' merlizhi,
Refhen revesh in bolnik.

8.

Savol brumnosti 'n svetosti
Te je mozhno vsak zhařtil;
Savol řvoje uzhenosti
V' Tur sa řhkofa svoljen bil.
Pa ta zhařt te ni smotila,
řtanoviten fi ořtal;
Tvoja luzh je vřim řvetila,
Vře v' nebefa fi ravnal.

9.

Ti fi řkerbel sa ovzhize
Lubesnivo nozh in dan,
Deb' obvarvane duřhize
Prifhle s' tabo v' řrezhni řtan.

Vse molike si poterl,
Boshjo zhašt povisheval,
Greslnikam ozhi odperl,
K' brumnosti napeljeval.

10.

Škerbno si ovzhize vishal
Vsih devet in dvajset let;
Šam se vedno k' Bogu blishal,
Preden si sapustil svet.
Zhe me ludstvo potrebuje,
O Gospod, she rad shivim;
Ref, telo mi omaguje,
Vender sa-te rad terpim.

11.

Štar si se od nas odlozhil
Osemdeset zelih let,
Deb' Bogu nas perporozhil,
In tolashil verni svet.
Ti si velik sdaj pred Bogam,
Kar le hozhesh, sadobish;
Daj oditi nam nadlogam,
Enkrat priti v' paradish.

12.

V' vsih deshelah prot sahotu,
Slasti na Franzosofkim,
Te zhašté ob tvojim godu,
In pod svonam Šmartenskim.
Ludstvo to te je svolilo
Pomozhnika per Bogu,
De po tebi bi dobilo,
Kar je treba sa nebo.

Molitev.

Vsemi tud' od nas zheshenje
Verno sbranih farmanov;

Šprofi nam spreobernenje,
Odpulhanje vsih dolgov,
De po sdajnimu terplenju
Še nam vezbni dan odprè,
Nashe vedno hrepenenje
Še per vezbni luzhi vshgè.

XIII. dan. Listognója.

Od svetiga Briza Shkofa.

1.
Lubi greslnik! kaj zagujesh,
Kadar grehe spremishlujesh,
De ti vhaja upanje?
O sakaj serze ti vpada?
Mar ne vesh, de boshja gnada
Gre zhes boshje shuganje?

2.
Ref, veliki grehi tvoji,
Mnogi padzi, revni boji,
Dusha pak omamljena;
Boshja roka tolko strashna,
Tvoja vest pa vedno plashna,
Greha je navajena.

3.
Lubi greslnik! kaj zagujesh?
V' svojih grehah she sdihujesh?
Vsdigni v' velk altar ozhi,
V' svet'ga Briza pomozhnika,
Greslnika, in sdaj svetnika
Š boshje gnade in mozhi.

4.

Briz od svetiga Martina,
Ki ga lubi, kakor fina,
Je v' poboshnosti srejen.
Bil je tudi shegnan mafhnik,
Mnogh gresfhnikov tolashnik,
Sa to flushbo poduzhen.

5.

Al' napuh in dosdevanje,
Sa posvetno frezho gnanje
Briza v' duhu poleni;
Navelizhan vezh ne zhuje,
Šlabo moli, ne sdihuje,
Perve brumnosti vezh ni.

6.

Še naprot Martinu stavil,
Njega sháliti ne bal,
Šhkofa zlo saframoval.
Briz, postavljen na visoko,
Tudi pade prav globoko,
Kam si, gresfhnik, ti safhel?

7.

Dva duhova šta navdala,
Njega k' grehu podpihvala:
On pa tega vedel ni.
Martin pa to s' voljo nosi,
In Boga sa Briza profi,
Špreobernenje mu sheli.

8.

Ti bosh fhkof, sdaj Brizu pravi,
Na teshave se perpravi,
Na preganjanje hudó.

Ref je vse to zhudno bilo,
Vender se je dopolnilo,
Kakor je povedano.

9.

Briz se ves od grehov verne,
Poslovi duhove zherne,
Lubi svojiga Boga.
Prav skerbno je zhedo pafel,
Spokorjen v' lubesni rastel,
Delal, kar je dobriga.

10.

Brizovo svetó shivljenje,
Hudodelnikov svarjenje
Ga ludém možhnó perštud',
De so njega obdolshili,
Ga nezhištnika sodili,
De se temu sleden zhud'.

11.

Zhudno se je opravizhal, a)
Madesh pa nad njim obtizhal,
'S mesta zlo so ga pregnal'.
Vse to sa pokoro vsame,
Še v' lubesni boshji vname,
Jesi ni prostora dal.

12.

Šo potihnili vetrovi
In sovrashniki njegovi,
Pride 's Rima spet nasaj. b)
Šter in šterdeset let pase
Zhedo to sa vezhne zhase,
Sa veselje v' svetim raj'.

a) trideset dni starò dete njegovo nedolshnost sprizha, in
plajsh od sharjavze ne osmojen. b) tje je pregnan Briz
pobegnul in tam pokoro delal.

13.

Vbogi gresnik! kaj zagujesh,
Svojih grehov ne sbrisujesh?

K' svetim' Brizu vsdigni ozhi.
Kar si sam ne upash torej,
Gnada boshja vse samore,
Šrezhen, kdor se nji srozhi!

14.

O pomagaj nam profiti,
Še na svetu spokoriti,
Šveti Briz, ti naš patron!
Vari naš duhá lenobe
In nezhištoski gnusobe,
Ti nam Jesufa naklon'.

15.

Bodi varih zele fare,
In odverni, kar naš tare,
Daj nam prave uzhenost'.
Šprejmi našho majhno flushbo,
Peli naš tje v' svojo drushbo,
Tje v' svetishe vsih skrivnost.

Molitev.

Nashe mile prošnje vflisli,
Greh in greha sled nam sbrisli,
To te profimo, Gospod;
Ker obhajamo veseli
Danef po ti fari zeli
Švet'ga Briza blashni god.

XXII. dan Listognója.

Od svete Zezilije Devize Marternize.

Pojte, pojte orgelze!

Lepe zhište lilije!

Povabite angelze

K' flavi svete Zezilije.

S' orglami je vedno pela,

Le po Bogu hrepenela

Is nedolshniga serza,

Is brumnih sheljá.

2.

Is lubesni do Boga

Hozhesfh bit' deviza;

S' gnado svetiga Duha

Jesusa drushiza.

Štarisfhm fi pervolila,

V' sveti sakon fi stopila,

Ko deviza pa shivish,

Shivlenje sgubish.

3.

Lubi shenin Valerjan!

V' miru pusti mene,

De te angel, meni dan,

S' hudo ne odshene.

Zhe ga s'he ti hozhesfh vidti,

Moresh dati se kerstiti;

Sdajzi se je dal kerstit',

De angela vid'.

4.

Šhe Tiburz, njegovi brat,

Še je dal kerstiti;

Hotel je shivlenje dat',
Kri sa vero prelití.
Šrezhna, frezhna boshja flushba!
V' martrah skušhena ta drushba
Po teshavah gre v' nebo,
Lozhitve ne bo.

5.

Kam tako napravljeni
Greſte, lubi moji?
Sdajzi bomo martrani,
Gremo k' svatovſhni ſvoji.
Mi ſmo Jeſuſa lubili,
Kri sdaj bomo sa-nj prelili;
Shaloſtniga to nizh ni,
Kdor ſvet ſapuſlí.

6,

V' hiſho ſvojiga Boga
Bomo vſi ſtopili,
Švojiga ſvelizharja
Vezhno ſe veſelili.
Bomo kratki zhaſ terpeli,
Tam pa vezhno hvalo peli;
Tih teshav je vredno reſ
Veſelje nebeſ.

7.

Tukje groſno ranjeni,
Lozhen' od teleſa,
Tam na vezhno s-branjeni
V' filno lepe nebefa.
Med iſvoljenim Zezilija
Zvetesh kakor zhiſta lilija;
Tam tvoj ſhenin Valerjan
Je lep in bres ran.

8.

Dvojno krono fi na svet'
Šerzhno saflushila,
Vero in divishki zvet
Sa nebo ohranila.
Pojte, pevzi, zhašt devizi,
Brumnih pevezov pomozhnizi;
Pojte 's zeliga serza
Do kraja neba.

Molitev.

Bog! ti s' takim prasniam
Sveselish kristjane,
Daj nam gnado greshnikam,
In sazeli nam rane,
De po sdajnimu shivlenju
Tebe v' vezhnimu zheshenju
Hvali vse, kar te sheli,
Še v' teb' veseli.

XXIII. dan Listognója.

Od svetiga Klemená Papesha Marternika.

1.

Srezhne serza, k' od plemena
Lubesniviga goré,
Take svetiga Klemená
S' lepim petjam pozhašte;
Pojte mu 's svete navade
Verne serza danes rade.

2.

Mlad' drevo je v' tla vsajeno,
Raste, zhe je varvano;
Let' sa letam bolj seleno
Je per mozh ohranjeno.
Šadje taziga drevesa
Mozhno poshiví telefa.

3.

Ravn' tako je Klemen rasteľ
V' brumnosti od dne do dne;
Dokler sam je zhedo pasel,
Lube jagnjeta 'n ovze.
Tega se pa Klemen mladi
Od apostelnov navadi.

4.

Šhel po delih apostolskih
S' svetim Pavlam krishem svet,
Trudil se po potih voskih,
Tel sa Jesusa terpet'.
Pa svet Peter flushbe bolji
Ga pervadi v' svoji sholi.

5.

Ga na sedesh papeshovi,
Ker je vreden, posadé,
S' tem nevesti Jesufovi,
Zerkvi flushbo naredé;
Šej se luzh na svezhnik dene,
Vse rezhi nam rasodene.

6.

Lepe so njegove pisma
Apostolskiga mosha,
Šhkoda, de perpravni nismo,
Kar nam pravi 's sedesha.

Ampak she zhes to zesarja,
Kakor dobro ve in sna,
K' pravi veri nagovarja,
In k' lubesni Jesufa.

4.

On pak hozhe premotiti
Njeno glavo in serze;
Modrijanam to sturiti
Šilno skerbno sapove.
Katarina pak je bila
Bolj sgovorna kot oní,
In je vse pregovorila,
De so bli spreobrnjeni.

5.

S' tim rasdrashi Mafimina,
Od togote ves gori;
Ne boji se Katarina,
Zhe jo tudi she vmori.
Rezhe jo s' kolešam tretí,
S' kavelni nataknenim;
Kadar hozhejo sazheti,
Še pa vse raspade jim.

6.

Na povelje je vmorjena,
Glava ji odsekana;
'S jezhe dušha ispušhena,
Od svetá odrefhena.
Sdaj je pa v' nebeskim dvoru
Kjer upitja 'n joka ni,
V' svojga Shenina shotoru,
Kjer so vsi potroshtani.

7.

Najdene so nje svetinje,
Tega je enajst sto let;

S-hranjene na gori Šina
Varno sa keršhanski svet.
Nam pa njena zhištof sveti,
Nepremagana serzhnost;
Le sazhnimo prav shiveti
Po vangelski uzhenost'.

8.

Lubi starishti! uzhite
Svoje mlajshi sa nebo;
Ti devizi jih srozhite,
De profila sa-nje bo.
Bog bo jim duha dodelil,
V' svoj' lubesni serza vshgal;
Tudi s' vashim trudam delal,
Gnado vam poslal s' višhav.

Molitev.

Daj nam, Bog, is višozhine,
Kar je treba vernikam,
In na prošnjo Katarine
Škashi gnado greschnikam,
De bi prišli enkrat k' gori,
Ktera je tvoj lubi Šin,
Kjer so svoljenih shotori,
Kamor hrepení spomin.

XXX. dan Listognója.

Od svetiga Andreja Apostelna.

1.
Mi te shelimo zhašiti
Vredno danes svet Andrej,

Tvojo slavo ponoviti,
Ki jo vshivash vekomej,
De bi tudi mi shiveli,
Kakor ti le Jesusu,
In s' veseljam krish objeli
V' sheljah vezhniga miru.

2.

Ti si prvi med uzhenzi
Shel sa boshjim Jagnjetam,
Kjer refnize vsi studenzi
Še odpro nam vernikam;
Od sazhetika si hodil
Ti sa Jesusam svestó,
K' njemu tudi druge vodil,
De bi najdili nebo.

3.

Jesusa si možno lubil,
Kdo le zhuti to smed naf?
'S serza njega nisi sgubil,
Dokler mine sdajni zhas.
Shel zhes hribe in doline,
V' mesta, terge in vasi;
Lakot, sheja, trud ne mine,
Pa lubesni ne vgasi.

4.

V' Pontu in pod Moshkovitam
Sveto vero sadish,
Dufhe s' Jesusovim shkitam
Tud' na Gregovskim lovish.
Le sa Jesusa terpeti
Lubesnivo kopernish,
In na lesu krisha vmreti
Nesrezhenó hrepenish.

5.

S' sveto sheljo krish posdravišh,
Na-nj obernešh svoje ozhi;
Bod' zhefheno, serzhno pravišh,
Snamnje vternjene mozhi.
Kar fim bres nehanja shelel,
Krish in njega sveto flašt,
Mi bo v' vezhnimu veselju
Dalo nesrezheno zhašt.

6.

Štrah, trepet 'no vfa bojezhnost
Štran od mojiga serza;
Krish me pelje v' blashno vezhnost
'S dolgozhasniga svetá.
Šim podoben v' martri taki
Mojmu Jesusu saref;
O beshite štran oblaki!
De bom vidil zhašt nebes.

7.

Kakor Jefus, je na krishu
Mirno svet Andrej saspal,
Sbudil se je v' paradishu,
Kjer je Mojster njemu djál:
Svest flushabnik! sdaj pozhivaj
Od terplenja svojiga,
Mir in pokoj vezhno vshivaj,
Ki ga revni svet ne da.

8.

Dolgo zhafa je leshalo
V' mestu Patraf to telo;
Mnoge zhudeshe kasalo,
Ko je prenešheno blo.
Brumnim Laham je k' veselju
Šhe v' Amalfi s-hranjeno;

Krish Franzosam per Marsejlu
Kashe pravo pot v' nebo.

9.

Torej tudi mi lubímo
Šveti krish, prelub' krístjan'!
Radi se mu podversímo,
De bo srezhen vezhni dan.
S' krisham bomo serzhno stali
Pred sodnikom tísti zhas;
S' njim ga bomo tù sposnali,
On pa pred Ozhetam nas.

Molitev.

Vslishi svetiga Andreja,
Šerzhniga apostelna,
K' ga je shejalo in sheja
Nashiga svelizhanja.
Naj te, Bog persanashanja,
Njega proshnja omezhi;
Naj svestó od nas odganja,
Kar nas greshnike teshi.

Drugo nedeljo po fs. treh Kraljih.
Od prefladkiga Imena Jesusa.

1.

Jesuf! ti spomin sladkosti,
Šerzu prav' veselje dash;
Bolj ko med, 'no vse sladnosti
Prizhijozh u' nas pehljash.

2.

Nizh se lepfshiga ne poje,
Šlajshi ni nobén spomin,
In ne pride v' vshesa moje,
Kakor Jesus, boshji Šin.

3.

Jesuf! sgrevanim terdnjava,
Dober tim, k' te ishejo;
Tebe shelnim fi blifhava;
Kaj pa v' tebi najdejo?

4.

Jesik tega ne isrezhe,
Zherka rasloshit' ne sna,
To ve skufhen, ki ga pezhe,
Kaj je lubit' Jesufa.

5.

Jesuf, lubih serz fladzhize!
Shiv studeniz, luzh duhá!
Zhes veselje veselize!
Vir in murje vſih sheljá.

6.

Jesuf! angelov lepota,
Šladka pesem vſih uſhes!
V' uſtih zhudni med, sladkota,
V' serzu vinze is nebes.

7.

Lazhen je, kater te vshiva,
Kdor te pije, she sheli;
Štud' lubesen sapelivo,
Le po tebi koperni.

8.

O moj Jesus nar sladkejšhi!
Upanje mojih solsa;

Mili jok nar globokejšhi
K' tebi vpije 's dna serza.

9.

O Gospod! ostan' per meni,
S' svojo luzhjo me rasvet';
Dushno temo stran odshehi,
O sladkost! napolni svet.

10.

Daj mi, Jesuf, obzhutiti
Tvojo lubesnivo flast,
In po smerti k' tebi priti
V' tvojo sasheljeno zhasht.

11.

Daj nam k' tebi hrepeneti,
Ti plazhilo na vishav',
V' tebi flavo 'n zhasht imeti,
Svet pozhitik v' ozhetnjav'.

Pervi Petik v' postu.

V' prasn timer pet ran nashiga Gospoda
Jesusa Kristusa.

1.

Poj mi, jesik zhasht in flavo
Boja imenitniga,
Krisha svetiga terdnjavo,
Mozh nepremagliviga,
Daniga v' reshivno spravo
Jesusa flavitniga.

2.

Smotena savolj jedila
Sapeliviga sadu,

Adam, Eva sta gresihila,
Pa se smilila Bogu;
Krish v' oblubo sta dobila
K' miru sgnaniga rodu.

3.

To je Bog imeti hotel,
Vse nas isvelizhati,
De bi sapelivza spodil,
Svitiga nam fhkodvati,
In bi sleden h' krishu hodil,
Greha strup osdravljati.

4.

Ozhe je poslal zhloveku
Šina, stvarnika svetá;
Kadar je ta zhas dotekel,
K' tem namenjen od Boga,
Je meso v' deviz' oblekel,
Rojen 's trupla njeniga.

5.

V' tesnih jaslizih to dete
Milo, Bog perkrit, jezhi,
Mat' povije ude svete
Mu v' plenize v' polnozhi;
Oh, po revshini ogrete
Terd povej mozhnó dershi.

6.

Kadar pa Bog Šin doraste,
Špolni tri 'n trideset let,
Vsame to terplenje na-se
S' voljo, deb' odreshil svet,
Šveti dar sa vezhne zhase
Jagnje je na krish raspet.

7.

Pitje s' sholzam pokasheno;
S' fulizo krotkó telo
S' terni, s' shebli prebodeno,
'S njega tezhe kri s' vodo;
Zhišto vse na svet' sturjeno
S' to presveto reko bo.

8.

Šveti krish! ti poln shlahtnosti,
Lepshiga drevesa ni;
Gojsd nobèn na shirokosti
K' zvetju tem ne seleni;
Lef in shebli vse sladkosti!
Šveta pesa gor' vifi.

9.

Vkreni se, drevo visoko,
Švetim udam ti se vdaj;
Ne napenjaj jih shiroko,
Ti naturo preravnaj;
Kralj nebes je dost globoko
Ranjen, de vpozhije sdaj.

10.

Vredno ti samo, nosilo
Ši sa grehe sveti dar;
Všim savetje, ohranilo
Švet'no vsako gresšno stvar;
K' te je s' kervijo oblilo
Jagnje, djano na altar.

11.

Zhašt in hvala svet' Trojizi,
Zhašt Ozhetu Štvarniku,
Hvala Šinu na desnizi,
Jesusu Svelizharju,

Švetim Duhu, sgol resnizi,
Vših stvarí tolashniku.

Drugi Petik v' poštu.

V' prasnik ternjeve krone nashiga Gospo-
da Jesusa Kristusa.

1.
Pejte, hzhere is Šijona,
Šramoshlive deklize!
Glejte Kristusovo krono,
Dar lubesni serzhine.

2.
S' ternjem ranjena je glava,
Vfi raspuljeni lasjé;
Komej se obras posnava,
In ozhi sa smert temné.

3.
Ktera semlja, nesoravna,
Polna ternja, sa poshár,
Roka, sháliti perpravna,
Mu poda mertvashki dar?

4.
Roka, od kervi rudezha,
Namešt ternov polna rosh,
Od premaga vsa slovezha,
'S krisha nam sadu namnosh'.

5.
Shahtna krona Kristusova
V' star' savesi se osnan':
Oven, darva Isakova,
Germ gorezh, pa ne foshgan.

6.

Slata krona je obdala
Šveto miso in altar; a)
Kjer duhovščina je shgala
Shvino in kadilo v' dar.

7.

Terni, s' nashim grehi vsjani,
Tebe, Kriste, ranijo:
Daj, de, v' nashe serza djani,
Grehe nam odpravijo.

8.

Tebi, krona, zhašt in hvala
Š Kristosovih bolezhin;
Ši in bosh nam lepši sjala,
Ko blifhave vifozhin.

9.

Tebi, Ozhe, zhašt in slava,
Tebi, Šin v' presvetim hram';
Duhu svetimu blifhava
Na vse vezhne zhase Am.

Tretji Petik v' postu.

V' prasn timer presvete Kervi nashiga Go-
spoda Jesusa Kristusa.

1.

K' se v' pregrehe svet pogresne,
S' gmejn potopam pokorí

a) altar sa saklane darove, altar sa kadilo sashigati, in
sveta misa sa kruhe, vse je bilo s' krono opafano.

Po pravizi Štvarnik jesni,
V' barki Noeta shiví:
S' zhudne pa mozhi lubesni
Pere svet njegova kri.

2.

Šrezhna semlja s' tim svelizhnim
Deshjam je pomozhena;
Namešt ternja je pravizhnim
S' roshizam prerašhena;
In sa pelin, dan krivizhnim,
S' flaštjo je napolnjena.

3.

Oh, nefrezhni šrup saštavi
Huda kazha nam s' mozhjo;
Sver derezha vezh ne davi
S' tako kervishelnoštjo;
Krotko Jagnje vse osdravi,
Vse vkroti s' svojo kervjó.

4.

Kdo samore rasumeti
Sgorej s-hranjeno modrošt?
Vfim na svetu rasodeti
Šerza miliga sladkošt?
Lubi kralj je hotel vmreti,
Hlapze spraviti v' svetost.

5.

Kadar se k' mashvanju vname
Jesa boshja, de gorí,
Naj sa nashe grehe vsame
K' miru Jesufovo kri;
V' šhtrafingah sa naš kristjane
Naj pred Bogam govori.

6.

Švet odrefshen naj te hvali
Savol najdenih darov;

Shiv studeniz terdi skali,
Lepi vojvoda rodov!
Kralj s' Ozhetam v' vezhni flavi
S' Duham bodesh kraljeval.

Zhveterti Petik v' postu.

V' prasniki, Sulize in Sheblov Gospodovih.

1.
Jesik! poj obilno flavo
Sulize zhaſtitlive,
K' je odperla reko sdravo
Plohe vfokozenjene,
'S Kriſtufa, k' se je s' teshavo
Dal sa vſih svelizhanje.

2.
Sulza, ſvetu sasheljena,
'S ſerza zeno nam odprè;
V' naſhe ſerza ſaſajena
Mozhnimu puſhíza je;
Shebli, bramba poſvezhena
Sa pregnati vrage vſe.

3.
Luba ſulza! k' ſi ſprasnila
Od kervi preſveto ſtran;
Sladki shebli! s' vam je ſmila
Kri nam grehe tiſti dan;
Rane ſvetu ſazelila,
De je zhiſt in veſ opran.

4.
Sulza ſlabim da terdnosti,
Trudnim, de naprej gredó;

Šerzhnim kashe vir kreposti,
Mozhne dela jih s' kervjó;
Shebli porosé k' svetosti
Malošerzhne vse s' mozhjó.

5.

Jesu! pekla premagvaviz
S' sulizo povsdignjeno!
Všega, kar je, popravljaviz
S' shebli, ki te bòdejo:
Daj nam, bolnih osdravljaviz,
De naš vedno varjejo.

Peti Petik v' poštu.

V' prasník presvetiga Jesufoviga Serza.

1.

Blashni Ozhe sdajnih zhašov!
Krište, naš odrefhenik!
Šin Ozheta, luzh od luzhi,
Prav' Bog, boshji rojenik.

2.

Oh, lubesen te pershene
V' to mertvashko truplo prit',
Naš osdravit pokashene,
Kar Adam nekdajni sprid'.

3.

Ta lubesen sveta vštvari
Semljo, svesde in morje;
Všmiljena pa revni štvari
Svese naših grehov sjé.

4.

Šerze, skrinja je postave,
Pa ne stare flushnosti,
Gnade kraj, miru in sprave,
Odpusčenja 'n milosti.

5.

To serzé je presvetišhe
Testamenta noviga,
Šhe svetejšhi, ko vse hišhe,
Bolj od templa stariga.

6.

Tebe bode nashih grehov
Ta nevsmiljena derhal;
Sito si pregresnih smehov,
Pa ne vredno tih teshav.

7.

Ojstro sulizo sholnirja
Nashhi grehi vodijo,
V' ktere slepi gresnik derja,
Nje sheleso brufijo.

8.

Tebi hozhe rane vidne
Ta lubesen naredit',
De lubesni nam nevidne
Rane moremo zhastit'.

9.

Té lubesni sagrinjalo
Videnih in skrivnih ran
Nam je Kristusa kasalo,
Dvojni dar sa naš darvan.

10.

'S tega serza zerkev svira,
K' je nevesta Kristusa:
'S strane barka se odpera,
'Vrata všim svelizhanja.

11.

Mnogih gnad oshivna reka,
Ko 's študenzov nam letí;
Ognuseniga zhloveka
Zhífti Jagnjetova kri.

12.

'S tega serza naj ne sgine
Lepe té lubesni mozh;
Is študenza viſozhine
Naj narode gnada mozh'.

13.

Le sato serze je bilo
S' fulzo ſilno ranjeno,
Deb' gnufobe nam omilo
S' dano vodo in s' kervjo.

14.

Kdo bi lubiga ne lubil?
Rad ne ſhel sa Jeſufam?
Hodi, duſha, k' te bo ſnubil
Shenin tvoj sa vezhni hram.

15.

To nam, Kriſte vſe oblaſti,
To nam Ozhe in ſvet Duh
Daj v' kraljeſtvu, v' vezhni zhaſti
Švet, edin in trojni Bog.

Zvetni Petik v' poſtu.

V' prasník ſedem ſhaloſt Matere boſhje.

1.

Sedem ſhaloſti Devize
Daj nam Bog premíſliti;

Jesufa savol krivize
Ranjeniga zhiſlati;
Daj prelivati ſolsize,
Grehe vredno sbrifati.

2.

Ona je pod krishem ſtala,
Vſa od ſols objokana,
Jesufa ſpremiſhlevała,
V' ſerz' globoko ranjena,
V' ſmerti s' ſinam sdihovala,
Od britkoſt preſunjena.

3.

Oh zhes marternke ſerzhnejſhi
Ta deviza tam ſtoji;
Kakor demant ſhe mozhnejſhi,
Bolezhin ſe ne sboji;
Shaloſt zhes britkoſt britkejſhi
Vmirajozhe ne vmori.

4.

O kako teko ſolsize,
Snamnja groſnih ſerzhnih ran
Milo ſhaloſtne Devize,
Ker na krishu darovan
Je nje ſinik ſa duſhize,
Sdaj pa nji v' narozhje djan.

5.

Mile uſta ogleduje
In odperto ſveto ſtran;
Rane v' rokah ſpremiſhluje,
Nog kervavih revni ſtan,
Vſa v' britkoſti objokuje
Globozhine filnih ran.

6.

ſveto truplo k' ſebi vsame,
De ſe taja nji ſerzé;

Kolkokrat svestó objame
Perf' njegove in roké?
Še v' lubesni možhno vname,
De se vlivajo solsé.

7.

Profimo te, luba Mati,
Savol toliko solsá,
In k' je hotel Šin preštati
Grenko smert sa greh sveta:
Daj nam s' tabo shalovati
Savol smerti Jesufa.

8.

Šedem shaloſti Devize
Daj nam, Bog, premisliti;
Jesufa savol krivize
Ranjeniga zhiflati;
Daj prelivati solsize,
Grehe vredno sbrifati.

9.

Zhaſt in hvala svet' Trojizi,
Zhaſt Ozhetu Štvarniku;
Hvala Šinu na deſnizi,
Jesufu Svelizharju;
Švetim' Duhu ſgol reſnizi,
Vſih ſtvarí tolaſhniku.

Zvetni Petik.

V' dan VII shaloſt Devize Matere Marije.

1.

Shaloſtna je Mati ſtala,
Še pod krishem mil' jokala,
Kjér je viſel njéni Šin.

V' shaloſt' je ſerzé vtopljeno,
Vſe pobito, prebodeno
S' mezhem ſerzhnih bolezhin.

2.

O kaj ſhaloſti preſtati
Mogla je preſvéta Mati,
Ktére ſin je réſhil ſvét.
Shaloſtna ſtojí jokaje,
Sdiha, gléda trepetaje,
Kaj terpí njé ſin raspét.

3.

Kdo b' ne jél ſolsá tozhiti
Zhe Marijo vgléda biti
U' britkoſti, ko je ta?
Kdo per ſerzu ne ſhaluje,
Zhe to Mater premíſhljuje,
Ker terpéti tolko jma?

4.

Gréhe ljudſtva na-se vséti,
Vidi Jeſufa terpéti,
Vdati ſhibam ſe voljnó.
Gléda ſvojga ſina milo,
Ktérga vſe je ſapuſtilo,
Kadar je nagnil glavó.

5.

Mati, vir ljubesni prave!
Daj mi zhutit' té teshave,
Grenkih ſols preſhlahtni dar.
Daj ſe meni v' ſerzu vnéti,
Le ſa Jeſufa goreti,
De mu bom prijétna ſtvar.

6.

ſveta Mati! to te proſim,
De njegove rane noſim,
Vtiſni mi jih ſlo v' ſerzé.

Bolezhine té njegove,
Snaminja ljubesni nove,
Naj she mene v' shivo sklé.

7.

Daj, de s' tabo rad shalujem,
Švoje gréhe objokujem,
Dokler she na svét' shivim.
S' tabo poleg krisha štati,
S' tabo jokat', ljuba Mati,
'S zéliga serza shelim.

8.

Dviz deviza! o ne brani
Meni bit' na tvoji strani,
De se jokam jest s' teboj.
Meni v' serzu naj ostane
Kristusova smert in rane,
Naj bo védno pred menojo.

9.

De se svetih ran navsamem
In od krisha ves unamem,
Kri njegova naj me vpjan'.
O nikar se me ne vogni,
De ne pridem v' vézhni ogenj,
Kadar bode sodni dan.

10.

Ko se od svetá odvéssem,
Daj mi Kristus, de doséshem
Po Mariji vézhno zhašt.
Ko bo smert teló sadéla,
De bo dusha tam prejela
Paradisha svéto flašt.

Molitev.

Profhnja svetih nebojezhih
In pod krishem tam stojezhih
Šad terpljenja perlasti:

Kér Marijino terpljenje,
Téga mezha obzhutenje
Vsak kristjan sato zhaští.

Velki Petik.

Od svetiga Krisha.

1.
Kraljevo snamnje she stoji,
Švet krish, nebesška luzh gorí:
Na njem shivljenje smert štori,
Shivljenje s' smertjo nam dobi.

2.
Sa naf je od kervi nesnan,
Odperta je njegova štran;
Mu lije reshna kri is ran,
De je bil greh svetá opran.

3.
Sdaj je Svelizhar dokonzhal,
Kar je she David prerokval,
In vřim narodam osnanval,
De bo 's lešá Bog kraljeval.

4.
Prelepo in sveto drevo!
Rudezhe piřano s' kervjó!
Ši bilo vredno ti samó
Nofiti tak' sveto telo.

5.
Na tebe je perbita bla
Odkupřhina vřiga sveta
Pravizi svetiga Boga,
De je reshila rop pekla.

6.

O zhefhen bodi, sveti krish!
Edin nam upanje delish;
Le ti nam milost sadobish,
Pregrehe nafhe nam isbrish'.

7.

Zhaft, hvala bodi vekomej
Nebeshkimu Bogu vselej;
Presveti krish! nam vernim daj,
De pridemo v' nebeshki raj.

Velko Nedeljo.

Od Jesufoviga gorivstajenja.

1.

Kadar Kralj peklenške spake
S' smertjo smaga ves mozhan,
S' sabo pelje stare ozhake
Na shivlenja blashni dan:

2.

Sarja se po nebes' sliva,
Polno hvale je nebo,
Semlja vsa vesela, shiva,
Šatan oplashen strashno.

3.

Kralj premaga in uštane,
Varh s' oroshjem mu ne vbran';
S' tim tolashi naš kristjane,
Šmertno sèlo je sruvan'.

4.

Rop njegov je vsmim ozhiten,
Šatanu ga je pobral;
Ki je bil popred flaviten,
Je potegnjen is vishav.

alleluja.

5.

Pred taboj se pekel trefe,
Jesuf, ti nebeshki dar!
Nam rasklenesh smertne svese,
Nam plazhila mili shar.

6.

alleluja.

Dost je bilo shalovanja,
Joka 'n smertnih bolezhin:
Dobre volje bres nehanja:
Vstal je danes boshji Šin.

7.

alleluja.

Sdaj per Jagnjeta kofilu
Po reshenju is murjá
V' lepim belim oblazhilu
Povikshujmo Kristusa.

8.

alleluja.

O velikanozhno Jagnje!
Švet' veselje reshenih!
K' sebi nashe serza nagni,
Vari v' grehe kershenih.

9.

alleluja.

V' tvojim goriustajenju,
Krište, se rasveseli
Semlja k' novimu shivlenju,
In nebo se rasvetli.

alleluja.

Molitev.

Tebi, Ozhe, zhašt in hvala,
Šinu, k' je od smerti vstal,
Duhu svetimu sahvala,
K' je toláshnik vsih rodov.

alleluja.

V' god in prasník presvete Trojize.

Od Matere boshje dobriga svéta.

Veseli pertezite
Vsi v' nebo povabljeni,
Marijo obišhíte,
Slasti lubi farmani;
Vsak naj jo zhaſti,
Mater miloſti;
Bo dober svèt mu dala,
V' nebefa ga peljala.

2.

V' Marijini lubesni,
Matere obilnih gnad,
Še vshigaj in pogresni,
Kakor pravi svet Bernard:
Sdajzi bosh sposnal,
Ako hodish prav;
Sakaj ta luba mati
Sheli svet dober dati.

3.

Marija, morska svesda! a)
Terdo temo raspodish;
Kater se tebi zhes da,
Tega milo rasvetlish.
Tvoj prijetni shar
Naf ne ſkli nikdar;
Osnan' boshje besede,
Nam kashe tvoje sglede.

a) mornarji po nozhi na svesde gledajo.

4.

Nebo per tvoj' svetlobi
Še v' sladkosti rasjasni;
Šerze per svoj' tefnobi
V' tvoji luzhi se daní.
Šlabim da krepost,
Šasadi svetost,
Pregrehe stran odshene,
In ne terpi nobene.

5.

Viharji in valovi
Te topé o moj kristjan!
In motijo duhovi,
De bi v' greh bil sapeljan:
Upaj, moli, zhuj,
V' svesdo pogleduj;
Marija te bo vsela
'S murjá teshav vesela.

6.

Zhe pridejo skušhnjave,
Tvoja pamet otemni,
Šerzé savol teshave
Proti Bógu okamni:
Takrat gor poglej,
Rezi: Svesda sdaj
Pomagaj mi obšati,
Nikakor se podati.

7.

Plashí te sodba strashna,
Trepetaš in se bojišh;
De tvoja dusha plashna
Vpitje, kakor 's pekla, flish':
Misli na-njo ti,
Klizhi in savpi:

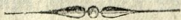
Potrošhtaj me, Marija,
De jena flepotija.

8.

Veliko fi svetnikov,
Dokler so na semlji bli,
Vodila do menikov,
De ob njih so varno shli:
Dober svèt nam daj,
Peli v' sveti raj,
Kjer Jesufove rane
Še svetijo nam snane.

Molitev.

O Bog! ki fi Marijo
Vernim sa danizo dal,
De nam na semlji fija
Po dolini tih smotnjav:
Še dodeli nam
Tù popotnikam,
Sa njo svestó hoditi,
Še s' njo tam veseliti.

Kasalo.

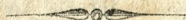
V	vod	Stran.
		3
3.	Grudna. Od fvetiga Franzifhka Kfaverja . . .	7
4.	„ Od fвете Barbare Devize Marternize . . .	10
6.	„ Od fvetiga Miklavsha Shkofa . . .	13
13.	„ Od fвете Luzije Devize Marternize . . .	16
21.	„ Od fvetiga Tomasha Apostelna . . .	20
25.	„ Sa fvéti Vezhér	23
27.	„ Od fvetiga Janesa Apostelna in Evangelifta . . .	25
17.	Profénza. Od fvetiga Antona Opata . . .	31
20.	„ Od f. Fabjana in Sebaftijana Marternikov . . .	36
21.	„ Od fвете Néshe Devize Marternize . . .	40
28.	„ Od f. Neshe Devize Marternize (ósmi dan) . . .	43
31.	„ Od prenefenja fvetiga Marka Evangelifta . . .	47
5.	Svezhana. Od fvetiga Ingenvina in Alboina Shkofov . . .	51
5.	„ Od fvetiga Ingenvina in Alboina Shkofov v' Brikfen na Tirolfkim	54
24.	„ Od fvetiga Matija Apostelna	58
12.	Sufhiza. Od fvetiga Gregorja Velkiga, Papesha, zerkvéniga uzhenika	61
21.	„ Od fvetiga Benedikta Opata	66
27.	„ Od fvetiga Rúperta Shkofa	70
24.	Maliga travna. Od fvetiga Jurja Marternika . . .	73
25.	„ Od fvetiga Marka Evangelifta . . .	75
3.	Velkiga travna. Od suajdenja fvetiga krisha . . .	79
3.	„ She ena od fvetiga krisha	83
4.	„ Od fvétiga Florjana Marternika . . .	88
5.	„ Od fvetiga Gotharda Shkofa	90
16.	„ Od f. Janesa Nepomuzena Marternika . . .	93
16.	„ She ena od f. Janesa Nepomuzena Mart.	97
17.	„ Od fvetiga Jofhta Pufhavnika	99

22.	Velkiga travna	Od svete Helene Zefarize . . .	103
25.	"	Od svetiga Urbana Papesha Marternika . . .	105
30.	"	Od f. Angele Devize, Vpeljavke Nun f. Urfhule	110
31.	"	Od f. Kanzjana in tovaršhev Mart.	113
	2. Roshniga zvéta.	Od svetiga Erasma, Shkofa Marternika . . .	116
9.	"	Od f. Primasha in Felizjana Marternikov . . .	119
13.	"	Od svetiga Antona Padvaufkiga	123
15.	"	Od svetiga Vida Marternika	127
22.	"	Od f. Ahaza in tovaršhev Marternikov.	131
22.	"	Od f. Ahaza in od f. Barbare (sa mesto Idrija)	134
24.	"	Od svetiga Janesa Keršnika	135
30.	"	Od svetiga Pavla Apostelna	140
	2. Maliga ferpana.	V' obiskanje Devize Matere Marije	144
4.	"	Od svetiga Urha, Shkofa	149
12.	"	Od f. Mahorja in Fortunata Marterni- kov, Kranjske deshele pomozhnikov	153
13.	"	Od f. Margarete Devize Marternize	157
16.	"	Od Devize Marije Karmelfke ali svetiga fhkapulirja	161
20.	"	Od svetiga Elija Preroka	163
22.	"	Od svete Marije Magdalene, Spokornize	166
25.	"	Od svetiga Jakoba Velkiga, Apostelna	169
26.	"	Od svete Ane Matere Marije Devize	173
	2. Velkiga ferpana.	Od f. Shtefana Papesha Marternika	177
3.	"	Od snajdenja trupla svetiga, Shtefana perviga Marternika	180
5.	"	Od Marije, Sneshnize	185
5.	"	Od svetiga Ofvalda Kralja	187
6.	"	Od svetiga, Sifta Papesha Marternika	191
10.	"	Od svetiga Lorenza Marternika	193
15.	"	Od vnebovsetja Devize Matere Marije	197
15.	"	Od Marije pomagaj	200
		K' zhafti Marije Devize	203
		K' zhafti Matere boshje	205
16.	"	Od svetiga Roka	207
24.	"	Od svetiga Jerneja Apostelna	210
28.	"	Od svetiga Avgufhtina, Shkofa zerk- veniga uzhenika	213

	Stran.
1. Kimovza. Od svetiga Ilia Pufhavnika . . .	218
4. „ Od svete Rosaliije Devize . . .	222
14. „ Od povikfhanja svetiga Krisha . . .	225
„ Od svetiga Krisha . . .	229
15. „ Od svete Notburge Devize . . .	231
17. „ Od svetiga Lamberta Shkofa Marternika .	236
25. „ Od Marije pomagaj Devize . . .	240
27. „ Od f. Kosma in Damjana Marternikov .	243
29. „ Od svetiga Mihaela Arhangela . . .	247
18. Kosaperfka. Od svetiga Lukesha Evangelista .	249
21. „ Od f. Urfhule in njenih tovarfhiz, Deviz in Marterniz . . .	253
28. „ Od f. Shimona in Judesha Apostelnov .	257
2. Liftognója. Od svetiga Justa Marternika . .	259
6. „ Od svetiga Leonarta Pufhavnika . . .	263
6. „ Od svetiga Leonarda Sposnovavza . . .	266
11. „ Od svetiga Martina Shkofa . . .	268
13. „ Od svetiga Briza Shkofa . . .	272
22. „ Od svete Zeziliije Devize Marternize .	276
23. „ Od f. Klemenca Papesha Marternika . .	278
25. „ Od svete Katarine Devize Marternize .	281
30. „ Od svetiga Andreja Apostelna . . .	283

Šhe nekatere svete Pefme.

Drugo nedeljo po fs. treh Kraljih. Od prefladkiga Imena Jesufa . . .	286
Pervi petik v' poftu. Od Jefusovih pet ran . . .	288
Drugi petik v' poftu. Od Jefusove ternjeve krone .	291
Tretji petik v' poftu. Od Jefusove prefvete kervi .	292
Zhveterti petik v' poftu. Od Jefusove fulize in shehlov .	294
Peti petik v' poftu. Od prefvetiga Jefusoviga ferza .	295
Zvetni petik. Od fedem shalofti Matere boshje . .	297
Zvetni petik. She ena od fedem shalofti . . .	299
Velki petik. Od svetiga krisha . . .	302
Velko nedeljo. Od Jefusoviga gorivftajenja . . .	303
V' nedeljo f. Trojize. Od Marije dobriga sveta . .	305

Pomote.

<i>Str.</i>	<i>v.</i>	<i>nameſt</i>	<i>poj</i>
36	1	gnadotozho	gnadotozha
41	8	nepreſtraſheno	nepreſtraſhena
87	18	oroshje	oroshja
121	14	ſtori	ſtor'
188	3	vhoshen	vbeshen
206	25	krishanje	krishanja
206	29	vefelite	vefeliti

